

**The
Andhra Pradesh Legislative Assembly
Debates**

[Part II-Proceedings other than Questions and Answers]

OFFICIAL REPORT

**49th day of the Sixth Session of the Andhra Pradesh
Legislative Assembly**

**ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY
Saturday, the 22nd March 1958.**

The House met at Half Past Eight of the Clock.

[Mr Speaker in the Chair]

QUESTIONS AND ANSWERS

(See Part I)

**Report of the Select Committee on the Madras Entertainment
Tax (Andhra Pradesh Extension and Amendment) Bill, 1958.**

The Minister for Finance (Dr B. Gopala Reddi) : Sir, I beg to present the Report of the Select Committee on the Madras Entertainments Tax (Andhra Pradesh Extension and Amendment) Bill, 1958 "

Mr Speaker Report presented.

BUDGET—DEMANDS FOR GRANTS

-Demand No XXIV—Industries- Rs. 1,66,97,800.

*-Demand No. XLIII—Capital out-lay on Industrial
Development - Rs 1,75,30,000.*

The Chief Minister (Sri N Sanjeeva Reddy): Mr. Speaker, Sir. On the recommendation of the Governor, I beg to, move.

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,66,97,800 under Demand No. XXIV Industries."

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs 1,75,30,000 under Demand No XLIII Capital Outlay on Industrial Development."

Mr. Speaker: Motions moved.

* శ్రీ ఎన్. సంజీవరెడ్డి : అధ్యక్ష : గడచిన సంవత్సరము నేను చెప్పినవిషయాల కంటే ఎక్కువగా ఈ రోజు చెప్పవలసినది లేదు పరిశ్రమలకు సంబంధించి సంతకరకు ప్రతి సంవత్సరము కొత్తగా ప్రారంభించేవి వుండవు. ఉన్న పరిశ్రమలను సరిదిద్దుకోవటం, ప్రక్రమంగా లేనివాటిని సరిగా నడిచేటట్లు చేయటం, పరిశ్రమలలో ఎక్కువ లాభాలు సంపాదించటానికి కృషిచేయటం, లోపాలు వుంటే వాటినిదిద్దుకోవటం మాత్రమే జరుగుతున్నవి. హైదరాబాదు ప్రాంతము లోని పరిశ్రమలలో ఏ పరిశ్రమలో ఎంతదబ్బువున్నది? బాగాల రూపంలో ఎంతవున్నదీ, అప్పుల రూపంలో ఎంతవున్నదీ, ఎంత వర్సెంట్ షేర్ వున్నది, దీనిలోని లాభనష్టాల లెక్కలను విపులంగా సభ్యులకు గత సంవత్సరం అంద చేశాము. అందులో 54% మించి హెచ్చుగావున్న కంపెనీలలోని కార్యక్రమము జాగ్రత్తగా నడువటానికి ప్రభుత్వము కృషిచేసినది. ముఖ్యముగా విజాం సుగర్ ఫ్యాక్టరీ, ప్రాగాటూల్స్, సింగరేణి బొగ్గుగనులు- ఈ మూడింటి విషయములో ప్రభుత్వము ఎక్కువ శ్రద్ధ వహిస్తున్నది. నిజాంపుగర్ ఫ్యాక్టరీ బాగా పనిచేస్తోంది యింకా బాగా పనిచేయటానికి అవకాశాలు వున్నాయని ప్రభుత్వము భావించటంవల్ల మేనేజింగ్ ఏజన్సీలలో వారి ఎగ్రూవల్ తో ఒక ఉద్యోగిని ఆక్కడ నియమిస్తే మంచిదని భావించి, అవరేటివ్ డైరెక్టరుగా ఒక I. A. S. Officer ను ఆక్కడ ప్రభుత్వము నియమించింది. ఆ సంగతి గౌరవసభ్యులందరికీ తెలుసు. వారు ఆ బాధ్యతను వహించిన పిదప యింకా హెచ్చులాభాలు రావటానికి అవకాశములు వున్నాయనే అభిప్రాయాన్ని వెలిబుచ్చటమే కాక అనేక విధముల ప్రయత్నించారు. ఈ సంవత్సరం, ప్రతి సంవత్సరం వచ్చేలాభాలకు మించి వస్తుందని ఆశిస్తున్నాము. ఏవైనా అవకాశవకలు జరిగితే మేనేజింగ్ ఏజన్సీద్వారా, మేనేజింగ్ బోర్డుద్వారా ఆ తప్పును నిర్దిష్టము.

ఈ పరిశ్రమలలో నిజాంపుగర్ ఫ్యాక్టరీలోని 16 వేల ఎకరాల బొగ్గును తీసుకొని, అప్పు ఎక్కువగా వుంటున్నది. ఇతర ఫ్యాక్టరీలలో

కంటే ప్రైవేటు వ్యవసాయదారునికి అవుతున్న ఖర్చుకంటే దీనిలో ఎక్కువ ఖర్చు అవుతున్నది దానిని సవరించటానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నవి. ఆ పనికూడా పూర్తి అయితే ఇప్పుడు వస్తున్న ఆదాయాన్ని ద్విగుణీకృతం చేయటానికి అవకాశములు వుంటాయని ఆశిస్తున్నాము. గడచిన సంవత్సరము 42 లక్షల ఆదాయము కంపెనివారి అంచనా ప్రకారం వచ్చింది ఈ 42 లక్షలు ఎక్కువగానే కన్పించవచ్చు, కాని అది ప్రభుత్వానికి తృప్తికరముగా లేదని ఆ 42 లక్షలు 82 లక్షలు చేయటానికి అవకాశములు వున్నాయనే భావం కల్గటం వల్లనే ఆపరేటివ్ డైరెక్టరుని నియమించటం జరిగింది.

సింగరేణి బొగ్గుగనుల విషయమును అనేకసార్లు ప్రశ్నల సందర్భంలో మనవిచేశాను. ఇప్పటివరకు అది బాగానే పనిచేస్తున్నది. ఆశించిన దానికన్న ఎక్కువ బొగ్గు ఉత్పత్తి అవుతున్నది. ఇప్పుడు దాదాపు రెండు మిలియనుల టన్నుల వరకు ప్రొడక్షన్ ఎక్కువ అయినది. మనం యింకా మెకనైజ్ చేసి కొంతదబ్బు ఖర్చుపెట్టినట్లయితే, ఆశించినంతగా ఏడుకోట్లు కాకపోయినా కనీసము నాలుగుకోట్లు రూపాయలు ఖర్చుపెట్టినా, మూడు మిలియనుల టన్నులకు రీవ్ కావడానికి వీలు అవుతుంది. ఈ అప్పును మంజూరు చేయ వలసినదిగా ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి వ్రాశాము. ఢిల్లీ ప్రభుత్వం యిందులో 66% షేర్ను యిచ్చినట్లయితే, దబ్బు ఖర్చుపెట్టి ప్రొడక్షన్ ఇంక్రిజ్ చేయడానికి తోడ్పడతామని అన్నారు. గతసంవత్సర శాసనసభా బడ్జెట్టు సమావేశాలలో “చక్కగా నడుస్తున్నదానిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే నడపాలని, ఢిల్లీ ప్రభుత్వాన్ని నాలుగుకోట్లు కనీసము అప్పుగా అడగాలని” సభ్యులు సూచించారు. ఆ సూచనలను పాటించే ఢిల్లీ ప్రభుత్వాన్ని నాలుగుకోట్లు అప్పుగా యివ్వమనికోరాము. దక్షిణ భారతములో కావలసినంత బొగ్గు ఉత్పత్తి కావడంలేదు. ఇక్కడ రైళ్ళకు పరిశ్రమలకు కావలసిన బొగ్గు బీహారు బెంగాలు ప్రాంతాలనుంచి తెచ్చుకోవలసివస్తున్నది. అంతదూర ప్రదేశాలనుంచి దిగుమతి చేసి తెచ్చుకోవడంవల్ల లక్షలాది రూపాయలు ఖర్చు అవుతున్నది. అదబ్బు అంతా transport కోసం ఖర్చు అవుతోంది. ఇది wasteful expenditure. అందువల్ల బొగ్గుగనులు అభివృద్ధిచేసి దక్షిణ భారతదేశంలో రైళ్ళకు, పరిశ్రమలకు కావలసిన బొగ్గును ఉత్పత్తి చేసుకోవలసియున్నది. అనవసరంగా ప్రతిసంవత్సరం ఖర్చుపెట్టేది ఒక్కసారే ఖర్చుపెట్టినట్లయితే బాగుంటుందని ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి వ్రాశాము. వ్రాయడమే కాకుండా యింకా యితర ఉద్యోగులు, వేను వెళ్లె చెప్పాము కాని అది వారికి నచ్చలేదు. క్రొత్తగా ప్రారంభిస్తున్న ప్రతిబొగ్గుగని నేషనలైజేషన్ పెక్టర్ లో ఉండాలి. లేకపోతే మాకు

హెచ్చుభాగం ఉందా" అని చెప్పారు. ఇప్పుడు ఈ బొగ్గుగనులు నేషనల్ షేషన్ స్వేదరులోనే ఉన్నాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి 88 పేర్లు ఉన్నాయి 12 పేర్లు మాత్రమే యతరుల చేతులలో ఉన్నవి. సెంట్రల్ ప్రభుత్వంబదులు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అజమాంస్ లో ఉంటుంది రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని ప్రైవేటు వ్యక్తిగా భావించకుండా అధిక సహాయంచేయమని కోరాము దీనికి సరియైన సమాధానం యంతవరకు రాలేదు కాలయాపన అయిపోతోంది ప్రొడక్షన్ ఇంక్రిజ్ చేయడానికి అవకాశం ఉండికూడ చేయలేకపోతున్నాం! అందుచేత ఒక బ్యాంకుతో సంప్రదింపులు ప్రారంభించాము. సక్రమంగా జరుగుతున్న కంపెనీకి అప్పుయివ్వడానికి యెవరైనా అంగీకరిస్తారు. ఆ కంపెనీ బేలన్ను పీటులోని ఎప్టెట్టువండ్ లైబిలిటీస్ అన్నీ చూచి ఒక బ్యాంకు ఆ కంపెనీకి ఒక కోటి రూపాయలు అప్పుగా యివ్వడానికి అంగీకరించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ గ్యారంటీపై అప్పు యివ్వడానికి అంగీకరించారు. ఢిల్లీ ప్రభుత్వం సరియైన కాలంలో తోడ్పడి, అప్పు యివ్వడానికి అంగీకరించక పోయినా, బ్యాంకులద్వారా అప్పులు సంపాదించి మూడుమిలియనుల టన్నులు ప్రొడక్షన్ చేయలేకపోయినా కనీసము 2.5 లక్షల టన్నులు అయినా, రానున్న రెండు మూడు సంవత్సరాలలో చేయాలని విశ్వయించుకొన్నాము

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి: ఏ బ్యాంకు?

శ్రీ యన్. సంజీవరెడ్డి: ఇండియన్ బ్యాంకు. అంతకుముందు యిచ్చిన బ్యాంకే! ఒక కంపెనీకి రెండు మూడు బ్యాంకులు అప్పు యివ్వవు. ఒక్క- బ్యాంకు యిస్తున్నప్పుడు యింకో బ్యాంకు ఇంటర్ ఫియరుకాదు. Highest priority మొదటి బ్యాంకుకే వస్తుంది. రేటు ఆఫ్ ఇంటరెస్టు మొదలైన విషయాల పై గోపాలరెడ్డిగారు మదరాసు వెళ్ళినప్పుడు సంప్రదించి ఫైనల్ జు చేశారు. కనీసము నాలుగుకోట్ల రూపాయలు అప్పుగా దొరికినట్లయితే మూడు మిలియన్లకు reach కావడానికి అవకాశం ఉంటుంది. దానివల్ల యావత్తు భారత దేశానికి ఉపకారం జరుగుతుంది. రైల్వే రేట్లు తగ్గించడానికి - శాశ్వతంగా తగ్గించడానికి అవకాశం ఉంటుంది. ఖీసోరు, బెంగాలులనుంచి బొగ్గును దిగుమతి చేసుకోమటవల్ల అయ్యే ఖర్చును తగ్గించుకోవచ్చును. ఈ చిన్న విషయంలో ఢిల్లీ ప్రభుత్వం అర్థంచేసుకొని మనకు సహకారంచేస్తుందని విశ్వసిస్తున్నాము. దానికి యింకా అర్థంకాకపోతే, మిత్రులు గోపాలరెడ్డి గారు అక్కడికి వెళ్ళి సహకారం అక్కర మిత్రులకు అర్థం అయ్యేట్లు చెప్పి ఢిల్లీ ప్రభుత్వం అర్థం చేసుకుని మనకు సహకారం చేస్తున్నాము.

ఇక ప్రాగాటాలు విషయం ప్రతిసంవత్సరం నష్టం వస్తూండేది. కాని యిప్పుడు కొద్దిలాభాన్ని చూపగలుతోంది దీనివిషయంలో మనం ఢిల్లీ ప్రభుత్వ సహాయాన్ని తీసుకోవడానికి అంగీకరించాము. ఆంధ్రప్రదేశ్ కాకపూర్వమే ఈ ఏర్పాటు జరిగింది ప్రతి సంవత్సరం వస్తున్న నష్టాన్ని తగ్గించుకొనుటకు యెన్నోరకాలుగా ఉత్పత్తి చేస్తున్న వస్తువులను మునివేసి, కొద్దిరకాల వస్తువులను మాత్రమే తయారు చేసి ఒకటి రెండు లక్షల రూపాయలు లాభం వచ్చేటట్లు చేశాము. ఇక ఢిల్లీ ప్రభుత్వం దానిపై ఏ 80 లక్షల రేక ఒక కోటి రూపాయలో పెట్టుబడి పెట్టినట్లయితే, అది అభివృద్ధి పొందుతుందని ఆశిస్తున్నాము

ఒక నిర్ణయానికి రాలేకుండా ప్రభుత్వం బాధపడుతున్నది. ఆల్బిన్ మెటల్ వర్కుస్, ఏస్ బెస్ట్స్ చాలా మంచి పరిశ్రమలు నేను కూడ ఒక సారి పరిశీలించి వచ్చాను. మంచి భవిష్యత్తుగలిగిన పరిశ్రమలు యివి చక్కనివస్తువులు తయారు చేయుటకు కావలసిన సామాగ్రి, కావలసిన మనుష్యులు అందరూ ఉన్నారు. ఆ కంపెనీకి వస్తున్న నష్టాన్ని అది భరించలేకుండా యున్నది. ఆ నష్టాన్ని ఎట్లాగ పూడ్చడం? ఆనష్టాన్ని పూడ్చకపోతే యెవరూ అప్పు యివ్వరు ఇప్పుడు ఉన్న ఆస్తి, అప్పులు తీర్చటానికి సరిపోతుంది షేర్సు ధనం హెచ్చుగా మిగిలేటట్లు కనపడదు. కాబట్టి షేర్సుధనం తగ్గించి ప్రయివేట్ పెక్టరులో, యితర వ్యక్తులనుంచి కూడ సహాయం లభించుటకు, ప్రభుత్వం తీవ్రంగా ఆలోచించింది. కాబట్టి, షేరుకాపిటల్ ను తగ్గించి, ప్రయివేటు కేపిటల్ ను attract చేయడానికి నిశ్చయించుకొన్నది. బిల్లా కంపెనీవారు దీనిని మేనేజ్ చేస్తున్నారు. మేనేజింగు యేజెన్సీను మార్చుకుండా ఉన్నా ఫరవాలేదు. ప్రతి సంవత్సరం వస్తున్న నష్టాన్ని నిలిపి, కొద్దిలాభంతో పనిచేసేటట్లు చేశారు Efficient management వల్ల అయితేనేమి, గట్టిగా ప్రయత్నించడం వల్ల అయితేనేమి అవని జరిగింది. అప్పులు హెచ్చుగా ఉండుటవల్ల 80,40 లక్షల రూపాయలు తెచ్చిపెట్టినప్పటికీ అది అప్పులు తీర్చడానికి సరిపోతుంది కాబట్టి, కంపెనీ షేరుధనమును 50 రూపాయలు ఉన్నదానిని పది రూపాయలకు తగ్గించి, క్రొత్త capital నమకూర్చి దానిని working condition లో పెట్టడానికి వీలు అవుతుందేమో అని ఆలోచించాము

కానీ ఒక్కసారి ఈ కంపెనీని private capital shares కు తేవడం వల్ల అది ప్రభుత్వ స్వాధీనంలోనుంచి వెళ్ళిపోతుంది. అందుకు ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. భవిష్యత్ ఉన్న కంపెనీ అనియు, ముందు బాగా ఉపయోగపడే కంపెనీ అని తెలుసుకొన్న తరువాత, ప్రభుత్వానికి ఉన్న majority shares ను బోగొట్టుకోవడం ఇష్టం లేకపోవడంవల్ల ఒక

condition పెట్టి ఈ వ్యవహారాన్ని సాగించాలని ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తోంది. పది సంస్థల తరువాత నైనా, ప్రభుత్వం కావాలంటే తన 54% shares కొనడానికి హక్కు ఉండుకొని, ఈ condition కు లోబడి private capital తెప్పించడానికి ఆలోచిస్తోంది. దీనికి అంగీకరించడంతప్ప, నాకు వేరే మార్గం కనిపించడంలేదు. ఈ condition కు లోబడి, ఈ కంపెనీకి private capital ఎవరైనా invest చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటే, రండీ అని అహ్వానిస్తున్నాను

Sirpur paper and Sir Silk Mills విషయం చూద్దాం. ఈ రెండు కంపెనీలను కలపాలనే అపేక్షవాటి management వారికి కలిగింది. Sirpur Paper Mills లో 14%, Sir Silk లో 24% లేక 25% shares ప్రభుత్వానికి ఉన్నాయి. కానీ ప్రభుత్వం వీటికి రు. 3 కోట్లు అప్పు రూపంలో ఇచ్చింది ఈ కంపెనీలకు లాభాలేమీ రావడంలేదు. వీటి Managing Agents అయిన Birla వారు ఉన్న నష్టాన్ని తగ్గించి, ఏదోరకంగా వీటిని నడపాలనే భావంలో కార్యక్రమం సాగిస్తున్నారే కాని, హెచ్చుగా లాభాలు వచ్చి అప్పులు వెంటనే తీర్చివేయగల అవకాశాలు కనిపించడంలేదు. కానీ paper mill బాగా develop చేస్తున్నారు. లాభాలు కొంచెం హెచ్చుగా వస్తున్నాయి. దీనిలో ఉన్న properties విలువ ఎక్కువగానే ఉంది. ఈ రెండు factories ను— Paper & Silk— కలిపితే ప్రభుత్వానికి నష్టమేమీలేదని భావిస్తోంది. ఇచ్చిన అప్పు త్వరగా వెనక్కి రావడానికి అవకాశం ఉంటుంది ఈ విధంగా కలపడంవల్ల ప్రభుత్వం ఇచ్చిన అప్పు మొత్తానికి ఎక్కువ security కలుగుతుందనే విశ్వాసంతో అపద్ధతికి అంగీకరించడం మంచిదని తోచింది.

ఇంక చిన్నదిన్న కంపెనీలు ఉన్నాయి. Taj Glass Works మాత్రం మాకు కొంత బాధ కలిగిస్తోంది. దీనిని liquidation కు తీసుకుపోవడం తప్ప వేరే శరణ్యం ఏమీలేదని తోచింది దీనిని liquidate చేసి ఎవరైనా కొందరు వ్యక్తులు తీసుకొని నడిపితే, అది ఏమైనా బాగుపడుతుందేమో కానీ, ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఎక్కువ shares ఇచ్చి కాని, లేకపోతే ఎక్కువ ఖర్చుపెట్టికాని వహించేనే స్థితిలో లేదు. ఎందువల్లనంటే పోయిన డబ్బుకు సాయం, ఈ డబ్బుకూడా పోతుంటేమోనన్న అనుమానం ఉంది. ఇకముందు ఏవిధంగాను ఈ Taj Glass Works లో ప్రభుత్వం డబ్బు పెట్టకూడదనే నిర్ణయానికి వచ్చింది.

ఇంక chemicals & fertilisers వ్యవహారం అంత తృప్తికరంగాలేదు. ఇది చాలా పెద్దంతో పని చేస్తోంది. హైదరాబాద్ ప్రభుత్వం పొలనలో వారికి అప్పు తీవ్రంగా ప్రభుత్వమే వారి ఎటువైపున కాని రైతులకు పన్నెత్త చేయడంవల్ల ఈ

కంపెనీ చావకుండా బ్రతుకుతూ వచ్చింది ఈ కంపెనీకి లాభాలు ఎక్కువ ఏమీ లేవు. చాలా over staff అయిపోయింది సంపాదించేదానికన్నా హెచ్చుగానే కూలీలక్రింద officers క్రింద ఖర్చు అవుతోంది ప్రభుత్వం ఇచ్చే సహకారంవల్ల కంపెనీ ఏదో అట్లా నడుస్తూఉంది. కంపెనీని సజీవంగా ఉంచడంకోసం ప్రభుత్వం ఎరువులు కొని, అప్పు ఇవ్వడం సాధ్యం కాదనియు, ఏదైనా economy చేసుకోవనియు, ఇంకొక సంవత్సరం కన్నా ప్రభుత్వంనుంచి ఈ రకమైన సహకారం ఆశించవద్దనియు వలహా ఇచ్చాము. వారేమైనా మార్పులు తీసుకువస్తే వరేసరి లేకపోతే వచ్చే సంవత్సరం మరొక నిర్ణయం తీసుకోవలసి వస్తుంది. మనం నడవడమో లేక liquidate చేయడమో ఆలోచించుకోవలసి ఉంటుంది.

రాజమండ్రిలో Paper Mills ఉన్నా అక్కడ చాలాతక్కువ production (వది అన్నులు) - జరుగుతోంది. ఇంత తక్కువ production తో Paper Mill నడవడం మంచిదికాదు కాబట్టి 50 అన్నులకు ఉత్పత్తిని పెంచాలని మన ఉద్దేశ్యం. దీనికి ఢిల్లీ ప్రభుత్వంకూడా దాదాపు అంగీకరించింది. ఈ plan ప్రకారం 50 అన్నులు ఉత్పత్తి చేయగలమని ఆశిస్తున్నాను.

ఇంక సిమ్మెంటు, పంచదారలను ఆంధ్రదేశంలో ఆభివృద్ధి చేయడానికి హెచ్చుగా అవకాశాలున్నవి. ఇప్పటికి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఎనిమిది sugar factories ఉన్నాయి ఇంకా క్రొత్తవి పెట్టడానికి లైసెన్సులు తీసుకొన్నారు. వీటిలో కొన్ని co-operative basis మీద, కొన్ని private sectorలోను స్థాపించబడతాయి. (1) Sarvaraya Sugars Ltd, (2) Challapalli Sugars- (3) Krishna Industrial Corporation Ltd, (4) V V Sugars- ఈ నాలుగూ private sector లో స్థాపించబడుతున్నాయి. ఇక co-operative sector లో మనం ప్రయత్నించేస్తూ, ఢిల్లీ ప్రభుత్వ సహకారాన్ని కోరుతున్న విషయాన్ని నేను పలు సార్లు మీముందు మాట్లాడాను. అది మీకందరికీ తెలుసును

ఇక సిమ్మెంటు చాలాకొరతగా ఉన్నదనియు, దీనిని హెచ్చుగా ఉత్పత్తి చేయవలెననేది అందరు అంగీకరించిన విషయమే. ఇప్పుడు ఆంధ్రదేశంలో రెండు సిమ్మెంటు ఫ్యాక్టరీలు మాత్రమే పనిచేస్తున్నాయి. కొన్ని క్రొత్త factories ప్రారంభించ బడుతున్నాయి. మాచర్లలోని రామకృష్ణ సిమ్మెంటు లిమిటెడ్, ఒక లక్ష అన్నుల capacity తో ప్రారంభించబడింది. అది ఉత్పత్తినికూడా ప్రారంభించింది. గుంటూరు జిల్లా నడికోడెలో రెండు లక్షల అన్నులు ఉత్పత్తి చేయడానికి లైసెన్సు ఇవ్వబడింది. వారేదో ప్రయత్నించేస్తున్నారు. M/s The Indian

Cements Ltd., Vijayanagaram వారికి లక్ష టన్నులకు లైసెన్సు ఇవ్వబడింది కడపలో ఒక లక్ష యిరువది ఆరు వేల టన్నుల factory పెట్టడానికి Rayala-seema Development Corporation, Kamalapuram వారికి లైసెన్సు ఇచ్చాము పాణ్యం సిమ్మెంటుకు (కర్నూలు జిల్లా) 62,700 టన్నులకు లైసెన్సు ఇచ్చాము వీటికి దాదాపు Machinery రావడం fit up కావడం మొదలైన కార్యక్రమం చురుకుగా జరుగుతోంది అతిత్వరలోనే ఇవికూడా ఉత్పత్తి ప్రారంభిస్తాయి అనుకుంటున్నాను. A C C Ltd, Erraguntla వారుకూడా లైసెన్సు తీసుకొన్నారు. కానీ ఇంతవరకు పని ప్రారంభించినట్లే కన్పించడంలేదు. A C C., Manchiryalu వారికి ఒక లక్ష ముప్పైవేల టన్నులకు లైసెన్సు ఇవ్వబడింది, పని చురుకుగా సాగుతోంది అతిత్వరలోనే ఉత్పత్తి ప్రారంభం కావచ్చుననుకుంటున్నాను. ఈ విధంగా ఏడు కంపెనీలు సిమ్మెంటు ఉత్పత్తికి పూనుకొన్నాయి. Private and public sectors లో పంచదార, సిమ్మెంటు పరిశ్రమలను ఎంతైనా అభివృద్ధిచేసుకోవడానికి మనకు అవకాశంఉంది Foreign exchange, import licence మనకు లభ్యం అయితే వీటిని ఎంతైనా అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చు. ఈ two bottle necks ను మనం over come చెయ్యాలి.

మన ఆంధ్రప్రదేశ్ లో క్రొత్త పరిశ్రమలను ప్రారంభించవలసిందని కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని వలసార్లు అడుగుతున్నాము. ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ, మాన్యుఫ్యాక్చర్ ఆఫ్ హెవీ కాస్టింగ్స్, ప్లీట్ షీట్ కరర్ యి కార్బన్ బ్లాక్ ఫ్యాక్టరీ; డీసిల్ ఇంజిన్లు ఫ్యాక్టరీ, లో టెంపరేచర్ కార్బన్ డైజిన్ ప్లాంట్, ఇలాంటివి కావాలని ఎన్నోసార్లు ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తెలిపింది. ఇంతవరకు వీటి విషయంలో ఏచర్య తీసుకోవడంకు అవమ్మతిని తెలుపుకొన్నాము. కాని దురదృష్టవశాత్తు వాటిని వేటిని ఇక్కడ ఏర్పాటు చేయడానికి అంగీకరించకపోవడం, ఒక్క News Print Factory ని విజామాబాద్ లో అక్కడ ఉన్న "బెగన్" ఉపయోగించి ఏర్పాటుచేయడానికి అంగీకరించడం, ఇవ్వుటికి జరిగిన వలితం. కాని దీనిని అంగీకరించి ఇవ్వుటికి సంవత్సరం అయినది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన వెంటనే ఢిల్లీ ప్రభుత్వం నుంచి వారి మంత్రి ఒకరు సిబ్బందితో వచ్చి, ఇక్కడ విషయాలను చర్చించి ఒక Agreement కు రావడం జరిగింది, తానీతరువాత చర్యలేవి చురుకుగా జరిగినట్లు లేదు. "ఏవ్" మెషిన్ రీకి వ్రయత్నం చేస్తున్నాము, foreign exchange కి కష్టంగా ఉందని ఎన్నో బెదులుతున్నారు కానీ, తప్పి కరంగా ఉండేవరకే తీసుకొన్నట్లు లేదు ఈ విషయంలో కూడా కొంచెం వత్తిడి తెచ్చి, తొందరగా ఈ కార్యక్రమానికి పూనుకొనేట్లు చెయ్యాలి.

ఎరువుల ఫ్యాక్టరీని private sector లో ఎవరైనా పెడితే, తమకేమీ అజీవజలేదనియు, తాము లైసెన్సు ఇవ్వడానికి సిద్ధంగానే ఉన్నామనియు, ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన మంత్రులు మాకు చెప్పారు Private sector లో ఇన్ని కోట్ల రూపాయలు ఎవరు పెట్టగలరనే సమస్య రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎదుట ఉంది. ఎవరైనా వ్యక్తులు ఇతర దేశాల సహకారంతో ఈ ఎరువుల ఫ్యాక్టరీని పెట్టడానికి సిద్ధపడితే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వము, ఢిల్లీ ప్రభుత్వము కూడా అందుకు సహాయం చేస్తాయి.

పెద్ద పరిశ్రమలు ఎంత అభివృద్ధి అయినా, చిన్న పరిశ్రమలు (cottage industries) అభివృద్ధి అయినవోజునే దేశాన్ని సౌభాగ్యవంతంగా చేసుకోవడానికి వీలు అవుతుందనే విషయం సభ్యులందరికీ తెలుసు. పెద్ద పరిశ్రమలతో కలిసి, చిన్న పరిశ్రమల కార్యక్రమం ముడిపడి ఉన్నంతవరకు, మనం ఈ చిన్న పరిశ్రమలపై దృష్టిని కేంద్రీకరించడం ఉండదు. వీటి విషయంలో ప్రత్యేకంగా శ్రద్ధ వహించి పనిచేయడానికి యువకులు, ఉత్సాహవంతులైన ఒక క్రొత్త మంత్రులను ఏర్పాటు చేసుకొన్నాము. దేశ సౌభాగ్యం ఈ చిన్న పరిశ్రమలమీద ఆధారపడి ఉన్నదనే విషయం తెలిసికొన్న తరువాతనే మేము ఇందుకు పూనుకొన్నాము. వారు వట్టుదలతో, శ్రద్ధతో ఈ కార్యక్రమానికి పూనుకొన్నారు. ఇక రానున్న సంవత్సరాలలో సత్ఫలితాలు చూడడానికి వీలు అవుతుందని ఆశిస్తున్నాము.

ఇక controlled commodities ఉన్నాయి. ఆ విషయం మీకు తెలిసిందే. సిమెంటు, పంచదార, iron & steel వగైరాలు. ఇవి రాష్ట్రంలో చాల కొరతగా ఉన్నవి. మనకు కావలసినంత రావడంలేదు. అందువల్ల సరఫరా పద్ధతులలో ఎన్నో లోపాలు జరుగుతున్నవి కొంతమంది వీటిని, black market లో అమ్ముతున్నారని అవసందలకు పాలుకావడం, ఈలాంటివి జరుగుతున్నాయి. దేశంలో ఉత్పత్తి ఎక్కువై, కావలసినంత సగకు ఉన్నప్పడే, ఈలాంటి అవకతవకలు తగ్గిపోతవి. ఇవన్నీ మనకు చాలతక్కువగా దొరుకుతున్నాయి. కాబట్టి ఈ పరిస్థితులలో మనం ఏమీ చెయ్యలేము. ఈలాగే కొంతకాలం సరఫరా చేసుకోక తప్పదు.

ఇక printing press వగైరాలు ఈ demand కు సంబంధించిందే అనుకుంటున్నాము. ఈ printing press వగైరాలు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి కావలసినంత కార్యక్రమాన్ని, పూర్తిచెయ్యడానికి, వీలు అయివన్నీ లేవు. అందువల్ల private press వారికి, వేతనాలు ఇచ్చి, tender ల ద్వారా వీటిని, మన కార్యక్రమాన్ని పూర్తి చేయించుకుంటున్నాము. ఇదంతా మునిచేసి మన press వే అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి వీలు అవుతుంది. కాబట్టి, దానికొరకు, initial capital మొదలైనవి. ఇప్పుడు Education Department వారు కొన్ని, చిన్న

తరగతి text books అచ్చువేసి పంచిపెట్టడానికి ఆలోచిస్తున్నారు. ఈ పద్ధతులలో మర press ను, ఇంకా రెండంతలు, మూడంతలు, అభివృద్ధి చేసుకోవలసి ఉంటుంది. ఇప్పుడు వెంటనే అందుకు ప్రయత్నించడం చాల కష్టము, సాధ్యపడదు కూడ. కొద్ది కొద్దిగా అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి మాత్రము వీలు అవుతుంది

ఇక పరిశ్రమలలో మన రాష్ట్రం ఇంకా హెచ్చుగా ముందుకు పోవాలనే విషయము మీకందరకూ తెలిసిందే, హెచ్చుగా పరిశ్రమలు ఇక్కడ నెలకొల్పాలని చెప్పవచ్చు. Steel plant లు, ఇంకేవేవో కావాలని చెప్పవచ్చు. Madras లో “నై వేలిలో” బొగ్గు వస్తుందో, రాదో, తెలియదు ఆలాంటి సందేహంగా ఉన్నచోట, కేంద్ర ప్రభుత్వంవారు 60 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడుతుంటే, 6 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే, మనకు ఎందుకు ఇవ్వలేరని, అడగవచ్చు. ఎన్ని ఏళ్ళుగానో, సక్రమంగా, లాభపాటిగా జరుగుతున్న మన బొగ్గు గనులకు, అప్పు ఇవ్వకుండా, ఎక్కడనో, “నై వేలిలో” పాతాళలోకంలో ఉన్న బొగ్గు వస్తుందో రాదో, ఆలాంటి సందేహానందంగా ఉన్నచోట్ల 60 కోట్లు ఖర్చుపెడుతున్నారే, అని చెప్పవచ్చు. ఇది అంతా నిజమే. కాని, ఈ విషయాలు అన్నీ ఆలోచించిన తరువాతనే, చర్య తీసు కున్నదని, అనుకుంటున్నాను. అంతేగాక, ఏబో ఎరువుల factory కూడ, అక్కడనే, ఏర్పాటు చెయ్యడానికి నిశ్చయించుకున్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే అక్కడ ఉత్పత్తి అయ్యే, bye-products, దానికి ఉపయోగించాలి కాబట్టి, అక్కడనే ఎరువుల factory పెడితే మంచిదని ఏర్పాటుచేశారు అదేవిధంగా ఒక ఎరువుల ప్యాక్టరీ మన ఆంధ్రప్రాంతంలో, ఎక్కడైనా పెట్టి ఉంటే, లేక, కనీసం సరియైన సమయంలో, ఎరువులను మనకు సరఫరాచేస్తే, ఇప్పుడు ఉత్పత్తి అవుతున్న దాన్యం కన్నా, ఒకటి, రెండు, బస్తాల దాన్యం, ఎక్కువగా పండించటానికి వీలు అవుతుంది. ప్రతి ఎకరానికి, ఈ విధంగా, ఒకటి, రెండు, బస్తాల దాన్యం, ఎక్కువగా పండితే, కనీసం 50 వేలో, లేక లక్ష బన్నులో, దాన్యాన్ని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో, ఉత్పత్తి చెయ్యడానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి.

కాని మన దురదృష్టం వల్ల, అది ఇక్కడ లేకపోవడం కారణంగా, మనకు కావలసిన ఎరువులు అన్నీ Bihar నుంచి, లేక ఇతరచోట్లనుంచి, తెప్పించుకోవలసి వస్తుంది. దాదాపు లక్షబన్నుల ఎరువులను, ఆంధ్రప్రదేశ్ లానికి ఇస్తూనే ఉన్నారు. కాని వకాలంలో రావడంలేదు. June, July, August నెలల్లో కావలసిన ఎరువులు, ఎప్పుడో, November, December లో వస్తున్నాయి. మనకు దగ్గరగా, factory లేనందువల్ల, ఎక్కువ దూరంనుంచి రావాలి కాబట్టి, కొన్ని కొన్ని, ఇబ్బందులు కలుగుతున్నాయి. ఇందులో కేంద్ర ప్రభుత్వమువారు కూడ, తెయ్యగల సహాయము

చాలా తక్కువ. దీని విషయంలో ఎవరూ, ఏమీ చెయ్యలేరు లక్షలాది ఎకరాల సాగు అవుతున్న ప్రదేశందగ్గరలో ఒక ఎరువుల factory ని, ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. Public sector లో కాకపోయినా, private sector లో ఎవరైనా సరే ఒక ఎరువుల factory ని ఏర్పాటు చెయ్యడానికి కృషిచెయ్యాలి అలాంటి కృషిని ప్రభుత్వం గుర్తిస్తుంది. నిస్సందేహంగా, ఎవరి సహకారాన్ని అయినా సరే మనం కోరి, ఏలాగైనా సరే. దీనిని సాధించడానికి ప్రయత్నము చేస్తాము దీనివల్ల ఆంధ్ర రాష్ట్రానికే గాక, మొత్తం భారతదేశంలో, ఎక్కడైతే, బియ్యం, దాన్యం కొరత ఉన్నదో, అట్టిచోట, ఆ కొరతను తీర్చి, ఆ problem ను solve చెయ్యగలుగుతాము. కాబట్టి ఇక్కడ ఒక factory ఆవసరమనే విషయాన్ని, కేంద్రప్రభుత్వం వారికి చెప్పి, న్యాయమని అనిపించుకోవడానికి, ఎన్నో అవకాశాలు ఉన్నాయి

ఇతరత్రా, ఎక్కువ పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చెయ్యవచ్చు. కాని capital కావాలి ఇప్పుడు మనకు ఉన్న ఆర్థిక పరిస్థితులలో హెచ్చుదబ్బును private కింపె నీలకు కానియ్యండి, లేదా ప్రభుత్వంద్వారా ప్రారంభించబడే పరిశ్రమలకు కానియ్యండి, ఖర్చుపెట్టే పరిస్థితులలో ఆంధ్రరాష్ట్రప్రభుత్వము లేదనే విషయం అందరకూ తెలుసును మనశక్తికి మించి ఏ పనులూ చెయ్యలేము. శక్తికి లోబడే ఏదైనా చేసుకోవాలి. అశించినంత ముందుకు, ఉద్రిక్తంగా పోలేకపోయినా, ఉన్న పరిశ్రమలను, సక్రమంగా నడుపుకోవడంలో, అభివృద్ధిచేసే కార్యకలాపాలలో, నిమగ్నమై, ఈ industries department వారు చేస్తున్నకృషి అభినందనీయమైన విషయము

కొత్తవి ప్రారంభించుకోవడం, చాల సులభం, కాని, చెడిపోయిన పాతవాటిని repair చేసుకోవడం మాత్రము చాలకష్టము. Repair చేసి సరియైన పద్ధతులలోనికి తెచ్చుకోవడంలో, ఎన్నోకష్టాలు, ఎంతోమందికి బాధలు కలిగించవలసి వస్తుంది. ఎంతోమందికి అసంతృప్తినికూడ కలిగించవలసివస్తుంది. ఏలాగైనా సరే, బాధలు కలిగించి అయినా సరే, దేశ షేమ దృష్ట్యా, ఈ పరిశ్రమలను సరియైన పద్ధతులలో పెట్టడానికి కృషిచేస్తుంది. ప్రభుత్వ ప్రతినిధులైన operated directors ద్వారా కానియ్యండి, లేదా, management లో మార్పువల్ల కానియ్యండి, లేదా, Board of directors లో కొత్తవారిని తీసుకురావడంవల్ల కానియ్యండి, ఏ పద్ధతులద్వారానో, ఇప్పుడు ఉన్న పరిశ్రమలను సరియైన పద్ధతులలో, నడిపించడానికి మాత్రం ప్రభుత్వము కృషిచేస్తుందని చెబుతున్నాను.

అధ్యక్ష మహాశయా: ఈ demand ను శాసనసభ్యులందరూ, అంగీకరించవలసిందిగా, కోరుచున్నాను.

Demand XXIV—Industries—Rs. 1,66,97,800

Sri Vavilala Gopalakrishnayya (Sattenapalli) Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

To start more industries

To reduce the allotment of Rs. 2,83,86,400 for Industries by Rs. 100

కుటీరపరిశ్రమలకు కేంద్రప్రభుత్వం నుండి రావలసిన విరాళాల సమయంలో సంపాదన పోగొట్టుకొంటున్న ప్రభుత్వ విధానాన్ని విమర్శించుటకు

To reduce the allotment of Rs. 2,83,86,400 for Industries by Rs. 100

To impress on the Government for starting a Fertiliser Factory in Andhra Pradesh.

Sri M. Satyanarayana Raju (Cheepurupalli-General) : Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

For the failure of Government to bring all village artisans to work by organising Small Scale Industries.

Sri Gopidi Ganga Reddy (Mudhole) : Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

నిర్మల్, ఇత్తడి పారిశ్రామిక సహకార సంఘమునకు యేవిధమైన ధన వసూలుము యివ్వలేనందున

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

ప్రతి తాలూకాలో చేతి పనుల పరిశ్రమ ప్రభుత్వ కేంద్రములను స్థాపింపలేని అనవధ్యకరము గురించి

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

నిర్మల్, ఇత్తడి పారిశ్రామిక సహకార సంఘమునకు రావలసిన విరాళం కలుగజేయ వలెనందున

Sri Baswa Mamah (Andole): Sir, I beg to move .

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

జోగిపేటలో ప్రసిద్ధమైన, ప్రాచీనమైన చర్మపరిశ్రమ సొనైటీవారికి ఋణము యివ్వని ప్రభుత్వ విధానమును విమర్శించగలందులకు

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలు స్తాపించనందులకు

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800 for Industries by Rs 100

కుటీర పరిశ్రమల అభివృద్ధికై జిల్లాలలో తగు ప్రోత్సాహము, మరియు ఆర్థిక సహాయము చేయనందులకు

Sri B. Sriramamurthy (Vizianagaram) Sir, I beg to move .

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs 100

To discuss the failure of the Government to nationalise the Bodhan Sugar Factory in which Government have 75% of shares.

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

To discuss the failure of the Government to take suitable steps for starting a Fertiliser Factory in the State.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs 100

To discuss the retrogressive measures of the Government in handing over Government concerns to private managements and the Government's failure to avoid the mismanagement in Industries.

Sri K. L. Narsimha Rao (Yellandu-General): Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

పరిశ్రమల నిర్వహణలో జరుగుతున్న అసమర్థత విధానాలనుగురించి, ప్రైవేట్ పరిశ్రమలలో పెట్టబడిన ప్రభుత్వ ధనం సద్వినియోగం జరుగునట్లు ప్రభుత్వ ఆజమాయిషీని ఏర్పర్చలేకపోవడం గురించి

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs 100

కుటీర పరిశ్రమలకు తగిన ప్రోత్సాహం ఆచరణ రూపేణా యివ్వకపోవడం గురించి

Sri Pullalamarri Venkateswarlu (Nandigama): Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800 for Industries by Rs 100

For the failure of the Government to constitute non-official committees to go into the working of the Industries under Government management

Sri P. Satyanarayana (Samalkota) Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

ప్రభుత్వం యొక్క పారిశ్రామిక విధానమును విమర్శించుటకు

Sri S. V. K. Prasad (Chennur): Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రభుత్వమునకు ప్రధానభాగం గల పరిశ్రమలను సక్రమంగా పనిచేయించి, వాటివల్ల లాభం వచ్చునట్లు చేయుటలో చాలవరకు విఫలమగుటను విమర్శించుటకు

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో పరిశ్రమభివృద్ధికి సక్రమచర్యలు తీసుకోకపోవటాన్ని విమర్శించుటకు

Sri Krishnamachari (Sangareddy-General): Sir, I beg to move .

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800 for Industries by Rs. 100

కుటీర పరిశ్రమలకై ప్రభుత్వము ఇచ్చిన ఋణముల వివరములు తెలిసికొనుటకు.

Demand XLIII-Capital Outlay on Industries Development
Rs 1,75,30,000

Sri P. Satyanarayana Sir, I beg to move .

To reduce the allotment of Rs 1,75,30,000 for Capital Outlay on Industrial development by Rs 100

ప్రభుత్వ విధానము విమర్శించుటకు

Sri Gopidi Ganga Reddy: Sir, I beg to move .

To reduce the allotment of Rs. 1,75,30,000 for Capital Outlay on Industrial Development by Rs. 100

నిజామాబాదులో షుగర్ ఫ్యాక్టరీ సహకార సూత్రాలపై స్థాపించేకొరకు ఆలస్యము చేయుచున్నందుకు

Sri Baswa Maniah: Sir, I beg to move :

To reduce the allotment of Rs 1,75, 30,000 for Capital Outlay on Industrial Development by Rs. 100

జోగిపేట చర్మ పరిశ్రమ సహకార సంఘమునకు సహాయపడ ప్రభుత్వం గుర్తించగలందులకు.

Mr. Speaker . All these cut motions are now before the House.

* పి. సత్యనారాయణ :- అధ్యక్షా, మనరాష్ట్రంలో వుండే పరిశ్రమలను ఒక్కొక్క దానిని తీసికొనేముందు కొన్ని ముఖ్యవిషయాలు ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకు రావలసివుంది. మన రెండవ పంచవర్షప్రణాళిక రెండు సంవత్సరములు గడచి మూడవ సంవత్సరములో ప్రవేశించబోతున్నది మొత్తము రెండవ ప్రణాళికకుగాను 4 వేల కోట్ల రూపాయలు మన భారతదేశంలో పెట్టుబడిపెట్టడం జరిగింది. ఆహార దాన్యాలు 30% అభివృద్ధి చెందినవి, పరిశ్రమలు 40% అభివృద్ధి చెందినవి, ఒకకోటి

దెబ్బది లక్షల ఎరరాలు క్రొత్తగా సాగులోనికి వచ్చినవి ఈ విధంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నా ఎందుచేత యీవేళ మన భారతదేశంలో ఒక రకమైనటువంటి పారిశ్రామిక క్లిష్టపరిస్థితి ఏర్పడింది. అనేక ఫ్యాక్టరీలు మూసివేయబడుతున్నాయి బొంబాయి, అహమ్మదాబాద్, కాన్పూర్, చివరకు హైదరాబాద్ లోవున్న డి. బి ఆర్ మిల్లులవంటి వాటిలో production తగ్గిపోయింది. Shifts తగ్గించివేస్తున్నారు. పనివారిని retrench చేస్తున్నారు ఇక కుటీరపరిశ్రమల సంగతి చెప్పనక్కరలేదు. మొత్తముమీద నిరుద్యోగము బాగా పెరుగుతున్నది ఒకవైపు సంపద పెరుగుతున్నది, ఉత్పత్తి పెరుగుతున్నది వ్యవసాయ ఉత్పత్తికూడా పెరుగుతున్నది ఇవే యీపరిస్థితికి కారణమేమిటి? యీ సమస్యగురించి ముఖ్యమంత్రిగారు కించిత్తయినా ఉదహరించకపోవడము చాల విచారకరమైనటువంటి విషయము. పోనీ, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఉద్యోగ అవకాశాలను పెంచడానికి తగినటువంటి వనరులు బొత్తిగా లేకపోయినవా అంటే బొత్తిగా లేకపోలేదు. ఈవేళ Director of Controlled Commodities నుంచి రిపోర్టులు తెప్పించండి ఎన్ని సినిమా హాలులు, ఎన్ని జిల్లాలో, ఎన్ని తాలూకాలో వివరీతంగా తయారౌతూ వున్నాయో గమనించండి కొన్ని లక్షల రూపాయలు విలువచేసే బిల్డింగులలో భార్యభర్తల కంటే ఎక్కువమంది ఉండే కుటుంబాలు లేవు అటువంటి పెద్ద బిల్డింగులమీద పెట్టబడి పెట్టుతున్నారు ఈ మధ్యనే ఒక మిశ్రునిజంటికి వివాహం సందర్భములో నేను వెళ్ళాను. అతను సామాన్యరైతు. 15 ఎకరాల మాగాణికంటే ఎక్కువభూమి లేదు. తనకోడలుకు 6,500 రూపాయల విలువగల diamond necklace తీసికొచ్చి పెట్టాడు. ఏమయ్యా నీకు పిచ్చిపట్టిందా అని అడిగితే, “ఏమి చేయమంటావయ్యా. అప్పుయిస్తే మారుబోరియమ్ వస్తుందేమో అని భయము, పరిశ్రమలు పెట్టడానికి మాకు చేతగాదు, భూములు కొందామా అంటే సీలింగ్ వస్తుందేమో అనే భయముంది. వస్తువులమీద వుంటే దానినెప్పుడైనా సొమ్ముచేసుకోవచ్చు” నన్నారు ఆయన. ముఖ్యంగా వ్యవసాయంలో అత్యంత అగ్రగ్రేణిలోవున్న మన రాష్ట్రంలో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేసుకోడానికి వనరులు ఏర్పడడము లేదు. మనదేశంలో రిజర్వుబ్యాంకువాండ్లు issue చేసినదబ్బులో, demand, liabilities కు బాంకులో వున్నది 80% మాత్రమే మిగతా 70% కూడా పైనవుండేటటువంటి దబ్బు. ఈ దబ్బుంతాకూడా పరిశ్రమలను ప్లాన్ ప్రకారము అభివృద్ధి చేసుకోడానికి అవకాశము లేనటువంటిదిగా వుండి పోతుంది. అందువల్ల మొత్తముమీద నిరుపయోగంగా వదివున్నటువంటి విధులు ఆంధ్రదేశంలో వున్నవి. వానిని ఎంతకాలమునుంచో planned economy అని పేరుపెట్టుకొని శాలక్షేపము చేస్తూ సమీకరించలేకుండా పోతున్నాము. ఇది ప్రధానమైనటువంటి సమస్య. Joint stock

Companies ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 1954-55 సంవత్సరంలో 570 రిజిస్టర్డ్ ఐనవి 1956-57లో అంటే రెండు సంవత్సరములు గడచినతర్వాత ఆ 570, 596 వరకు మాత్రమే పెరిగింది కాని అదేకాలములో దివాలా తీసినవి కాని అనేక చిక్కులపెల్ల కాని, వ్యాపారమాంద్యమువల్ల కాని మానివేసిన కంపెనీలు 31 వున్నాయి. అంటే actual గా పనిచేస్తున్నవి 565 మాత్రమే 1954 లో 570 వుంటే 1956 వచ్చే టప్పటికి 565 మాత్రమే వున్నాయి. అంటే ఇంకా తగ్గినాయన్నమాట National income చూచుకుంటే ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పెరుగుతున్నది పరిశ్రమలుకూడా పెరుగుతున్నవి. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో మొత్తము రెండవ వంచవద్ద ప్రణాళికకు మనము ఖర్చుపెట్టేటటువంటి డబ్బులో 7% కంటే ఎక్కువగా పరిశ్రమలకు కేటాయించలేదు ఇండియా మొత్తముమీద 18 5% యీ పరిశ్రమలకు ఖర్చుపెట్టిబడుతున్నది. Industrial Finance Corporation ఉన్నది. క్రొత్త పరిశ్రమలు పెట్టినా, లేక వున్న పరిశ్రమలను విస్తరణచేసినా, ఇండియా మొత్తముమీద ఆ కార్పొరేషనువాళ్ళు అప్పులుయిస్తూ వుంటారు వారు 1955 సంవత్సరంలో యిచ్చిన 28 కోట్ల రూపాయలలో మన ఆంధ్రప్రదేశ్ కు వచ్చినటువంటిది 0 14% మాత్రమే. ఈవిధంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ మొత్తముమీద పారిశ్రామిక దక్షత పెరగడము లేదు వనరులు వున్నవి. కాని దక్షత పెరగడము లేదు. ఈ సందర్భంలో ప్రభుత్వము యొక్క కర్తవ్యమేమిటి? నేను ఇంకొకటి మనవిచేయబోతున్నాను ఈనాడు, ఇండియా గవర్నమెంటు అమెరికా మొదలైన దేశాలనుంచి తీసుకొనే అప్పుకు మాటివి 5½ రూపాయలు వడ్డీయిచ్చి వందలాది కోట్ల రూపాయలు అప్పుతెచ్చుకుంటున్నది. కాని మనదేశంలో గ్రామాలలో డబ్బున్నవారిదగ్గరకెళ్ళి అప్పు అడిగినపుడు వారికి 3% లేక 4% కంటే 'ఎక్కువ వడ్డీ ఇవ్వము' అంటున్నాము. ఉన్నటువంటి ద్రవ్యనిధిని ప్రభుత్వ plan ప్రకారము పరిశ్రమల అభివృద్ధి కొరకు వినియోగించుకోవాలంటే ఇది ఒక brake గా పనిచేస్తున్నది. పరిశ్రమలలో పెట్టుబడిపెట్టి వ్యాపారము చేయడమనే అలవాటు లేనటువంటి మనదేశంలో 6% యిచ్చి నిధుల నన్నిటిని బయటికి తీసుకరావడానికి ఏవిధమైన అభ్యంతరమూ వుండదు. ఒకవేళ ప్రభుత్వమే 6% వడ్డీ యిచ్చినట్లయితే దానివల్ల చాల ప్రమాదాలుంటాయని చెప్పి జంకవచ్చును ఈ వేళ 2500 కోట్ల రూపాయలు ఇండియా గవర్నమెంటుకు కాని ఫ్లేట్ గవర్నమెంటులకు కాని public debt వుంది. ఇది అంతా 3% లేక 4½%లోపునే వడ్డీ వుంది ఈవేళ అకస్మాత్తుగా 6% యిచ్చినట్లయితే ఏమౌతుందో అనే ప్రశ్నవస్తుంది. అది సబబే కాని నేను మనవిచేసేది ఏమిటంటే ప్రభుత్వమే ఒక joint sector open చేయాలి. ఎటులైతే బోధన్ మొదలైనటువంటి ప్యాక్టరీలలో ప్రభుత్వము కొన్ని shares తీసుకొని ఒక joint sector పని

ఘోష్టన్నదో అవిధంగా విస్తృతము చేసినట్లయితే ద్రవ్యనిధులన్ని కూడా బయటికి రావడానికి అవకాశాలుంటాయి మొదటి 5.6 సంవత్సరాలవరకు 6% గ్యారంటీగా యిస్తామనే పద్ధతిలో వ్యవహరిస్తే సులభంగా ఆంధ్రరాష్ట్రంలో 10 లేక 12 కోట్ల రూపాయలు సంపాదించడము సాధ్యమౌతుంది.

ప్రభుత్వమే 50% షేర్లను తీసుకోవాలి ప్రవేటు షేర్లపై కూడా 6% వరకు పడ్డీ ఇస్తామని హామీ ఇవ్వాలి ఈ పనులు చేసి ప్రత్యేకంగా ఒక మంత్రి దీనికై బాధ్యత వహించి పని చేస్తే తప్పకుండా నిరుపయోగంగా ఉండే నిధులు ఉపయోగంలోనికి వస్తాయి ఇంతేకాకుండా మనది వ్యవసాయక రాష్ట్రం కాబట్టి ప్రతివాడు తన దగ్గర నిలవఉన్న డబ్బును తన భూమిని అభివృద్ధి చేయడానికై తేనే పెట్టుబడి పెడతాడు తన భూమికి కాలువ తీసుకురావడానికి పెట్టుబడి పెడతాడు కేవలం వ్యవసాయదృష్టి అది ; అందులోను తన భూమి తన ఆస్తి అని అనుకునే దృష్టి ఈ రకమైన మనస్తత్వం ఒకవైపు చాలా ఉన్నది. మరొకవైపు అతని దగ్గరే డబ్బు ఉన్నది. ఈ నిధులనుకూడా మనం కొంతవరకు tap చేయవలసి ఉన్నది. ఈ నమవ్యనే Rural Credit Survey Committee వారు కూడా చాలా లోతుగా విచారణ చేశారు. చాలా కాలం క్రిందటనే ఒక చక్కని సూచన చేశారు. దీనిని పురస్కరించుకుని తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో మేము చాలాకాలంనుంచి ప్రభుత్వం మీద పత్తిడి తీసుకువస్తున్నాము. కాని ఇంతవరకు పెడచెవిని పెట్టింది ఒక ప్రాంతంలో ఉండే ప్రజల ఆర్థిక జీవితాలను తక్షణం అభివృద్ధి పరచగల పథకాలను కొన్ని తీసుకొని ఆ పథకాలను అమలుజరుపడానికి కావలసిన డబ్బును వాళ్ల దగ్గరనుంచే నేకరించడం ఉదాహరణకు ఏలేరు ప్రాజెక్టు ఉన్నది. అక్కడ వివరీతమైన...

శ్రీ గోపిడి గంగారెడ్డి : పాయంట్ ఆఫ్ ఆర్డర్, సర్. తమలపాకులు వేసుకోవచ్చునా ?

మిస్టర్ స్పీకర్ : వేసుకో కూడదు ; ఎవరు వేసుకుంటున్నారు ?

శ్రీ గోపిడి గంగారెడ్డిగారు : ఆ అమ్మగారు.

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఎవరైనా వేసుకుంటుంటే బైటకు వెళ్లి ఉమ్మి వేసుకు రండి. It is wrong. లేకపోతే ఎవరూ చూడకుండా ముందుగానే మ్రింగండి.

శ్రీమతి బి. అక్షి కాంతమ్మ : ఎవరూ వేసుకోదండేదు, వట్టి అరోపణలు చేస్తున్నారు.

శ్రీమతి టి. ఎన్. సనాలక్ష్మి పొరపాటు మాట్లాడుతున్నారు ఇక్కడ ఎవరూ అటువంటిది చేయలేదు

మిష్టర్ స్పీకర్ ఫలానావారు అని చెప్పలేదు. కనుక విచారించవలసిన అవసరంలేదు

శ్రీ పి. సత్యనారాయణ : ఏప్రాంతంలోనైతే పారిశ్రామిక అవకాశాలను కాని వ్యవసాయక అవసరాలను కాని విస్తృతం చేయడానికి మనం పథకాలు వేస్తామో, ఆ ప్రాంతంలో ఎక్కువ డబ్బును సేకరించడానికి అవకాశాలుంటాయి. కనుక ప్రభుత్వం float చేసే అప్పులను కాని తీసుకునే షేర్లను కాని ఆ పథకాలకు link up చేసి, ఒక reasonable period అయిదు సంవత్సరాలలో, ఆరు సంవత్సరాలలో ఒక reasonable dividend, ఒక 6% guarantee చేస్తే ఈ నిధులన్నీ చక్కగా బైటకు వస్తాయని నేను మనవిచేస్తున్నాను ఈపని చేయడానికి బదులు గత మూడు నాలుగు సంవత్సరాలనుంచి ప్రభుత్వం చేస్తున్న పని ఏమిటి? గ్రామాలలో అక్కడక్కడ ఉంటున్న నిధులను బైటకు తీసుకురావడానికి బదులు ప్రభుత్వమే ఏడుకోట్లనుంచి 15 కోట్ల వరకు అప్పు ఇచ్చి భూస్వాములు ఆహారధాన్యాలలో పెక్కులేషన్ చేయడానికి సహాయంచేసింది. శుద్ధ వ్యతిరేకమైన పనిని చేసింది దీనివల్ల మనరాష్ట్రమే కాకుండా మొత్తం భారతదేశంమీద రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికకు కొన్ని తూట్లుపడి మరల సవరించుకోవలసిన అవసరం వచ్చింది. పరిశ్రమల ద్వారా మాత్రమే పేదరికం సమస్యను పరిష్కారం చేసుకోగలమని ఇండియా ప్రభుత్వం మనమూ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికాద్వారా బిద్దులమై (commit అయి) ఉన్నాము. అందుచేత అధికంగా పరిశ్రమలు అతిత్వరగా అభివృద్ధి పొందితేనే మొత్తం దేశమూ రాష్ట్రమూ ముందుకు వెడతాయి తప్ప మరొక విధంగా కాదు. ఇదివరకే రాష్ట్ర పైనాన్ను కార్పొరేషన్ పేరుతోనో State aid to industries పేరుతోనో, ఇంకా అనేక రూపాలుగా కొన్ని బ్యాంకులలో surity ఉంటే ప్రైవేటు పరిశ్రమదారులకు అప్పు ఇస్తున్నారు. ప్రైవేటు పరిశ్రమదారులకు అప్పులు ప్రభుత్వం యొక్క ప్రమేయం చాలావరకు ఇదివరకే ఉంటూనే ఉన్నది. అలాంటి సందర్భాలలో కేవలం అప్పు ఇచ్చి ఆ వడ్డీతో సంతృప్తి పడకుండా ఇదివరకు ఇచ్చిన అప్పులలో కొంతమేరకు ప్రభుత్వం పేరుగా భావించాలని మిగతాది అప్పుగా భావించాలనే పద్ధతిలో re adjust చేస్తే పరిశ్రమలలో ఒక రకమైన standard రావడానికి అవకాశం ఉంటుంది. అంతేగాక క్రమ క్రమంగా రాష్ట్ర బడ్జెటులో పరిశ్రమలద్వారా వచ్చే ఆదాయమే ఎక్కువ మొత్తంగా ఉండడానికి అవకాశం ఏర్పడుతుంది. ఇంతవరకు మనకు చాలా inelastic resources మాత్రమే ఉన్నాయి. ఈ విధంగా చేస్తే కొన్ని elastic resources కూడా ఏర్పడి

దేశప్రజలకు రాష్ట్ర ప్రజలకు కొన్ని మేళ్లు కలుగజేయడానికి ప్రభుత్వానికి అవకాశాలు ఏర్పడతాయి ఆంధ్రరాష్ట్రంలో పారిశ్రామిక దక్షత చాలా తక్కువగా ఉన్న దనడానికి మరొక కారణం చెబుతాను మొన్ననే ఇచ్చిన రాష్ట్ర పైనాన్ను కమిటీ రిపోర్టు ఒకటి మా అందరి దగ్గర ఉన్నది. కార్పొరేషను వద్దకు అప్పుకోసము వచ్చే దరఖాస్తుదారులను అయిదు వర్గాలుగా విభజించారు, Public limited companies, Private limited companies, Sole proprietorships, Hindu joint family, Partnerships ఎచ్చిన దరఖాస్తులలో అత్యధికమైన దరఖాస్తులు 5 వ తరగతినుంచి, అంటే పార్టనర్షిప్ కంపెనీల నుంచి, వచ్చాయి అత్యధికంగా తిరస్కరించబడిన దరఖాస్తులుకూడా ఇందులోనుంచే తిరస్కరించబడ్డాయి దీని ఆర్థం ఏమిటి? చిన్న పార్టనర్షిప్ లోని వ్యాపారస్తులందరూ కొంత పారిశ్రామికదక్షత వ్యాపారదక్షతతో వ్యాపారంలో ప్రవేశిస్తారు కాని వారికి stability తక్కువగా ఉంటుంది ఇటువంటి వారి దరఖాస్తులను ఎక్కువగా తిరస్కరించారంటే వ్యాపార దక్షత ఉన్నవారి దరఖాస్తులను ఎక్కువగా తిరస్కరించారనే ఆర్థం, అయితే stability ఉండేవారు కావాలి మనకు. నిజమే అటువంటి వారెవరున్నారు? ఖూస్వాములున్నారు. ఒక రకంగా వీరు parasitic class ఇంటి దగ్గర కూర్చుని కాలక్షేపం చేయడమో అహరధాన్యాలలో స్పెక్యులేషన్ చేయడమో అధిక వడ్డీలకు usury వ్యాపారం చేయడమో తప్ప వ్యాపారదక్షత వీరికి ఉండదు

ఆంధ్ర రాష్ట్రములో ఇది ఒక క్లిష్టపరిస్థితిని తెచ్చిపెట్టింది. ఆంధ్రరాష్ట్ర పారిశ్రామికాభివృద్ధికి ఇది ఒక బాటిల్ నెక్ గా తయారైనది దీనిని అధిగమించాలంటే ప్రభుత్వం జాయింట్ సెక్టార్ లను విస్తృతపరచవలసి ఉన్నది. అవిధంగా చేస్తేనే గాని చిన్న పరిశ్రమలు అభివృద్ధి పొందవు, చిన్నపరిశ్రమలకు పెద్ద పరిశ్రమలకు వివరీతమైన పోటీ ఉంటుంది. ఒక సబ్బుల ఫ్యాక్టరీ పెట్టాలంటే లక్ష్మీవంటి ఆర్గనైజ్డ్ ఫ్యాక్టరీతో పోటీ ఉంటుంది. ఇటువంటి పరిస్థితులలో చిన్నపారిశ్రామికులు భయపడతారు. ఇట్టి పందర్బంధములలో ప్రభుత్వం వహించవలసిన పాత్ర కొంత ఉన్నది. ప్రభుత్వం తప్ప చిన్న పారిశ్రామికులకు అసరా ఇవ్వగలిగిన వారులేరు. ఈపరిస్థితుల దృష్ట్యా ప్రభుత్వం joint sector కు విస్తృతపరచవలసి వున్నది. అంతేకాక మన రాష్ట్రంలో కొత్త పరిశ్రమలు స్థాపించటానికి వున్న అవకాశములు చాలాతక్కువ. ఈపరిశ్రమలకు కావలసినటువంటి, సాంకేతిక సహాయంగాని, మ్యాషిన్స్, ప్యాంటింగ్, సదుపాయములు తగినంతగాలేవు. ఇవన్నీ అవరోధాలుగా వున్నాయి. ఒక పెద్ద దేశానికి, ఒక చిన్నదేశానికి సుదూర ఉండే పోటీ ఒకరు ఎక్కువ పనులు తయారుచేయడంవల్ల ఇంకొకరుతక్కువగా తయారుచేయడంవల్ల మోతమే

నిరూపించటం కష్టం. చిన్నపరిశ్రమలు దేశంలో అభివృద్ధి పొందాలంటే ప్రభుత్వం కూడా వాటికున్న అవరోధాలను తొలగించి ప్రత్యక్షంగా సహాయపడినప్పుడే అట్టి అభివృద్ధి సాధ్యమవుతుంది

ఈనాడు నిరుద్యోగ సమస్య చాల తీవ్రంగావున్నది ఇదివరకు ఈప్రాంతం నైజాం పరిపాలనలో ఉన్నప్పుడు లక్షలాది జనం షోలాహూర్, అహ్మదాబాద్ లకు వలసపోతూ ఉండేవారు. నేను ఒక బాధ్యతగల వ్యక్తిని వాకబుచేయగా ఇప్పుడు కూడ జనం బొంబాయి రాష్ట్రానికి పోతున్నారని చెప్పారు ఇది చాల దురదృష్ట కరమైన విషయం ఇది మన ప్రభుత్వ పారిశ్రామిక విధానముపైన ఒక ప్రత్యక్ష విమర్శగావున్నది. మన రాష్ట్రంలో భారీ పరిశ్రమలను స్థాపించే విషయంలో ప్రభుత్వం విఫలమైనది. మన రాష్ట్రంలో వ్యవసాయం తరువాత చేనేతలో ఎక్కువమంది కార్మికులున్నారు. వీరందరికీ ఉపాధులు కల్పించే నిమిత్తం తాత్కాలికంగా 5 ఏళ్ళపాటు అంటే 1961 వరకు కొంతసహాయం చేయుటకు డార్జిలింగ్ లో కొంత అవకాశం కల్పించటం జరిగింది. కాని ఈద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక పార్లమెంట్ కు వచ్చేసరికి ఇందుకు సంబంధించిన భాగం తొలగించబడింది దీనికి సంబంధించినంతవరకు Cabinet మినిస్టర్స్ లోనే తగాదావచ్చినట్లు విన్నాము. ఒక వైపున, శ్రీ టి. టి. క్రిష్ణమాచారిగారు, ఇంకొకవైపున, నందాగారు, అభిప్రాయ భేదాలు వెలిబుచ్చినట్లు తెలిసింది. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఆమోదించబడిన 6 మాసాలకు “న్యూ టెక్నికల్ పాలసీ” అని ఒకబిడ్డ బయటపడింది. మనకు ఉన్న పెద్ద ఆనరోధం ఫారిన్ ఎక్స్ చేంజి. ప్రపంచ మార్కెట్ కు మిల్లుగుడ్డలను ఎగుమతిచేయటం ద్వారా మనం ఫారిన్ ఎక్స్ చేంజి ఇబ్బందులను అధిగమించ ఎచ్చు తద్వారా కొంత ఖర్చుతగ్గుతుంది అని శ్రీ T. T. క్రిష్ణమాచారిగారు చెప్పారు. ఈవాదనను తెలియజేశారు. ఇది చాలపొరపాటు అని చాలమంది పెద్దలు దీనిని వ్యతిరేకించారు. ప్రపంచ టెక్నికల్ మార్కెట్ కోసమని మన దేశంలోని మిల్లులను విస్తరింపజేశారు. చాల ఫారిన్ ఎక్స్ చేంజి వినియోగించి పవర్ లూమ్స్ ను మనదేశంలో ఏర్పాటుచేయటం జరిగింది. ఇందువల్ల ఈనాడు చాల మిల్లులలో సంక్షోభం ఏర్పడింది ఈనాడు మిల్లులలో నిలువ ఉన్న బిట్టను ఏమిచేయమంటారనే గగ్గోలు పుట్టినందువల్ల ఇటీవలనే పెహళాగారు, కొన్ని రకముల వస్తువులపై ఎక్సైజ్ డ్యూటీని తగ్గించారు, ఎక్సైజ్ డ్యూటీనవల్ల వచ్చే ఆదాయం పడిపోతున్నది. ఇవ్ కంటాక్సు ఆదాయం తగ్గింది అదేవిధంగా రాష్ట్రాలలో సేల్స్ ట్యాక్స్ ఆదాయం పడిపోయింది. మిల్లుగుడ్డలను ఇతర దేశాలకు ఎగుమతిచేసి ఫారిన్ ఎక్స్ చేంజి సంపాదించగలమునే అభిప్రాయం పొరపాటుని జేరిపోయింది. ఈనాడు దేశంలో నిరుపయోగంగా ఉన్న ఉత్పత్తికర్తలను మానవశక్తిగానివ్వండి ప్రకృతిశక్తిగా

నివ్వండి. పిలైనంతవరకు అభివృద్ధివరచాలి. నేషనల్ ఇన్ కం కు, అవి ఎంతవరకు కంట్రీబ్యూట్ చేయగలవో అంతవరకు ఉపయోగించుకోవాలి. మన పారిశ్రామిక విధానాలను reshape చేసుకొంటేనేగాని ఈ crisis లో నుంచి బయటపడటానికి అవకాశముండదు. మన ముఖ్యమంత్రిగారు ముఖ్యంగా ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీ గురించి ఉదహరించారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలో ఆంధ్రులే నిండాల్తుంటే అనుకోవలసి వస్తున్నది ఒకప్పుడు కృష్ణా, పెన్నార్ ప్రాజెక్ట్ నిర్మించవలెననే ప్రపోజిట్ కు కొందరు ఆంధ్రనాయకులు అంగీకరించగా ప్రజలు దానిని వ్యతిరేకించి ఒక ఉద్యమం నడిపారు. తత్ఫలితంగా వారు ఆ అభిప్రాయాన్ని మార్చుకొనవలసివచ్చింది. ప్రజలు అప్పుడు పట్టుదలతో వ్యవహరించినందువల్ల ఈనాడు నాగార్జునసాగర్ నిర్మించటానికి అవకాశం చిక్కింది. ఈ ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీ విషయంలో కూడ ప్రజలు అప్రమత్తమై ఉన్నట్లయితే మన కేవిధమైన అన్యాయం జరిగి ఉండేది కాదు. 100 కి 8 వంతులు లాభంవచ్చి పని ప్రారంభించిన రెండు సంవత్సరములలోనే ఫలితాల నివ్వగల కొత్త గూడెం ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీని కాదని ఎప్పుడో 10 ఏళ్ళకుగాని అమలులోనికి రాని, 2% మాత్రమే లాభంవచ్చే నై వెల్లి ఫ్యాక్టరీకి 60 కోట్ల రూపాయలు కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు కేటాయిస్తూ ఉంటే మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఊరుకొన్నప్పటికీ గూడ కొంతవరకు తమ హద్దులను పాడ పాటించకుండా కొంతమంది ప్రభుత్వోద్యోగులు. ముఖ్యంగా నేషనల్ లేబరేటరీ డైరెక్టర్ మొదలైనవారు, నేషనల్ ఇంటరెస్ట్ దృష్ట్యా ఈ ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీని కొత్త గూడెంలో ఏర్పాటు చేయవలెనని చెప్పారు. వారి హెచ్చరికలను గూడ పాటించకుండా ఈ ఫ్యాక్టరీని మనం వదలుకోవడం జరిగింది. ఆంధ్ర ప్రభుత్వ శక్తి సామర్థ్యాలు మనకు తెలిసినవే. వారికి ఏదైనా పునఃత్వం పున్నట్లయితే దానిని ఇప్పటి ప్రజలమీద ప్రతిపక్షాలమీద చూపిస్తారే కాని కేంద్ర ప్రభుత్వంతో పోట్లాడటానికి వారికి దమ్ములున్నట్లు లేదు ఎక్కడో రూర్కీలాలో ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీ పెడతామన్నారు. అది 1961 వరకు తయారు కావటానికి అవకాశం లేదని కొన్ని రిపోర్టులు తెలియజేస్తున్నాయి.

వాంగల్ లో పెడతామన్న ఫ్యాక్టరీ విషయంలో— ఫిబ్రవరి 1957 రిపోర్టు ప్రకారం చూస్తే— ఏదైనా మెషిన్ లో అమర్చాలనే విషయంలో నిర్ణయానికి రాలేదని తెలుస్తోంది. నై వెల్లి పరిస్థితి చూస్తే, అక్కడ underground conditions విషయం ఇదమిద్దమని తేల్చుకోలేక పోతున్నారు. ఆర్టిషియన్ వాటర్ సమస్య ఉంటుంది. అది తేలివతరువాత మళ్ళీ యిది తేల్చాలి. ఏదీ తేల్చుకోలేకుండా ఉన్నాయి. ఇది తెలుసుకోవడానికి తేలివతరువాతగాని ఫర్టిలైజర్స్ పోడవ లానేరాదు. దీని కోసం ఏర్పాట్లు తీసుకోవాలి. ఇది కేలేతోపుగా పని కోట్ల రూపాయలు

విదేశాలకు పంపవలసినదేనా? ఇక్కడ రెండేండ్లలో 8 పర్ సెంట్ లాభం వచ్చే ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణమునకు ఎందుకు ఒప్పుకొనుటలేదు? Central Ministry of Commerce and Industry లో క్రిష్ణమాచారిగారున్నప్పుడు ఎంత ముష్కరంగా వారు సమాధానం చెప్పారంటే-ఐక్వికల్ కారణాలవల్ల గాని, ఏ కారణాలవల్లనైనా సరే నై వెల్లెకి పోతే పోవచ్చునుగాని బెజవాడకు మాత్రం, రాదనిచెప్పారు దానిని బట్టి, ఆసలు కాబినెట్ మినిష్టరుగా ఉండేవారి మనస్తత్వం బాగా బోధపడుతుంది. తరువాత ఈ ఫెర్టిలైజరు ఫ్యాక్టరీస్ కు సంబంధించి ఒక ఎంక్వైరీ కమిటీ వచ్చింది. ఈ కమిటీవారు ఎంత చక్కగా వ్రాసినారంటే నై వెల్లెలో ఉండే బలహీనతలు వ్రాశారు బెజవాడ యొక్క యోగ్యతలు ఒప్పుకొన్నారు ఒప్పుకొనికూడా నై వెల్లెలో ప్రయత్నము చేయవలసినదని, చేయగా చేయగా కొంతకాలమునకు ఆక్కడ నిరుపయోగమని తేలినతరువాత మాత్రమే బెజవాడను గురించి ఆలోచించాలన్నారు. మొత్తంమీద కేంద్రప్రభుత్వ మంత్రివర్గ స్థాయిలో ఉండే పలుకుబడులు చివరకు యిలాంటి సబ్ కమిటీస్ మీదకూడ పనిచేసి ఎంత అవకతవక రిపోర్టులు బయటపడుతున్నాయో చూడవలెనని కోరుతున్నాను ఈ పరిస్థితులలో మన ప్రభుత్వం ఏమిచేసింది? ప్రజలు ఋణాలుయిస్తే ఫ్యాక్టరీస్ పెడతామని “బదుళ్ళు మీరిస్తారా, మీరిస్తారా అని ప్రభుత్వం భిక్షులన చేస్తోంది. అది ఎంతమాత్రం సమర్థనీయంగా జరిగేదికాదు నా ప్రతిపాదన ఏమంటే—రేపే ఒక కంపెనీని రిజిస్టరు చేసి ప్రభుత్వం తరపున 50% share capital promise చేసి వెంటనే పని ప్రారంభిస్తే, అప్పుడు కొత్తవాతావరణం ఏర్పడుతుంది. 8% డివిడెండు 8 సంవత్సరముల పాటు గ్యారంటీ యిస్తే, ఒక్క సంవత్సరంలో share capital వస్తుంది. వచ్చే సంవత్సరం ఫ్యాక్టరీపని ప్రారంభం అవుతుంది 1960 నాటికి మార్కెటుకు ఫెర్టిలైజర్లు వస్తాయి సందేహం లేదు ఇప్పుడు మాట్లాడుతూ ఓప్ మినిష్టరుగారు ఫెర్టిలైజరు విషయంలో కేంద్రప్రభుత్వాన్ని సమర్థించారు ఆ సమర్థనను మేము ఎంతమాత్రమూ బలపరచలేక పోతున్నాము ఏదైనా మన రాష్ట్రప్రభుత్వం తరపున కేంద్రంతో దెబ్బలాడితేనే మనకుకొంత లాభం ఉంటుందని మనవి చేస్తున్నాను

కోల్ విషయంలో ఓప్ మినిష్టరుగారు చెప్పిన విషయాలను బలపరుస్తున్నాము. ఈనాడు కేంద్రప్రభుత్వం ఆంధ్ర్రరాష్ట్రంవల్ల ఎలా, సవతితల్లిగా పనిచేస్తున్నదో - మగర్, ఫెర్టిలైజర్, కోల్ - యీ మూడు విషయాలలో స్పష్టంగా కనపడుతోంది. కోల్ విషయంలో అప్పు అడిగితే కేంద్రప్రభుత్వం యివ్వలేదు. Sugar factories విషయంలో foreign exchange లేకుండా చేశారు. ఫెర్టిలైజర్ విషయంలో ఆ అన్యాయం చేసింది. కనుక కేంద్రప్రభుత్వంతో గట్టిగా పోట్లాడి కోల్ కు కావలసిన అప్పు మన రాష్ట్రప్రభుత్వం సంపాదించాలని మనవిచేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా

మన రాష్ట్రంలో చక్కెర విస్తరణకు చాలా అవకాశాలు ఉన్నాయి. కేవలం కో. ఆపరేటివ్ రంగంలో మనం వాగ్దానం చేసిన 5 మిల్కుకూడా స్థాపించడానికి అవకాశం లేకపోతే State participation తో joint sector లో స్థాపించడానికి (కోఆపరేటివ్ రంగంలోకంటే) ఎక్కువ అవకాశాలున్నాయని మనవిచేస్తున్నాను.

మగర్ ఫాక్టరీస్ లో మొలాసెస్ (molasses) విషయం ఒక పెద్ద సమస్యగా ఉన్నది. షుమారు 50 పేల టన్నులవరకు (యిప్పుడు సరైన అంతెలులేవు) waste అయినది. కొంత ఎగుమతి చేస్తున్నారు బోధన్ ఫ్యాక్టరీ అంతెలు తీసుకుంటే, ఎగుమతి వల్లవచ్చే ఆదాయముకంటే, దానిని మరొకవిధంగా మళ్లించే యింకా చాలా ఆదాయం వచ్చేటట్లు కనపడుతుంది. బోధన్ ఫ్యాక్టరీ వారితో మాట్లాడాను మొలాసెస్ నుంచి పవర్ ఆల్కహాల్ తయారు చేయవచ్చును అటువంటి ఫ్యాక్టరీ ప్రభుత్వ సెక్టార్ లో ఉన్నది. దానిమీద పోయిన సంవత్సరం 18 పర్సెంట్ లాభము వచ్చినది. ఏ పరిశ్రమలలోనూ యింత లాభం రాలేదు ఈ పవర్ ఆల్కహాల్ తయారు చేస్తే ఫారిన్ ఎక్స్ చేంజి చాలా మిగులుతుంది. ఇప్పుడు సర్కార్స్ లో ఉండే మగర్ ఫాక్టరీస్ కు నెంబరు సామర్లకోటలో (ఇదివరకే ఫ్యారికింగ్ పెనీకి పవర్ ఆల్కహాల్ ఫాక్టరీ ఉన్నది) అది పునరుద్ధరించి ఎక్స్ పెండ్ చేసి, చుట్టుపట్ల అన్ని ఫ్యాక్టరీస్ నుంచి అక్కడకు మొలాసెస్ తెప్పించి పవర్ ఆల్కహాల్ తయారుచేయిస్తే చాలా లాభం వస్తుందని మనవి చేస్తున్నాను.

పొగాకు ఉన్నది దీనికి చైనాతో, జపాన్ తో బ్రెడిషనల్ మార్కెట్స్ ఏర్పాటు చేయడానికి అవకాశాలు ఉన్నాయి. ఆ దేశాలనుంచి ఇద్దరు ప్రతినిధులను పిలిపించి ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని పొగాకు పరిస్థితి పరీక్షించి వారి సలహాలు తీసుకొని ఆ దేశాలతో మార్కెట్ డెవలప్ చేసుకుంటే ఆంధ్రప్రదేశ్ కు అధికంగా లాభించే అవకాశాలున్నాయి.

మాంగనీస్ విషయంలో ట్రాన్స్ పోర్టు—రైల్వే అండ్ షిప్పింగ్—ఈ రెండూ మైన్ టాటిల్ - నెక్కుగా ఉన్నాయి. జపాన్, యితర దేశాలకంటే మన మాంగనీస్ కు ఎక్కువ ప్యాముఖ్యతనిచ్చి, కొంటుంది. ఈ రైల్వే, షిప్పింగ్ వ్యవహారం ప్రైవేట్ ఫరముకు విడిచి పెట్టకుండా స్టేట్ రెవెన్యూలో ప్రభుత్వం బాధ్యత తీసుకొని కేయాలి.

మైక్ విషయంలో నిరుద్యోగ సమస్య యిటీవల బాగా వ్యాపించింది. దీనికి ప్రభుత్వ స్టాఫ్ లో చేస్తున్న ప్రయత్న లోపము తప్ప యింకేమీ లేదు దీనిని భారీ పెత్తన జవాన్ ఎగుమతి చేసుకుంటుంది. దీనితో వారి ఎలెక్ట్రికల్ గుర్తు ఎక్స్

పాష్టన్ విషయంలో ఎక్కువ ప్లాన్సు వేసుకొన్నారు. మైకా విషయంలో కూడా స్టేట్ రెవెన్ లో కృషి చెయాలని కొరుతున్నాను

ఐరన్ ఓర్ విషయంలో, పిట్ పెద్ద టన్ను ఖరీదు రు 8 లయితే, బళ్ళారి నుంచి వైజాగ్ వెళ్ళేసరికి రు. 24లు రైల్వే చార్జీలు అవుతున్నాయి ఈ వ్యాపారం అభివృద్ధి చెందాలంటే రైల్వే వాగన్స్ సప్లయలో చిక్కులను తొలగించాలి. దీనికి కావలసినది ఓపెన్ వాగన్సు కాబట్టి ఎక్కువ కష్టము ఉండదు. వీటి సప్లయ చురుకుగా చెయించాలి.

స్టీల్ ప్లాంట్ విషయంలో, మొన్నటివరకు ఆంధ్రరాష్ట్రానికి గవర్నరుగా ఉన్న త్రివేదీగారు. యిక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయేముందు, మూడవ ప్రజాశిక్షణ ఆంధ్రరాష్ట్రానికి ఒక స్టీల్ ప్లాంట్ రావడానికి అవకాశం ఉన్నట్లు సూచన చెసి వెళ్ళారు కాని నిన్ను, మొన్న పత్రికలలో చూస్తే, బొకారు అన్న చోటకు (రాష్ట్రం పేరు ఏమిటో తెలియదు) నాల్గవ స్టీల్ ప్లాంట్ ఆంధ్రరాష్ట్రానికి రాకుండా పోతున్నట్లు తెలుస్తున్నది. ఇతర రాష్ట్రాలలో ఉన్న ఐరన్ ఓర్ కంటే, ఆంధ్ర రాష్ట్రంలోది మోగ్రేడ్ క్వాలిటీ. రీజినల్ ప్లాన్సు దృష్ట్యాకూడా స్టీల్ ప్లాంటును యిక్కడికి తెప్పించుకొనేట్లు గట్టిగా ప్రయత్నం చేయవలసియున్నది

ప్రాగా టూల్సు విషయంలో, వారికి స్టీల్ సప్లై లేకపోవడం వల్ల, అక్కడ పని కొంత మూల పడింది. 25 వరెస్సెంట్ తక్కువ వర్కు లోడు తో పని చేస్తున్నారని విన్నాను.

* శ్రీ కె సీతయ్యగుప్త (ముషీరాబాద్) :- అధ్యక్ష, ముఖ్యమంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టిన యీ డిమాండ్ ను నేను బలపరుస్తూ కొన్ని సూచనలు చేస్తున్నాను. మన దేశం 80 వంతులు ఎగ్రికల్చర్ పైన ఆధారపడిఉంది మన యొక్క పాప్యులేషన్ వృద్ధి అవుతున్న కొలది, మనం లాండ్ పైన ఆధారపడితే లాభం లేదు. మన దేశం అభివృద్ధి కావాలంటే, మనం ఇండస్ట్రీస్ ను ప్రోత్సహించి, ముందుకు తీసుకుపోయే ప్రయత్నం చేయవలసిఉన్నది. ముఖ్యంగా ఇప్పుడు లైసెన్సు ఇస్తున్న పద్ధతులు చూస్తే, దీనిలో చాలా అంశం జరుగుతున్నది. 18 నెలలు అయినా, లైసెన్సు ఇవ్వటం లేదు. ఈవిధంగా లైసెన్సు ఇవ్వడమైతే, ఇండస్ట్రీస్ ఏవిధంగా అభివృద్ధి చెందుతాయో ఆలోచించవలసిఉంది. ఏ ఇండస్ట్రీ అయినా, దబ్బు కావాలని అప్లికేషన్ పెట్టుకొంటే, మైన్స్ కార్పొరేషన్, స్టేట్ బ్యాంక్, ఇండస్ట్రీస్ డివైజన్

మెంట్ ద్వారా దానికి డబ్బు ఇచ్చే వద్దతి ఉంది. ఫైనాన్స్ డిపార్ట్మెంట్ కొంత డబ్బు ఇస్తుంది. ఆ డబ్బు సరిపోదు ఇండస్ట్రీస్ డిపార్ట్మెంటుకు డబ్బు కావాలని అప్లికేషన్ పెట్టుకొంటే “ఇదివరకు మీరు ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ నుండి డబ్బు తీసుకొన్నారు కాబట్టి, ఇప్పుడు తిరిగి మీకు డబ్బు ఇవ్వటానికి వీలులేదు.” అని ఆ డిపార్ట్మెంట్ వారు పెలివిస్తున్నారు. ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్, ప్లేట్ బ్యాంక్, ఇండస్ట్రీయల్ డిపార్ట్మెంట్ లను కో ఆర్డినేట్ చేసి, వచ్చిన అప్లికేషన్స్ అందరు కలిసి పరిశీలించి, ఇండస్ట్రీస్ కు డబ్బు ఇస్తే బాగుంటుంది. అవిధంగా చేయవలసిందిగా నేను మంత్రిగారికి సూచిస్తున్నాను. రిజర్వ్ బ్యాంక్ నాలుగున్నర వర్సెంటు ఇంటరెస్ట్ పైన డబ్బు ఇస్తున్నది. మనం ఇండస్ట్రీస్ ను ఎక్కువ చేయాలని అనుకొంటున్నాము. వాటికి డబ్బు చాలా తక్కువ ఇంటరెస్ట్ పైన ఇవ్వవలసి ఉన్నది. ఒక వర్సెంట్, అర వర్సెంటు ఇంటరెస్ట్ తీసుకొని, ఇండస్ట్రీస్ కు డబ్బు ఇవ్వాలని కోరుతున్నాము ఇప్పుడు ఇండస్ట్రీస్ కు 8 వర్సెంట్ వడ్డీ తీసుకొని డబ్బు ఇస్తున్నారు. అలాకాకుండా చాలా తక్కువ వడ్డీ తీసుకోవాలని నా అభిప్రాయము.

చిన్న చిన్న పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేసిన సరుకుకు మనదగ్గర సరైన మార్కెట్ లేదు. దీనినిగురించి 1931వ సంవత్సరంలో రాయల్ కమిషన్ ఒక సజషన్ ఇచ్చింది అది ఇప్పుడు ఏమాత్రం పాటించబడటం లేదు చిన్న తరగతి పరిశ్రమలు తయారు చేసిన సరుకుకు సరైన మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలు మనం కలిగించనంతవరకు, ఆ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి కావు. అంతవరకు ఆ పరిశ్రమలపల్ల లాభం లేదు.

పరిశ్రమల మంత్రి (శ్రీ ఎ. భగవంతురావు): ఆ కమిషన్ వారు మార్కెటింగ్ ప్రాబ్లమ్ గురించి ఇచ్చిన సలహా ఏమిటో చెబుతారా ?

శ్రీ కె. సీతయ్యగుప్త 1931వ సంవత్సరంలో వారు సలహా ఇచ్చారు.

శ్రీ ఎ. భగవంతురావు : ఆ సలహా ఏమిటి ?

శ్రీ కె. సీతయ్యగుప్త :- 1931 వ సంవత్సరంలో మార్కెటింగ్ కు సంబంధించి కొన్ని సలహాలు ఇస్తూ, ఒక రిపోర్టు ఇచ్చారు. మంత్రిగారు ఆ రిపోర్టు చదువుకొని చూస్తే తెలుస్తుంది. ఈ పరిశ్రమలు తయారుచేసిన సరుకులకు మార్కెటింగ్ సౌకర్యాలు లేకపోతే, ఆ పరిశ్రమలకొరకు మనం ఖర్చుపెట్టిన డబ్బుకు లాభం ఉండదని నేను మునుపే చెప్పాను. ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ ఆఫ్ ఇండస్ట్రీయల్

ఎస్టేబ్లిష్మెంట్ అని ఏర్పాటుచేశారు. ఆంధ్రలో రెండు మూడు ఉన్నవి. తెలంగాణా ప్రాంతంలోని రామగుండంలోకూడ ఒకటి ఏర్పాటుచేస్తే బాగుంటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

మైసూరు, మద్రాసు వగైరా రాష్ట్రాలలో యూనిట్ కు ఒక అణా ఎలక్ట్రిసిటీ, రేటు ఉన్నది. ఇక్కడ అణన్నర ఉన్నది. ఈ రేటు తగ్గించమని అంటే “మాకు లాస్ వస్తుందని” ప్రభుత్వం అనవచ్చును. చిన్నచిన్న పరిశ్రమలకు సప్లయిచేస్తున్న ఎలక్ట్రిసిటీ రేట్ తక్కువచేస్తే, 50 వేల రూపాయలు నష్టము వస్తే రావచ్చును. అందువల్ల మనకు వచ్చిన లోటు ఎక్కువలేదు దాని విషయంకూడ ప్రభుత్వం పరిశీలించవలసిందిగా కోరుతున్నాను మన దగ్గర టెక్నికల్ హేండ్స్ లేరు, ఇంజనీర్స్ లేరు, అని వదేపదే మన చీఫ్ మినిష్టర్ గారు సెలవిస్తున్నారు. కాని వారి కొరత తీర్చడానికి ఏవైనా స్కీములు తయారుచేశారా అన్నది ఆలోచిస్తే, అటువంటి వేమీ కనుపించడంలేదు. కాబట్టి మనం టెక్నికల్ హేండ్స్, ఇంజనీర్స్ ను ఎక్కువ చేయటం కొరకు, ఇప్పుడే ఒక స్లాన్ వేసి అమలు జరుపుకోవలసిఉన్నది. అవిధంగా ఇప్పుడే ఒక స్లాన్ వేసి, అమలు జరుపుకొంటే, వచ్చే మూడు సంవత్సరాలలో మనకు టెక్నికల్ హేండ్స్, ఇంజనీర్స్ కొరత లేకుండా చేసే అవకాశం ఉంటుంది. అట్లా చేయకపోతే, ఇంకా పది సంవత్సరాలైనా, మనకు టెక్నికల్ హేండ్స్, ఇంజనీర్స్ కొరత ఉంటూనే ఉంటుంది. టెక్నికల్ హేండ్స్ ఇంజనీర్స్ కొరత మనం పది సంవత్సరాలు గడిచినా తీర్చలేము. ఇది చాలా ముఖ్యమైన విషయము. దీనిని బాగా ఆలోచించి. టెక్నికల్ హేండ్స్, ఇంజనీర్స్ కొరత లేకుండా చేయటానికి తొందరగా ప్రయత్నించగలరని ఆశిస్తున్నాను.

ఇంకో విషయం ఏమిటంటే, - ఆంధ్రాలో డైరెక్టర్ డిపార్టుమెంటువారు 5 వేల రూపాయల వరకు ఇస్తారు తెలంగాణాలో మూడువేల రూపాయలు మాత్రమే ఇస్తారు. సేల్స్ టాక్స్ మొదలగు ఆదాయం వచ్చే బిల్లులను ఇంటిగ్రేట్ చేయటానికి తొందర పడుతున్నాము, మన ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఇండస్ట్రీస్ వృద్ధిచేయాలనే ఉద్దేశ్యం ఉంటే, దీనినికూడ తొందరగా ఇంటిగ్రేట్ చేస్తే, చిన్న పరిశ్రమలకు లాభం ఉంటుంది కాబట్టి, దీనివిషయంలో మినిష్టర్ గారు తొందరగా ఒక నిర్ణయానికి రావాలని మనవిచేస్తున్నాను.

చిన్నపరిశ్రమలకుగాని, పెద్ద పరిశ్రమలకుగాని Financial Corporation వారు డబ్బు తొందరలో ఇవ్వడములేదు. Financial Corporation లోని

'Capital' మొత్తము సుమారు రెండుకోట్లు ఉన్నట్లు కనబడుతున్నది. కాని అసలు actual గా యిచ్చినది నలభై లక్షలనే లెక్కలవల్ల తేలుతున్నది ఇదివరకు ప్రైవరాటాదు ప్రభుత్వమువారు 34 లక్షలు ఇచ్చినట్లును, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడిన తరువాత ఆరులక్షలు యిచ్చినట్లును తెలుస్తున్నది అయితే రెండుకోట్ల రూపాయలు కార్పొరేషనుకు ఏ విధముగ యివ్వాలని ప్రభుత్వము అనుకుంటున్నది ? ఈ విషయము ప్రభుత్వము అలోచించిందా ? ప్రభుత్వము యివ్వదలచిన రెండుకోట్ల రూపాయలు త్వరలో యిస్తే, industries ను అభివృద్ధి చేయటానికి అవకాశముంటుంది.

ఆంధ్రలో ఉన్న paper mills ను గురించి నేను పరిశీలించి చూచాను. ఇందులో ఇంతవరకు యాభై లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టినట్లు తెలుస్తున్నది. ఇంకా 70 లక్షలు అదనముగ పెట్టుబడి పెట్టదలచినట్లు తెలుస్తున్నది. ఇంతవరకు పెట్టిన పెట్టుబడి మీద రు 53,164-13-2 లు లాభము వచ్చినట్లుగా లెక్కలవల్ల తెలుస్తున్నది. ఈ లాభము పెట్టుబడిమీద ఒక్క పరసెంటు మాత్రమే వచ్చినట్లు తెలుతున్నది. ఇది ఏమంత పెద్ద లాభముకానేరదు 70 లక్షలు పెట్టుబడిపెట్టి యింత స్వల్ప ఆదాయము సంపాదించడములో విశేషమేమీకన్పించదు గనుక, యింత స్వల్ప లాభము తెచ్చు కునేబదులు Low Income Groupకు చెందిన ప్రజాసేవకము ఇళ్లలేక యిబ్బంది పడుతున్నారు. ఈ 70 లక్షలు వారికి యిళ్లకట్టించటానికి invest చేస్తే, కనీసము 41½ % ఆదాయము రావటానికి వీలుఅవుతుంది. నా ఉద్దేశ్యములో Paper mills మీద యింకా ఎక్కువ సొమ్ము invest చేసే బదులు దానితో Low Income groups వారికి యిళ్లకట్టించడమే ఎక్కువ లాభదాయకమని అనుకుంటున్నాను. ప్రభుత్వము యీ విషయమును గురించి అలోచిస్తే మంచిది.

తరువాత గూడూరులో గ్లాసు ఫ్యాక్టరీ ఒకటి నడపబడుతున్నది. దాని యొక్క లెక్కలు కూడ చూచాను. దానిమీద రెండులక్షల వద్దెనిమిదవేలు పెట్టుబడి పెట్టబడింది. ఇప్పుడు దానికి అదనముగ పెట్టుబడి పెట్టటానికి మూడులక్షల రూపాయలు కేటాయించారు. ఈ గ్లాసు ఫ్యాక్టరీమూలంగా రు 39, 311-14-5 లు లాభము వచ్చినట్లుగా లెక్కలు చూపిస్తున్నవి. ఇంత నష్టముమీద యీ factory ని నడిపించేబదులు, దీనిని యింతటితో ఆపివేసి, యింకా ఏవైనా లాభకరముగ ఉండే పరిశ్రమలమీద invest చేస్తే మంచిదిగాని నష్టముమీద యీ industry ని నడిపించితే మాత్రము ప్రయోజనము ఏమిటి అని అడుగుతున్నాను. ఇంక ఎన్నో విషయములు ప్రభుత్వము దృష్టికి తేవలసినవి ఉన్నవి. అధ్యక్షులవారు ప్రస్తుత

అయిపోయిందని అంటున్నారు గనుక, ఇంతటితో విడిమిస్తున్నాను. ఇంతవరకు నాకు అవకాశమిచ్చినందులకు నా హృదయపూర్వకమైన అభివందనలు వారికి సమర్పిస్తున్నాను.

శ్రీమతి వై. సీతాకుమారి (భాస్కర్వాడ) అధ్యక్ష, ముఖ్యమంత్రిగారు యాదినమున ప్రవేశ పెట్టిన పరిశ్రమలకు సంబంధించిన డిమాండును నేను బలపరుస్తూ కొన్ని ముఖ్యమైన విషయములు వారిపైకి తెస్తున్నాను గడచిన సంవత్సరము బడ్జటు సమావేశములో యీ పరిశ్రమలను గురించి చర్చించినప్పుడు సభ్యులు ఎంతో ఉద్దేకమును కనబరచి కొన్ని సూచనలు చేశారు. అందులో ముఖ్యంగా నిజాం చక్కెర ఫ్యాక్టరీని గురించి, Alwin Metal Works ను గురించి ఎన్నో లోపాలు ఉన్నవని చెప్పారు. ఆ లోపాలు అన్నీ చాలమటుకు సవరించబడినవి ముఖ్యమంత్రిగారు తన ఉపన్యాసములో యీ డిమాండును ప్రతిపాదిస్తూ చెప్పారు ఆ లోపాలను సవరించజేయటములో వారు ఎక్కువ కృషి చేస్తున్నారని తెలిసినందుకు, యీ డిమాండును నేను సంతోషముతో బలపరుస్తున్నాను. వాటిలో యీ సంవత్సరము నలభై లక్షలు లాభము మాత్రమే వస్తున్నదని, యింకా అభివృద్ధి పరచటానికి ఒక Special Officer ను పేషామని అన్నారు. Special Officer యొక్క అజ్ఞాయిషీ క్రింద 80 లక్షలదాకా లాభము రావటానికి అవకాశము ఉన్నదని చెప్పారు గనుక నాకెంతో సంతోషముగ నున్నది. అపరిశ్రమలలో యింకా ఏవైనా చిన్న చిన్న లోపాలు ఉంటే అవి అన్నీ సవరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను ఇంతవరకు లోపములు సవరించినందుకు అక్కడి ప్రజల తరపున నా సంతోషమును వెల్లడి చేస్తున్నాను. తరువాత అక్కడ ఉన్న కార్మికులకు సంబంధించినవి అనేక విషయములు ఉన్నవి వాళ్లకు బోనసు యిప్పటికి మూడు సంవత్సరములుగా యివ్వలేదని complaint ఉన్నది. దీనివల్ల వాళ్ల చాలా ఆవేదన, యిబ్బందులు పడుతున్నట్లుగా తెలుస్తున్నది. ముఖ్యమంత్రిగారు యీ విషయమును గురించి పరిశీలిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ముఖ్యమంత్రిగారి ఉపన్యాసములో చక్కెర ఫ్యాక్టరీకి సంబంధించిన భూములలో ఇతర ప్రైవేటు వ్యక్తుల భూములలో కంటే చక్కెర పంటకు ఎక్కువ ఖర్చు అవుతున్నట్లుగా చెప్పారు. ఎందువల్ల అంత ఎక్కువ ఖర్చు అవుతున్నదో, ఈ లోపము ఎక్కడ ఉన్నదో ముఖ్యమంత్రిగారు దర్యాప్తు చేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. బోదన్ సుగర్ ఫ్యాక్టరీలో ప్రభుత్వం యొక్క ధనము 75% వరకు ఉన్నది గనుక, అది దుబారా కాకుండా Special Officer ను పేషామని అన్నారు, యింకా మిగతా అంశాలలో లోపములు లేకుండా అన్ని పనులు సక్రమముగ వాళ్లు చేయవలసి ఆశిస్తున్నాను. బోదన్ అలాకాలోనే చురొకచోట ఒక చక్కెర ఫ్యాక్టరీ నిర్మిస్తూ ప్రభుత్వం ఉద్యోగం చేస్తున్నది. బోదన్ లో ఏలాగు ఒక

factory ఉన్నది గనుక దానిని అదేతాలూకాలో నిర్మించే బదులు బన్వాడా ఒడ్డు నిర్మిస్తే బాగుగవుంటుందని నేను యిదివరనుంచి చెబుతూవస్తున్నాను బన్వాడాలో కట్టించినను, దానికి నిజాంసాగర్ దగ్గరగానే ఉంటుంది గనుక, అందులోని నీరునుకూడ ఉపయోగించుకోటానికి అనుకూలముగ వుంటుంది గనుక బన్వాడాలోనే కట్టించమని, దానిని ముఖ్యమంత్రిగారు ఆలోచిస్తారని ఆశిస్తున్నాను ఇంకా ఎంతోమంది మాట్లాడవలసిన వారు ఉన్నారు గనుక, యింతవరకు నాకు మాట్లాడటానికి అధ్యక్షుల వారు అవకాశమిచ్చినందులకు వారికి నా హృదయ పూర్వకమైన అభినందనములు తెలుపుతూ విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ శ్రీనివాసరావు (బోధన్)-అధ్యక్ష, ముఖ్యమంత్రిగారు యీ పరిశ్రమలను గురించిన డిమాండును ప్రవేశపెట్టుతూ, మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వము పెద్ద పరిశ్రమల వారికి ఎంతో కృషి చేస్తున్నప్పటికినీ, ఒక్కటిగూడ తృప్తికరముగ ముందుకు తీసుకునిరాలేకపోతున్నామని అన్నారు మన ప్రక్కనవున్న రాష్ట్రాలు సాధించగలిగిన పరిశ్రమలైన మన ప్రభుత్వము సాధించలేకపోయినందుకు నేను ఎంతో విచారించుతున్నాను. ప్రభుత్వము సాధించలేకపోతున్నదంటే, ఇందులో ఎక్కడో, ఏదో లోపము ఉన్నదని నా అనుమానము. విజయవాడలో ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ కానిష్టంపి, బోధన్ లో చక్కెర ఫ్యాక్టరీ కానిష్టంపి, వీటిని ముందుకుతెచ్చుకునేందుకు రాష్ట్రప్రభుత్వము కేంద్ర ప్రభుత్వము మీద పటిష్టమైన వత్తిడితెస్తేనేగాని, కేంద్ర ప్రభుత్వమునుంచి మనకు చాలినంత ధనసహాయము లభించదు. అక్కడ ఢిల్లీలో మన రాష్ట్రమునుంచి ఎన్నుకోబడిన పార్లమెంటు సభ్యులు ఉన్నారు. మన రాష్ట్రము మన భారతదేశములో ఉన్న పెద్ద రాష్ట్రములలో ఒకటని అందరికీ తెలుసు, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి గూడ తెలుసు. మనకు ఉన్న యిబ్బందులు మన పార్లమెంటు సభ్యులద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అందజేసి కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని వత్తిడి చేయమని కోరితే తప్ప, కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మనకు ఉన్న యిబ్బందులు బోధపడవు. కీమతి పీతాకుమారిగారు కూడ బోధన్ చక్కెర ఫ్యాక్టరీని గురించి ఇప్పుడే చెప్పారు. బోధన్ ఫ్యాక్టరీలో ఉన్న లోపాలను సవరించటానికి ప్రభుత్వము Special Officer ను కూడ పేసింది. బోధన్ సుగర్ ఫ్యాక్టరీ దినమునకు 3,500 టన్నుల చెరుకు అడుతుందని అంటున్నారు. దీనిమీద ప్రభుత్వము ఎంతో లాభము సంపాదించవలసిన పరిస్థితి ఉంటున్నప్పుడు యిప్పటికి మూడు, పంచవత్సరాలుగా నైపులకు, సిందువల్ల బోనసు యివ్వలేదో ముఖ్యమంత్రిగారు చెబుతారని ఆశిస్తున్నాను. ఇప్పుడు Special Officer ను పోనీ గనుక, యిక ముందు అయితే ఆ ఫ్యాక్టరీ పేనేటిమెంటులో ఉన్న లోపాలు అన్ని సవరింపబడి, సక్రమస్థితిలో వ్యవస్థపరచబడి

అశిస్తున్నాను కార్మికులకు మూడు నాలుగు సంవత్సరములుగా బోనసు యిచ్చినప్పుడు రైతులలో ఆందోళన పెరగకుండా ప్రభుత్వముయొక్క పాలసీ యిది, ఫ్యాక్టరీ యొక్క పరిస్థితి యిది, అనే ఏవైనా వివరాలు కొంతవరకైనా రైతులకు చెప్పక పోవడము విచారకరముగనున్నది. ప్రభుత్వానికి రాష్ట్రములలో ఉన్న పరిశ్రమలలో ఎక్కడెక్కడ ఎక్కువ ధనము shares రూపములలో ఉన్నదో, ఆయా చోట్లలో ప్రభుత్వము అధ్వర్యము క్రింద Special Officers ద్వారా నడిపించటానికి వెంటనే చర్య తీసుకోవలసిందిగా ముఖ్యమంత్రిగారిని కోరుతున్నాను.

Central Government వారు నిజామాబాద్ జిల్లాకు ఒక expert ను పంపించినారు. వారు అక్కడి మూడు కాలాకాలలో పర్యటించారు 'నిజాం సాగర్ ఏరియా చెరకు పరిశ్రమాభివృద్ధికి చాలా అనుకూలమైనది దేశంలో మరే ప్రాంతంలోనూ లేనటువంటి దిగుబడి యిక్కడ రావడానికిమంచి అవకాశాలున్నాయి. పంచదార పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేయడానికి ఎక్కువగా పంచదార ఫ్యాక్టరీలను పెట్టవలసినది" అని వారి రిపోర్టులో వ్రాశారు. దానిని అనుసరించి co-operative sugar factory పెట్టుకొనుటకు రీ లక్షల రూపాయలు వసూలు చేసి, జమకట్టడం రిగింది కాబట్టి అక్కడ వెంటనే ఫ్యాక్టరీ ఏర్పాటు చేయడానికి రాష్ట్రప్రభుత్వం తీసుకొంటున్న చర్యలను గురించి చెప్పాలని ముఖ్యమంత్రిగారిని కోరుతున్నాను.

చెరకు ధరలగురించి Central Government వారు ఒక కమిటీని వేశారు. ఆ కమిటీ వారు ధరల విషయమై ఒక formula ఏర్పాటు చేశారు. State Advisory Committee లో మన వ్యవసాయశాఖామంత్రిగారి అధ్యక్షతన జరిగిన సమావేశంలో ఆ formula చేయడం జరిగింది. ఆ formula ను అమలు చేయ వలసినదిగా కేంద్రప్రభుత్వానికి తెలియజేస్తామని చెప్పారు. కాని దానిని గురించి యింతవరకూ సరైన నిర్ణయం రాలేదు. ఇట్లా ఆలశ్యం జరగడంవలన రైతులకు విపరీతమైన నష్టం వస్తున్నది. వీలైనంత త్వరలో ఆ ఫార్ములాను అమలు చేయడానికి కేంద్రప్రభుత్వంపై ఒత్తిడిచేసి అయినా రైతులకు న్యాయమైన ధరలు ఇప్పించవలసినదిగా కోరుతున్నాను.

ఇతర అన్ని రాష్ట్రాలకంటే మన రాష్ట్రంలో పొగాకు ఎక్కువగా పండుతుంది. ఈ ముడి పదార్థంనుంచి సిగరెట్టు తయారు చేసుకోడానికి అవకాశం ఉన్నది. కాని, వీటిని private firms కొనటంలో వారి యిష్టంవచ్చిన ధరలతో తీసుకోవడం జరుగుతున్నది. కాబట్టి సరైన ధరలు నిర్ణయించాలి. పైగా మన

రాష్ట్రంలో ఒక సిగరెట్టు ఫ్యాక్టరీ ఏర్పాటుచేసుకోవలసిన అవసరం ఉన్నదని రైతులు అందోళన చేస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది ప్రభుత్వం తగుశ్రద్ధ వహించి త్వరలో factory నిర్మించడానికి ప్రయత్నం చేయాలని కోరుతున్నాను.

Industrial Advisory Committee ని వేస్తున్నామని క్రిందటి బడ్జెట్ సమావేశంలో చెప్పారు కాని ఇంతవరకూ వేసినట్లు లేదు కాబట్టి ఆ కమిటీని త్వరగా ఏర్పాటు చేసి, పరిశ్రమలో యింకా అధికోత్పత్తిని సాధించడానికి ఉన్న పరిశ్రమలను బాగుచేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తే బాగుంటుందని నేను అభిప్రాయ వదుతున్నాను.

కుటీర పరిశ్రమల విషయంలో అనేకచోట్ల అనేక రకాల ఉత్పత్తులు చేస్తున్నారు. Non-political గా, impartial గా ఈ కుటీర పరిశ్రమలకు తగిన ప్రోత్సాహమిస్తే బాగుంటుందని మనవిచేస్తున్నాను

ఆంధ్రప్రాంతంలో పోలిఔక్వికల్ స్కూల్స్ ఉన్నాయి. తెలంగాణాలో లేవు. Bodhan Sugar Factory చుట్టుప్రక్కల ఇటువంటి schools ను ఏర్పాటు చేసినట్లయితే చాలా బాగుంటుంది ప్రభుత్వానికి అట్టే ఖర్చుకూడా ఉండదు. ఆ factory వారి ఖర్చుతోనే ఎక్కువమందిని తర్ఫీదు చేయడానికి అవకాశం ఉంటుందనుకొంటున్నారు. కాబట్టి ఆక్కడ వీలై సంత త్వరలో ఒక పాలె ఔక్వికల్ స్కూలును ఏర్పాటుచేస్తే ఫ్యాక్టరీవారి నహకారంతో, తక్కువ ఖర్చుతో పతనడానికి అవకాశం ఉంటుందనే విషయాన్ని ప్రభుత్వదృష్టికి తెస్తున్నాను.

రవాణాను జాతీయం చేయవద్దు అని ఎవ్వరూ అనరు. జాతీయం చేయవలసివచ్చేది. కాని బిస్సులను జాతీయం చేయుటలో పక్షపాతపై ఖరీ అవలంబిస్తున్నట్లు ప్రజలు అనుకొంటున్నారు. ఇట్లాంటి పరిస్థితి ఏర్పడడం మంచిదికాదు. కాబట్టి ప్రభుత్వం పహించారు అనుకోడానికి వీలులేకుండా చేయాలని కోరుతున్నాను. బిస్సులలో పనిచేసేవారికి, యితర కార్మికులకూ కూడా ఉద్యోగాలు కల్పించవలసిన భార్యక ప్రభుత్వంమీదనే ఉన్నది. ప్రయాణీకులకు కూడా అదనంగా ప్రయాణ ఖర్చులను తగ్గించవలసిన అవసరం కూడా ఉన్నది. ఈ విషయాలన్నీ ప్రభుత్వం గమనించాలని కోరుతున్నాను. ఇంతవరకు నేను చెప్పవలసినవి చెప్పాను.

شری ٹی۔ انجیار [Sir T. Anjaya (Armoor)] جناب صدر۔

انڈسٹریز کے جو ڈیمانڈس چیف منسٹر صاحب نے پیش کئے ہیں میں ان کی تائید کرتے ہوئے چند باتیں باور کے سامنے عرض کروں گا۔ پچھلے سال بھی کچھ کارخانوں کے بارے میں حکومت نے کچھ داخلاں ہمارے سامنے پیش کئے تھے۔ اس سال مجھے یہ دیکھ کر افسوس ہوتا ہے کہ گزشتہ ایک سال کے اندر ہمارے آندھرا پردیش کی حکومت نے نئی صنعتیں قائم کرنے کی کوشش نہیں کی۔ حکومت ہند سے بار بار مزیدنگی کرنے کے باوجود حکومت ہند نے آندھرا میں نئے کارخانے قائم کرنے کے سلسلہ میں کچھ ہی نہیں کیا۔ ہم تمام لوگوں کو اس کے متعلق کافی افسوس ہے۔ میسور، مدراس۔ کیرالا جیسی حکومتوں نے اس معاملہ میں کافی کوشش کی اور وہاں نئی نئی انڈسٹریز قائم ہو رہی ہیں۔ مگر بد قسمتی سمجھئے کہ سابقہ حکومت حیدرآباد نے بھی کوئی نئی انڈسٹری قائم کرنے کی کوشش نہیں کی اور اب بھی ہم دیکھ رہے ہیں کہ حکومت ہند بھی یہاں نئے کارخانے قائم کرنے کے لئے جیسے ہٹ رہی ہے۔ اس کی وجہ غالباً یہ ہے کہ ہماری طرف سے اس معاملہ میں برابر مزیدنگی نہیں ہو رہی ہے۔ چیف منسٹر صاحب نے آئین اسبٹاس وغیرہ کے بارے میں یہ کہلایا کہ ہم کو اس میں شیڈر ڈیوس کرنا چاہئے۔ میں اس کی تائید کرتا ہوں۔ لیکن ہم کو یہ معلوم ہونا چاہئے کہ ان کارخانوں میں لاکھوں روپے کا جو نقصان زور رہا ہے۔ لاکھوں روپے جو لوگوں نے کھائے ہیں آخر اس کی ذمہ داری کس پر ہے۔ پچھلی حکومت کے زمانے میں آئی۔ ٹی۔ لیٹ کی جانب سے جو (۹) کروڑ روپیہ دیا گیا تھا وہ کیا ہو گیا۔ اس کا حساب اگر ہمارے سامنے پیش کیا جائے تو معلوم ہوگا کہ ان کا ذمہ دار کون ہے۔ آپ یہ روپیہ معاف کرنا چاہتے ہیں۔ ٹھیک ہے۔ آپ معاف کر دیجئے اور آئندہ کے لئے ان کا سامنا کیجئے۔ لیکن معاف کرنے سے پہلے

ہاؤز کو یہ بنائے کہ یہ کڑوروں روپیہ کس طرح کھالیا گیا۔ کس طرح ان سرایہ داروں نے فضول خرچی کی۔ یہ باتیں ہمارے سامنے آنا چاہئے۔ شوگر فیکٹری کے مسئلہ میں چیف منسٹر صاحب نے جو قدم اٹھایا ہے اس پر میں انھیں مبارکباد دیتا ہوں۔ کیونکہ آپریٹو ڈائریکٹر کے وہاں رہنے سے وہاں کا انتظام اچھی طرح سے چل رہا ہے۔ جس طرح آپ شوگر فیکٹری میں آپریٹو ڈائریکٹر مقرر کئے ہیں اسی طرح دوسرے کارخانوں مثلاً سرپور۔ سرسلک۔ آلوین۔ اسبٹا میں وغیرہ میں آپریٹو ڈائریکٹر مقرر کرنا چاہئے۔ ان کے وہاں رہنے سے حکومت کے شیرس اور پیسے کی نگرانی ہو سکتی ہے۔ ورنہ اگر ہم ان سرایہ داروں کو پیسہ دیں گے تو وہ کھاکر بیٹھ جائیں گے۔ اگر ہم ان پر کسی قسم کا کنٹرول نہ رکھیں گے تو وہ من مانی کر سکتے ہیں۔ اس کی وجہ سے صنعتیں اور زمینیں آسکتیں۔ تاج گلاس فیکٹری کے بارے میں آج پانچ سال کے بعد چیف منسٹر صاحب ہاؤزیں اعلان کر رہے ہیں کہ اس کو لکویڈیٹ کیا جائے گا۔ ہم نے پانچ سال پہلے ہی اس کے متعلق عرض کیا تھا اور پانچ سال سے یہ عرض کر رہے تھے کہ آپ فوراً اس کا فیصلہ کیجئے۔ لیکن کوئی فیصلہ نہیں کیا گیا۔ سمیت لال کھنٹی جو تاج گلاس فیکٹری کا مالک ہے۔ وہ وہاں کی مشینری اسبٹا میں شینٹ وغیرہ بیچ رہا ہے۔ اس نے پہلے سے ہی فیکٹری کو لکویڈیٹ کر کے رکھ دیا ہے اب آپ اس کو لکویڈیٹ کریں گے تو آپ کو کیا ملے گا سوائے خالی دیواروں کے میں تو یہ کہوں گا کہ ایسے لوگوں کو جنہوں نے عوام کا پیسہ کھالیا ہے جیلوں میں رکھنا چاہئے۔ سمیت لال کھنٹی نے کڑوروں روپیہ کھائے ہیں ان پر بھی جھانک لکیشن کی طرح کوئی لکیشن چھایا جائے تاکہ انھیں سزا مل سکے۔ یہ کڑوروں روپیہ کھالیا گیا ہے وہ عوام کا پیسہ ہے کسٹومرز کی صورت میں وصول کیا گیا تھا۔ یہ عوام سے وصول کر کے ان سرایہ داروں کو دیا گیا جس

نہوں نے کھالیا۔ حکومت یہ کہہ رہی ہے کہ برلاز نے پراڈکشن بڑھایا ہے۔ کارخانہ ٹھیک چل رہا ہے۔ مگر میں پوچھنا چاہتا ہوں کہ وہاں جو مزدور محنت کر رہے ہیں ان کا کیا حصہ ہے۔ کیا آپ اس کے لئے بھی کچھ پرووائڈ کئے ہیں۔ آپ کب ان کو اس کارخانے میں حصہ دار بنائیں گے۔ اگر آپ ان کو حصہ دار نہیں بنائیں گے تو آپ کا سکینڈ پلان کیسے کامیاب ہوگا۔ مگر اس کی حکومت نے مزدوروں کے تعلق سے پارٹیشیشن ان منجمنٹ (۱) کا فیصلہ

کیا ہے مگر یہاں کیوں ویسا فیصلہ نہیں کیا گیا۔ انڈسٹریز کے متعلق جو اوٹو انڈسٹری کمیٹی بلائی گئی اس میں ٹریڈ یونینس اور لیبر لیڈرس کو دعوت نہیں دی گئی۔ میں نے سنا ہے کہ جس طرح پچھلی حکومت کے زمانے میں سرمایہ داروں کو جس طرح تاجائز فائدہ اٹھانے کا موقع ملتا تھا اب کم ہو گیا لیکن میں یہ کہنا چاہتا ہوں کہ اس سے مزدوروں کو فائدہ نہیں ہوا۔ مزدوروں کا کوئی خاص فائدہ ہمارے سامنے نظر نہیں آ رہا ہے۔ ٹریڈ انڈسٹریل کو آپ لیجئے۔ وہاں بھی لاکھوں روپیہ کھالیا گیا ہے۔ کائیج انڈسٹریز کا بھی یہی حال ہے بلکہ کائیج انڈسٹریز میں جتنی گوبڑ ہے کسی اور انڈسٹری میں نہیں۔ کیوں کہ کائیج انڈسٹری کا نام لیکر لاکھوں روپیہ قرض دیا جاتا ہے۔ اور وہ روپیہ فضول خرچ ہو جاتا ہے۔ اس لئے میں چیف منسٹر صاحب سے یہ کہنا چاہتا ہوں کہ وہ یہ دیکھیں کہ جو روپیہ دیا جاتا ہے وہ کس طرح خرچ ہوتا ہے۔ اس میں شک نہیں کہ ہمارے پاس ٹیکنیکل ہینڈس کی کمی ہے۔ اس کے لئے آپ ٹریننگ انڈسٹریوشنس کھول سکتے ہیں تاکہ ہم کو اسکاڈر ورکرس مل سکیں میں یہ سمجھتا ہوں کہ انڈسٹریز کے معاملہ میں آئندہ حکومت کی کوئی پالیسی نہیں ہے محض اگر پچھر پریسینڈ کرنے سے بیروزگاری کا مسئلہ حل نہیں ہو سکتا۔ آپ اپنی ایک انڈسٹریل پالیسی بنائے اور ملک میں جو بیروزگاری ہے اس کو ختم کیجئے جب

تک آپ انڈسٹریز کو مضبوط نہیں کریں گے تب تک بیروزگاری کا مسئلہ حل نہ ہوگا۔
مینجمنٹ کے سلسلہ میں عموماً یہ دیکھا جاتا ہے کہ بازار میں جو چیزیں کم قیمت
پر ملتی ہیں وہی چیز ڈبل قیمت پر اپنے رشتہ داروں سے خریدی جاتی ہے۔ اس
طرح لاکھوں روپے کا فائدہ اُن کو ہتھ پیا جاتا ہے۔

کولمائنس کی بھی یہی حالت ہے۔ حکومت ہند نے اس گروہ کو روٹ روپیہ دینے سے انکار کیا ہے۔ کہا جاتا ہے کہ تین یا چار کروڑ روپیہ دیا جائے گا۔ معلوم ہوتا ہے کہ اس سلسلہ میں جاری جانب سے حکومت ہند کے پاس اچھی طرح ریزرئیشن نہیں کیا گیا۔

میں آخر میں پھر ایک بار جو ڈیمانڈ پیش کئے گئے ہیں ان کی تائید کرتے ہوئے یہ کہنا چاہتا ہوں کہ ہمارے کارخانوں اور انڈسٹریز کو قرضہ دینے سے پہلے اس بات پر کافی غور کر لینا چاہئے کہ جن لوگوں کو قرضہ دیا جاتا ہے کیا وہ اچھی طرح انڈسٹریز کو چلا سکیں گے۔ اس کا کیا حتمہ ہوگا۔ میرا خیال ہے کہ انڈسٹریز کے معاملہ میں ایک انکوائری کمیٹی بٹھائی جائے تاکہ معلوم ہو کہ ان انڈسٹریز میں کتنا پیسہ کھایا گیا ہے تاکہ ہاؤز کے سامنے پیش کیا جاسکے۔

[illegible]

చేయలేకపోతున్నాము" అని చెప్పుచున్నారు. కాబట్టి ప్రభుత్వం ప్రతి ఇంటిలోను చిన్న చిన్న కుటీరపరిశ్రమలను స్థాపించి వారికి సౌకర్యములు కలుగజేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

శ్రీకాకుళంలో కొన్నివేల పుట్ల జనవనార పండుచున్నది అక్కడ "కొన్ని పరిశ్రమలను స్థాపించి దానిని నద్వినియోగ పరచవలసిందిగా ఎన్నో పర్యాయములు ప్రభుత్వవృద్ధికి తీసుకవచ్చినాను. గత రెండు సంవత్సరములలో పుట్టి 182 రూపాయలు అమ్మిన నారకు ఈవేళ 70 రూపాయలవరకు ధర తగ్గిపోయింది ఇతరులెవ్వరూ కొనకపోవుటవల్ల రైతుల దగ్గర నిలువవుండిపోయి సరకు చెడిపోయింది. ఉన్నది చాలా స్వల్ప ఖరీదుకు అమ్ముకోవలసివచ్చినది. కాబట్టి శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణం రెండు జిల్లాలలోనూ ప్రభుత్వం జనవనార ఫ్యాక్టరీలను పెట్టి కార్మికులకు పని, రైతులకు రక్షణ కల్పించాలని ప్రార్థించుచున్నాను.

అంతేకాక మాప్రాంతంలో చెరకు ఎక్కువగా ఉత్పత్తికౌతున్నది. ప్రస్తుతం జొబ్బిలి తాలూకాలో ఉన్న రెండు ఫ్యాక్టరీలుకాక సహకార పద్ధతిపై మరొక ఫ్యాక్టరీని అముదాలవలసలో ఏర్పరచడం చాలా సంతోషింపవలసిన విషయం. కాని అవి పూర్తి అవసరాలను తీర్చలేవు కాబట్టి పాతపట్టణంలో ఒక ఫ్యాక్టరీని, పెక్కులి ప్రాంతంలో మరొక ఫ్యాక్టరీని నెలకొల్పే ఏర్పాటు చేయవలయునని ప్రభుత్వమును కోరుచున్నాము.

హరిజనులకు కొన్ని పదుపాయలు కల్పిస్తున్నారు. కాని అంతమాత్రమే చాలదు. శ్రీకాకుళం జిల్లా విషయం రెండు, మూడు పర్యాయములు మీద్యారా ప్రభుత్వమునకు విన్నవించుకొన్నాను. ఏజెన్సీ ప్రాంతంలో తోట్ల విస్తారంగా లభించుచున్నవి అలాంటివన్నవి ప్రభుత్వం ఆ జిల్లా మొత్తమునకు ఒక్క పరిశ్రమను మాత్రమే స్థాపించారు. ప్రతి తాలూకాలోనూ ఒక తోళ్ళ పరిశ్రమ కేంద్రాన్ని ఏర్పాటు చేసి హరిజనుల ఇబ్బందిని తొలగించాలని ప్రార్థించుచున్నాను.

అంతేకాక మా జిల్లాలో కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి మొదలగు వృత్తులవారు ఎక్కువగా ఉన్నారు. వారికికూడ ప్రతి తాలూకాలోనూ పరిశ్రమలను పెట్టి వారి ఇబ్బందులనుకూడ తొలగించాలని మనవి చేయుచున్నాను.

ఏజెన్సీ ప్రాంతంలో నూనెగింజలు, కరక్కాయలు, అనేక రకాల దినుసులు విస్తారంగా లభిస్తాయి. కాని విజయనగరంలో ఒక్క రూపాయి విలువ చేసే వస్తువు అక్కడ ఒక అణాకు మాత్రమే అమ్ముకోవలసివస్తున్నది. కాబట్టి ఈ నూనె మొద

రైన పరిశ్రమలను నెలకొల్పి ఏజెన్సీ ప్రజలకు తగిన రక్షణను కల్పించి, తద్వారా వారి యొక్క అభివృద్ధికి తోడ్పడాలని ప్రభుత్వమును కోరుచున్నాను.

మా జిల్లాలో కొబ్బరిపీచు, తాటిపీచుకూడా పుష్కలంగా లభించును. మంచం పట్టి (నవాడు) కొనాలన్న దాదాపు పాతిక రూపాయలొతుంది. కాని వ్యవసాయ దారులు, పేదజనం ఒక్క రూపాయతో ఈ తాడును కొని నేచుకొంటారు. అంతే కాక వ్యవసాయదారులకు పనికివచ్చు ఎన్నో రకముల త్రాళ్ళను వీటితో తయారు చేయవచ్చు. కాన మా జిల్లాలోని ప్రతి గ్రామములో ఈ పరిశ్రమలను స్థాపించాలని మనవి చేయుచున్నాను.

శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని కోస్తా ప్రాంతంలో జీడిపప్పు చాలా ఎక్కువగా పండుతుందని ప్రభుత్వానికి తెలుసు కాబట్టి జీడిపప్పు పరిశ్రమలనుకూడ ప్రతి గ్రామంలోను పెట్టి, ఆ పరిశ్రమలను కాపాడుతారని ఆశిస్తున్నాను.

శ్రీకాకుళం జిల్లాలో వేరుశనగ ఎక్కువగా పండుతుంది. కాని వాటికి సరైన తరలేకుండా వున్నది నూనె మిల్లాలను ఆ జిల్లాలో ఎక్కువ ఏర్పాటు చేసి వాటికి సరైన ధర వచ్చేటట్లు చేసి వారి ఇబ్బందులను తొలగించాలని కోరుతున్నాను.

తెల్ల పండులగురించి ప్రభుత్వము శ్రద్ధ తీసికొంటున్నది. కాని పెద్దపెద్ద జమీందారులు, ధనవంతులు ఒక పందిపిల్లను 20 రూపాయలకు కొని 500 రూపాయలకు అమ్ముకొంటున్నారు. అదే హరిజనులకు ఇస్తే వారొక 5 మాసములు పెంతుకొని తమ ఆదాయమును అభివృద్ధి చేసుకోవడానికి అవకాశం పుంటుంది కనుక ప్రభుత్వం పేదవారికి, హరిజనులకు పండులు లభించే ప్రయత్నాలు చేయాలని కోరుతున్నాను.

కోళ్ళు పెంపకములో కూడా డబ్బున్నవారికే ఆ అవకాశము లభిస్తున్నది. కోడి పెట్టెలను, బాతులను పేదవారికి, హరిజనులకు ఇస్తే వాటిద్వారా వారు కొంత డబ్బును సంపాదించుకోగలరు. గుడ్డుకూడా అమ్ముకోవడానికి వీలుంటుంది. విశాఖపట్టణం లోని హోస్పిటల్‌లోకి డాన్లను కోడిగుడ్డు ఆ జిల్లాలో లేకపోవటమువల్ల కృష్ణా గోదావరి జిల్లాలనుండి తీసుకువెళ్ళటం ఇరుగుతున్నది. మొత్తం ఆ హోస్పిటల్‌కు అవసరమైన కోడిగుడ్డుకోరిక విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం జిల్లాలోనే కోళ్ళను పెట్టెలతోపాటే అక్కడి హరిజనులకు పేదవారికి పంపించుట వగునదగంపని చేయవలెను. ఈ ప్రాధాన్యతను ప్రభుత్వము చేతలన్నింటిలోనూ నెలపు తీసి కోరుతున్నాను.

* శ్రీ జి. నరసింహమూర్తి (అమలాపురం-జనరల్) - అధ్యక్ష : ఈరోజు ముఖ్యమంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టిన పరిశ్రమల డిమాండును బలపరుస్తూ కొన్ని విషయాలను మీద్వారా వారి దృష్టికి తీసుకురావాలని అనుకుంటున్నాను.

రాష్ట్రంలోవున్న పరిశ్రమల స్థితిగతులగురించి ముఖ్యమంత్రిగారు తమ ఉపన్యాసములో వివరంగా చెప్పారు. అధికాహారోత్పత్తికి అత్యధిక ప్రాధాన్యత నిస్తున్న ఈ కాలములో ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ ఆవశ్యకతగురించి కూడా వారు చెప్పారు. కేంద్రప్రభుత్వము నుండి ఆంధ్రదేశములో ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ స్థాపన విషయములో వరైన ప్రోత్సాహం లభించడములేదని మంత్రిగారు మాట్లాడారు. భారతదేశానికే కాక విదేశాలకు కూడా అవసరమైన ఆహార దాన్యాలను పంపించగలిగిన స్తోమత, అవకాశములు ఒక్క ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మాత్రమే గలవనే సంగతి అందరికీ తెలుసు. ఆ అవకాశాలను పెంపుచేస్తే ప్రతి ఎకరములోని పంటను రెట్టింపు చేయటానికి వీలు అవుతుంది. ముఖ్యమంత్రిగారు కేంద్రప్రభుత్వమును ఒప్పించి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ స్థాపనకు కృషిచేయాలని మనవిచేస్తున్నాను. ముఖ్యమంత్రిగారు వెనుకాడే మనిషికారు ఈ కార్యక్రమ విషయంలో సాహసోపేతమైన కృషి చేస్తారనే నా విశ్వాసము. వారు అన్ని పరిశ్రమలగురించి ప్రసంగించారు. గాని మన రాష్ట్రములో లేని అతి ముఖ్యమైన పరిశ్రమ విషయమై వారు ప్రస్తావించలేదు. ఆ పరిశ్రమను స్థాపించినట్లుంటే రాష్ట్రప్రభుత్వ ఆదాయము అధికమవుతుంది.

కోనసీమ ప్రాంతములో గోదావరి నెంట్రిల్ డెల్టాలో రాజోలు, అమలాపురం కొత్తపేట తాలూకాలలో సుమారు లక్ష ఎకరముల కొబ్బరితోట వున్నది. పేకరమునకు 50 చెట్ల చొప్పున 50 లక్షల కొబ్బరిచెట్లుగల ప్రాంతమిది. ప్రతి సంవత్సరము ఒక్కొక్క చెట్టుకు 100 కాయలు కాస్తాయి. దీనివల్ల 500 కోట్ల కాయ ప్రతి సంవత్సరము లభిస్తుంది. అవసరాల కోసం స్థానిక ప్రజలు ఒక కాయను 0-1-0కు 0-0-6 అమ్ముతున్నారు. వాటిని ఏ బొంబాయి వారో కొనుక్కొంటున్నారు. ఆ లాభము కోనసీమ ప్రజలకు రాకుండా పోతున్నది. కాబట్టి అక్కడ లక్షమేయ్యే కొబ్బరి పీచు, చిప్ప, చొక్కలతో, పారిశ్రామిక వర్గములపై పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేయవచ్చు మలబార్, కేరళలో ఒక కొబ్బరికాయనుండి 60-70 రూపాయల వరకు కిమ్మతుచేసే వస్తువులను ఉత్పత్తి చేస్తున్నారని కళావేంకటాచార్యుగారు చెప్పారు. కొబ్బరి పరిశ్రమకు సంబంధించిన వివరములు అక్కడనుండి ఈ ప్రభుత్వము ఎంతకు పేకరించడో ఎందుకు అభివృద్ధి వర్చదో నాకు తెలియటంలేదు. ఈ విషయమును అనేకసార్లు నేను ఈ గదిలో మంత్రిగారి దృష్టికి తెచ్చాను. గతసారి నేను ఈ విషయం చెప్పగా కళావేంకటాచార్యుగారు, నరసింహమూర్తిగారు

కోసనీమ కొబ్బరిపీచు గురించి మాట్లాడారు కాని అది లాభదాయకం కాదు." అని ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పారు. ప్రైవేటువ్యక్తులు రు. 100 రు. 50 లలో పెట్టుబడి పెట్టినంత మాత్రాన లాభం ఎట్లావస్తుంది ?

అందుచేత నేను మనవిచేసేది-మన ప్రభుత్వం కేరళ ప్రభుత్వంతో సంప్రదించి కొని, లేక ఇక్కడి పారిశ్రామిక శాఖోద్యోగులను, కొబ్బరి ఉత్పత్తిదారులను అక్కకు పంపించి, వివరాలను సేకరించి గాని, తక్షణం కోసనీమ సెంట్రల్ డెైటో, కొబ్బరి పరిశ్రమకు సంబంధించిన కార్యకలాపాలకు, యిప్పుడైన కృషి చేయవలసినదని తమద్వారా ముఖ్య మంత్రిగారిని కోరుతూ, ఈ అవకాశము ఇచ్చినందుకు తమకు ధన్యవాదములను తెలియజేస్తూ విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ వి. శ్రీరామమూర్తి : అధ్యక్ష ! ప్రజల జీవిత ప్రమాణాన్ని పెంచా ఇంటి ప్రణాళికా బద్ధమైన పురోగమనాన్ని సాదించాలని మనం ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. ఇట్టి జీవిత ప్రమాణాభివృద్ధి కేవలం పన్నులు వేయుటవల్ల సిద్ధించదు. పారిశ్రామికాభివృద్ధి కావాలి. అదే ప్రభుత్వం గుర్తించినట్లు కనిపించదు. అదాయాన్ని పెంచడానికి కేవలం పన్నులమీద ఆధారపడుతున్నది ఈ ప్రభుత్వం.

"Two things are certain in this world; one is taxes and the other is death" అని ఒకరన్నారు. ఆనలు ఒక రకంగా భూచివల్లయితే, వ్యవసాయరంగంలో మనము పరిష్కరించలేని సమస్యలను పారిశ్రామికరంగంలో పరిష్కరించవలసి యున్నది. జనాభా ఒత్తిడి వ్యవసాయము మీద ఉన్నట్లయితే, ఆ ఒత్తిడిని తగ్గించేందుకు కుటీర పరిశ్రమలను గాని, small scale industries గాని, భారీపరిశ్రమలను గాని పెట్టి, కొంత జనబాహుళ్యాన్ని మళ్లించవలసిన అవసరం ఉన్నది. ఇంతవరకు ఏడు సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలు పెట్టామని చెప్పిపెట్టలేదు. ఉదాహరణకు విజయనగరంలో ఒక సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ పెడతామని చెప్పిపెట్టలేదు. ప్రస్తుతం ఈ ఫ్యాక్టరీలు యేష్టేజిలో యున్నవో, ఆ నిషయమై ముఖ్యమంత్రిగారు వివరించవలసిన అవుసరం ఉన్నది. సిమెంటు ఫ్యాక్టరీలేకాదు, మగర మిల్లు ఉన్నాయి, ఫారన్ ఎక్స్‌పెంజీ దొరకడంలేదని చెప్పారు. ఈ వంటరసంలో ఒక్క విషయం మాత్రం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి స్పష్టం చేయవలసిన అవుసరం ఉన్నది. ప్రైవేటు పెక్టర్లో ఉన్నటువంటి పరిశ్రమలకు foreign exchange అవసరం అంటే అమర్చు గాని, కోస్టరేటివ్ థేసిస్ మీద పెట్టడానికికూడ ఈమారు చెప్పడం న్యాయంకాదని చెప్పి, దాని అభివృద్ధికి కోర్కెవలసినదిగా కోరుతున్నాను. రెండవట్లునలో ప్రైవేటు వంతర్శులానికి అంద

ప్రాంతానికి 56.49 లక్షలు ఉంటే తెలంగాణా ప్రాంతానికి 12.49 లక్షలు ఖర్చు చేయడానికి నిశ్చయించారు. రెవిన్యూ ఆక్సెంట్సు చూచినట్లయితే వంద లక్షలు ఆంధ్రప్రాంతంలోను, 16 లక్షలు తెలంగాణా ప్రాంతంలోను ఖర్చు చేయబోతున్నాడు. తెలంగాణాకు బడ్జెట్టులో 12.49 లక్షలు మాత్రమే కేటాయిస్తే, యేవిధముగా ఆప్రాంతమును అభివృద్ధి చేయగలగుతాము. ఆప్రాంతంలో పరిశ్రమలను యేవిధముగా పెంపొందించగలమో అన్నది అనుమానంగానే ఉన్నది. ఈ సందర్భంలో ఒక ముఖ్యవిషయాన్ని మనవి చేయదలచుకొన్నాను. తెలంగాణా ప్రాంత States Securities Reserve Bank లో సుమారు 11 కోట్ల రూపాయలు ఉన్నవి. ఆ డబ్బును వెంటనే ప్రభుత్వం రిలీజుచేయుటకు ఎందుకు ప్రయత్నించకూడదు? ఆమెట్లాన్ని తెలంగాణా ప్రాంత అభివృద్ధికోసమే ఖర్చు చేయవచ్చును. అంతేకాదు క్రొత్త పరిశ్రమలను ఏమీ స్థాపించలేదు. ఉన్నపరిశ్రమలు చాలా అడ్వాన్సు పరిస్థితులలో ఉన్నట్లు, ప్రభుత్వ వివరాలవల్ల తెలుస్తున్నది. ఇప్పుడు ఉన్న పరిశ్రమలు అన్ని నేషనలైజేషన్ సెక్టరులోనే ఉన్నవి. అయినప్పటికీ గడియారంముల్లు వెనుకకు త్రిప్పడానికి జరుగుతున్న ప్రయత్నంగా ఉన్నది సోషలిజం లక్ష్యంగా పట్టుకొన్న యీ ప్రభుత్వం, ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారుల చేతులనుంచి పరిశ్రమలను తీసుకొనుటకు బదులు, ప్రభుత్వపరిశ్రమలనే ప్రయివేటు పెట్టుబడి దారుల చేతులలోకి యిచ్చుటకు ప్రయత్నిస్తున్నది. ఇది సోషలిజం లక్ష్యాలకి ఏ రకంగా అనుగుణంగా ఉన్నదో తెలియదు. అయినప్పటికీ ముఖ్యమంత్రిగారు సోషలిజం గురించి మాట్లాడడానికి అభ్యంతరం ఉండదు. ఏ గౌహతి కాన్ఫరెన్సులోనో, ఒక ఆయన సోషలిజం గురించి డెఫినిషన్ ఇస్తూ "Socialism is a like old hat, thus suits every head" అన్నాడు. అందుచేత ఆ బోపి యెవరైనా పెట్టుకోవచ్చు. ఈనాడు సోషలిజానికి శాసనసభా భవనములో మంత్రులు, అధికార్లు పెట్టినటువంటి full stop వలన, ప్రజాస్వామ్యానికి పెట్టినటువంటి కామావలన, దేశంలో ప్రభుత్వాలు పెట్టుకొన్నటువంటి లక్ష్యాలు, పట్టాలు, కొడుతున్నవన్న సంగతిని ప్రతి ఒక్కరూ గమనిస్తునే యున్నారు. తరువాత "పూర్వం చేసిన ప్రభుత్వ నిర్ణయాలకు, మాకు సంబంధంలేదని" చెప్పడం పరిపాటి అయిపోయింది. ఇకముందునుంచైనా ముఖ్యమంత్రిగారు అలా అనకుండా వుంటే బాగుంటుంది. అస్తి వారసత్వాన్ని కోరుతూ, అప్పులను మాత్రం ముట్టుకోను. అన్న వారసుడుమాదిరిగా యున్నది, ప్రస్తుత ప్రభుత్వం యొక్క విధానము. అది సరికాదు. అప్పులను యెప్పుడైతే కోరుతున్నారో, అప్పులకు, లావా దేవీలకు అన్నింటికీ ప్రభుత్వం పూర్తి బాధ్యత వహించవలసినదే. పైగా "గతాన్ని మరచిపోండి" అంటున్నారు. గతాన్ని మరచిపోయే విధానము పరిమైనది కాదు Where the pain pinches అన్నది మనకు స్పష్టంగా తెలియాలి. అది తెలియకపోయినట్లయితే

అందులో ఉన్నలోపాలను తెలుసుకోలేక పోతాము. అందువల్ల గతాన్ని గురించి సంపూర్ణంగా విచారణ చేసేదానికి ఒక కమిటీ వేయాలి. ఇదివరలో కమిటీలు వేశారు. కస్తూర్బాయి లాల్ బాయి కమిటీ ఉన్నది. వాడియా కమిటీ ఉన్నది. ధాగే ఎంక్వయరీ కమిటీ ఉన్నది. ఈ కమిటీ రిపోర్టులన్నీ దాచిపెడుతున్నారు. అది సరియైన పద్ధతి కాదు. ఆ రిపోర్టులను తెలియజేయవలసిన పరిస్థితి ఉంది. అసలు పరిశ్రమలలో ఉన్న కుళ్లును పూర్తిగా పారద్రోలాలంటే ప్రజల సహకారం అవసరం, అని అంటారు, ప్రజల సహకారం లేనిదే ఆ కుళ్లు పోదని ఒప్పుకొంటారు. ఇది, పిచ్చి కుదురుతేగాని పెళ్ళి కుదరదు - పెళ్ళికుదురుతే గాని, పిచ్చిపోదు అన్నట్లుగా ఉన్నది. అందువల్ల ఈ వ్యవహారాలు అన్నింటినీ ఖజ్జంగా విచారించటానికి ఒక కమిటీ వేయాలని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

మేనేజింగు ఏజెన్సీ పద్ధతి ఉన్నది ఆ పద్ధతినే రద్దు చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది ఇందులో ఏవిధంగాను కాలయాపన చేయవలసిన పనిలేదు. ఆ మేనేజింగు యేజెన్సీవల్ల తప్పు జరిగింది అని చూపిస్తే, "మొన్ననే ఒక I. C. S ఆఫీసరును వేశాము. ఫరవాలేదు" అంటారు ఒక ప్రక్క ప్రభుత్వానికి, అదికంగా పేర్లు ఉన్న పరిశ్రమలను, నడిపించలేక ప్రయివేటు పెట్టుబడి దారీ ఏజెన్సీలకు యివ్వడం జరుగుతున్నది వారు నడిపించలేని పరిస్థితులలో ఉన్నప్పుడు, మన ఆఫీసర్లు పంపడం జరుగుతున్నది ఇది సరియైన విధానముకాదు. ఈ మేనేజింగు యేజెన్సీ పెద్దవారు ఉన్నవారి చేతులలో ఉంది. దీనిని బట్టి "laws reign the poor, rich rule the law" అని అనిపిస్తున్నది. ఈ పద్ధతివల్ల లాభంలేదు.

[Sri S. Ranganatha Mudaliar in the Chair]

ఉదాహరణకు సిద్దురు పేపరు మిల్సు తీసుకోండి, వర్ సిల్క్స్ తీసుకోండి! బిల్లా బ్రదర్స్ మేనేజింగ్ యేజెన్సీ తీసుకొన్నారు. ఒక్క కానీ పెట్టుబడి పెట్టలేదు. అటువంటి వారికి పెత్తనం యెందుకు యివ్వాలి? ప్రభుత్వం వారితో లాలోచి అయినదని అనుకోవలసివస్తుంది. ఉన్నకుండా అటువంటి అనుమానానికి ఆస్కారం యిస్తున్నారు. అందుచేత ఇది సరియైన పద్ధతికాదు. వర్ సిల్క్స్ కు యిచ్చిన అప్పు యిప్పుడిప్పుడే కొంపము కొంచము వస్తున్నదని చెప్పారు. కొంపము, కొంచము అంటే, తక్కిన పద్ధతినేమైనది? మూడు కోట్లు, మూడు కోట్లు యిచ్చారు. ఆ మూడు కోట్లు Share Capital క్రిందకు మార్చడానికి ప్రభుత్వం యెందుకు ప్రయత్నం చేయకూడదు? అవిధంగా చేస్తే బాగుంటుంది. ఒక సూచన, చేస్తున్నాము.

తాజ్ గ్లాస్ వర్క్సు హైరరాబాదులో ఉన్నది. గతసంవత్సరము, జెక్ దేశ experts తో కలసి మేనేజ్ చేస్తామని చెబుతే ప్రభుత్వం అవకాశం యివ్వలేదని తెలిసినది. అది యెంతవరకు నిజమో మంత్రిగారు తెలియజేయాల్సి కోరుతున్నాను ఈ తాజ్ గ్లాస్ వర్క్స్ ఆసలు పనిచేయడమేలేదు, శ్రీ సంజీవరెడ్డిగారు, విజ్ఞప్తం చేస్తున్నాను ఈ పరిశ్రమకు సంజీవి పోసినట్లయితే బాగుంటుందని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను

శ్రీమతి టి. లక్ష్మీకాంతమ్మ - అధ్యక్షా! ముఖ్యమంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టిన industries demand ను బలపరుస్తూ పరిశ్రమలలో మార్పుచేయడానికి కాని, అభివృద్ధికి కాని కొన్ని సూచనలను తెలియచేయదలుచుకున్నాను. మొదటి పంచ వర్ష ప్రణాళికలో మనం ఎక్కువగా వ్యవసాయం మీదనే stress చేశాము, రెండవ ప్రణాళికలో పరిశ్రమల మీద stress చేయబడతేంది. దేశం పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందనిదే, సౌఖ్యగ్యవంతంకాదనే సంగతి నిర్వివాదాంశం. మనం మొదటి ప్రణాళికలో చిన్న చెరువు మరమ్మతు మొదలుకొని నాగార్జునసాగర్ ప్రాజెక్టు నిర్మాణం వరకు అమలు జరపడానికి కృషి చేశాము. మన రాష్ట్రానికి సంబంధించినంత వరకు రెండవ ప్రణాళికలో పరిశ్రమల అభివృద్ధి ఎక్కువ అవ సరమైనప్పటికీ కూడా దానిపై ఎక్కువ stress చేయకుండా ఇతర items మీదనే ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టడం కొంత విచారకరంగా ఉంది

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఆంధ్రకు రు. 175.35 కోట్లు కేటాయించడం జరిగింది. దానిలో రు. 39.85 కోట్లు వ్యవసాయానికి, రు. 76.48 కోట్లు ఇరిగేషన్ మరియు వవర్కు, రు. 7.69 కోట్లు ట్రాన్స్‌మిషన్లుకు, రు. 37.09 కోట్లు మిన్‌రేని యన్ మరియు పోషల్ సర్వీసుకు, రు. 14.28 కోట్లు ఇండస్ట్రీలకు కేటాయించారు. 1956 నుంచి 1961 సంవత్సరం వరకు రెండవ ప్రణాళికా కాలంలో ఆంధ్రకు కేటాయించిన రు. 175 కోట్లు మొత్తంలోను పరిశ్రమల కొరకు రు. 14.28 కోట్లు మాత్రమే కేటాయించబడినట్లు స్పష్టమౌతోంది. దీనిలో కొంత కేంద్రంనుంచి అప్పుగా వస్తుందనుకొంటున్నాను. అయితే ఈ సంవత్సరం తెలంగాణ ప్రాంతానికి ఒక్క scheme కూడా లేదు. కేంద్రప్రభుత్వమిచ్చే "లోను" మినహా ఆంధ్రప్రదేశ్ మొత్తానికి 1957-58 సంవత్సరంలో రు. 4.38 లక్షలు మాత్రమే ఖర్చు జరిగింది దీనిలో నాలుగు schemes మాత్రమే తీసుకోబడ్డాయి. అందులో "expansion" కు రెండు మాత్రమే ఉన్నాయి- (1) రాజమహేంద్రవరం పేవర్ మిల్లు (2) గూడూరులోని గవర్నమెంటు సిరమెక్ ఫ్యాక్టరీ. తిరుపతిలో స్ట్రోబోర్డు ఆండ్ పేవర్ మిల్లు, ఒక్కటి మాత్రమే స్టార్డు చేయబడింది. ఇంకా కొన్ని కోఆపరేటివ్ సుగర్ ఫ్యాక్టరీలను ప్రారంభించాలని అనుకొంటోంది. వీటి విషయంలో

కేంద్రప్రభుత్వం శ్రద్ధతీసుకొని ఏమీ సహాయం చేయడం లేదు. Share capital కూడా చాలా ఎక్కువ వసూలు చేయబడింది. కానీ నిరుత్సాహకరమైన పోలీస్ వల్ల అతిశీఘ్రంగా అమలు జరగడం లేదు. ఇప్పటికీ ఒక్క sugar factory మాత్రమే ఆమోదించబడినదని చెబుతున్నారు. మనం ఒకవైపు private sector ను encourage చేయడం లేదు. ప్రభుత్వం ఏ క్షణంలో జాతీయం చేస్తుందోనన్న భయంతో private వ్యక్తులు పరిశ్రమలను స్థాపించడానికి ముందుకు రావడంలేదు. ఇదివరకు ఎన్నో "ఎంటర్ప్రైజెస్"లో పెట్టుబడి పెడుతూ ఉండేవారు. కానీ ఈనాడు జాతీయీకరణ భయంతో పరిశ్రమలలో invest చేయడానికి ఎవరూ ఇష్టపడటం లేదు. "Capital today is shy like an orthodox old fashioned lady." Co-operatives కూడా చాలా నిరుత్సాహంగా ఉన్నాయి. ఒకవైపు వ్యక్తులు ముందుకు రావడం లేదు. ఇంకో వైపు co-operatives స్థితి ఉత్సాహవంతులగా లేదు. మంత్రివర్గంలో ఒకరైన శ్రీ తిమ్మారెడ్డిగారు దీనినిగురించి వారి అభిప్రాయాన్ని చెబుతున్నారు. He is crying hoarse from house-tops that 'co-operation' is a failure.

Sugar factories లోని share-holders కూడా చాలా నిరుత్సాహం చెంది ఉన్నారు. Co-operative విషయంలో మన policy ఈ విధంగానే ఉంటే, మన లక్ష్యమైన Socialist Co-operative Common Wealth ఇంకా చాలాదూరం ఉన్నదని చెప్పవలసి వస్తుంది. మన మంత్రివర్గం ఈ Co-operative Sugar Factories ను తప్పక అంగీకరించాలని కేంద్రంపై వత్తిడి తీసుకు రావాలని కోరుతున్నాను ఒక వైపు private sector ను encourage చేయకుండా, ఇంకొక వైపు co-operatives ను discourage చేస్తే "suicidal policy" అవుతుందే కానీ, అది ఏమీ అంత ఉపయోగకరంగా ఉండదు. ఇప్పటికీ షాద్రలో ఉన్న "తుమపాల, ఉయ్యూర్" Co-operative Sugar Factories private వ్యక్తుల చేతుల్లోకి పోయాయి. ఇంతకు ముందు సర్వులలో ప్రభుత్వం నడిపే పరిశ్రమలకు మంచి పేరు లేదనియు, అందులో ముఖ్యంగా అలాంటివి తెలంగాణలో ఉన్నాయని, అవి objects of scandals అయినాయని అన్నారు. కానీ ముఖ్యమంత్రిగారి ఉపన్యాసం చిన్నతరువాత, improve చేయడానికి ఎంతో ప్రయత్నం జరుగుతోందని, ఈ పరిశ్రమలనుంచి ప్రభుత్వానికి ఇంకా ఎక్కువ ధనం రాగలదని అన్నాన్ని.

మనకు ఆంధ్రదేశంలో గోదావరి, కృష్ణ, తుంగభద్ర, నాగార్జున సాగర్ మొదలైన dams ఉండటంవల్ల "Andhra is the granary of India" అని అనుకొంటున్నాము. అయినా కొందరి ప్రజలయొక్క జీవన ప్రమాణం పెంచలేక పోయాము. పెద్ద, పెద్ద పరిశ్రమలు ఇక్కడకు వస్తాయనే ఆశకూడా చాలా నిరాశగానే కనిపిస్తోంది. ఇప్పట్లో వస్తాయనే విశ్వాసంకూడా కనిపించదు. అందుచేత మనం medium పరిశ్రమలను, village & small scale industries ను co-operative lines మీద develop చేసుకోవడానికే మన దృష్టిని కేంద్రీకరించాలి. దీనివల్ల నిరుద్యోగ సమస్యకూడా చాలావరకు తగ్గడానికి అవకాశముంది. Large scale and small scale industries ఒకదానికొకటి conflict గా ఉంటాయని నేను అనుకోను. ఎందుచేతనంటే

"The conflict between large-scale and small-scale industries is often interpreted as a conflict between the objective of full employment and that of higher productivity. But, as a matter of fact higher productivity does not clash with the objective of full employment. If the objectivity of higher productivity means that the Nation ought to produce enough of a commodity in absolute terms, it is evident that it can be achieved as well by organising production in large number of small manufacturing units. And from the point of view of full employment, it is the first alternative that must be chosen."

(శ్రీ) ఎమ్. సాయిలు :— అధ్యక్ష : మంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టిన ఈ పద్ధతులు బలపరుస్తూ, కొన్ని సూచనలు చెయ్యదలచుకున్నాను. దేశంలో అన్ని రంగాలకు చెందిన పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చెయ్యాలనీ, సభావేదికం మీద ఉపన్యాసాల ద్వారా చెబుతున్నాము. భారతదేశంలో రెండవ వ్యాపారసంస్థగా పరిగణించబడిన చర్మ పరిశ్రమ, మన రాష్ట్రంలో ఎంత సొగసుగా ఉన్నదో మనకందరికీ, తెలిసిపోవడంలేదు. ఈ చర్మ పరిశ్రమను ప్రభుత్వము, చిన్న చూపుగా చూస్తున్నదనీ చెప్పక తప్పదు. ఈ నాడు, చర్మ కార్మికులుగా చర్మ వ్యాపారం చేసుకుంటూ, వర్మాలను కుద్దిచేస్తూ, చెప్పలు కుట్టడం, వ్యవసాయ పనిముట్లు మొదలైన వస్తువులు తయారు చేస్తూ, కేవలం ఈ చర్మానికి సంబంధించిన వ్యాపారం మీదనే ఆధారపడి బిత్తికేవారు మాటికి 35 మంది ఉన్నారు అని అందరికీ తెలిసిన విషయమే ముఖ్యంగా ఈ పరిశ్రమ, విదేశాలనుంచి వచ్చిన ఇప్పీల చేతులలోను, భద్రానుంచి

వచ్చిన తురకవారి చేతులలోను ఉన్నది. లక్షలకు లక్షలు రూపాయల లాభాలను, వాళ్లు గడిస్తున్నారు.

ఒక్క మా జిల్లాలో రమారమి 40 చర్మకార్కాణాలు ఉన్నాయి. ఒక్కొక్క కార్కాణాలో 5, 6 వందల కార్మికులు ఉన్నారు ఈ లబ్ధీలు అక్కడకు వచ్చి, రెండు, లేక, మూడు రూపాయలకు ఒక్కొక్క చర్మాన్ని కొని, దానిని ఈ కార్మికుల చేతులతోనే తుద్ది చేయించుకొని, తయారు చేసిన తరువాత ఒక్కొక్క మేకతోలును 25 రూపాయల చొప్పున విదేశాలకు ఎగుమతి చేస్తున్నారు. నేనుకూడ ఈ చర్మ కార్మిక training కు వెళ్ళాను. కాని ఇప్పుడు నాదగ్గర సరియైన figures లేవు. అయితే, ఈ విధంగ మనదేశ వస్తువును, విదేశాలకు పంపించవలసిన కారణం ఏమిటి? ఇదొక వ్యాపార సంస్థగా పెట్టుకొని, లబ్ధీలు, మద్రాసు నుంచి వచ్చిన తురకవాళ్ళు, ఎంతో లాభాన్ని సేకరిస్తున్నారు కాని చర్మ కార్మికుల జీవన ప్రమాణము స్తంభించిపోయి, వృద్ధిశెందక, దినదినమూ దిగజారిపోతున్నది.

ఎవోకొన్ని, leather industries, co-operative societies అని అంటున్నారు. దానికి, Khadi Industries Board నుంచి ఏదో కొంత సహాయము లభిస్తున్నది, అయినప్పటికీనీ, దానిలో కొన్ని అవక తవకలు నడుస్తున్న మాట వాస్తవం. ఈ ఉన్న కొద్దిపాటి society లు కార్మికుల చేతులలోగాక, ఇతరుల చేతులలో ఉన్నది అన్న సందేహము ప్రతివాళ్ళలో ఉన్నది. పరిశీలిస్తే చర్మ కార్మికులు ఎవ్వరూకూడ అందులో లేరని రూఢి అవుతుంది.

ఎవరో కొంతమంది వ్యక్తులు, మేము చర్మ కార్మికులకొరకు, society లు పెడతామని ముందుకు వచ్చి, దానిని register చేయించుకొని, Khadi Board నుంచి సహాయం పొందుతూ, ఎన్నో లక్షల రూపాయలు గడిస్తున్నట్లు, information ఉన్నది, దానిలో వాస్తవం లేకపోలేదు. పేద కార్మికులకు, సహాయము చేస్తామని వాళ్ళను ప్రోత్సహించి, నమ్మించి, లాభాలను కొట్టుకుపోతూఉన్నారు.

ఒక పులి తినివీడిచిపెట్టిన మాంసపుకండ ఒక నక్కకు దొరికింది. నక్క దానిని తీసుకువచ్చి ఏదో ఒడ్డున పెట్టుకున్నది. అంతలో ఒక గడ్డ వచ్చి, రెక్కలతో నీటిని కొట్టగానే, నీళ్ళతో ఉన్న చేపలన్నీ గుప్పగుప్పన దుముక ప్రారంభించాయి. నక్క ఆ కండను విడచిపెట్టి, చేపలను పట్టబోయింది. అంతలోనే ఆకాస్త కండ ముక్కను గడ్డ ఎత్తుకుపోయింది.

ఈ చర్మ కార్మికుల సరిస్థితికూడ, ఆ విధంగానే ఉన్నదని చెప్పక తప్పదు. పల్లె గ్రామములలో నూటికి 95 మంది చర్మానికి సంబంధించిన చేతివస్తుల

మీరనే, చెప్పలు. రైతులకు సంబంధించిన వస్తువులను తయారు చేసుకొని జీవిస్తున్నారు. అలాంటిప్పుడు, ప్రభుత్వము, వృత్తి పనులలో, వాళ్ళ వాళ్ళ స్థాయిలలో, వాళ్ళను ప్రోత్సహిస్తేనేగాని, దేశం బాగుపడదు. వాళ్ళపరిస్థితి బాగుపడిననాడే, వాళ్ళు చదువుకోగలుగుతారు. విజ్ఞానవంతులు కాగలరు. అందరితోబాటు. వాళ్ళుకూడ, సమాన స్థాయిలోకి రాగలుగుతారు.

ఇక, ఈ భూసంస్కరణలు తీసుకురావాలని అంటున్నాము. ఇది ఎవరి కొరకో, నాకు అర్థం కావడం లేదు. బీదవారికి ఏమి లాభం ? వాళ్ళకు ఏమి తెచ్చి పెడుతుంది ? ఈనాడు భూములన్నీ ఎవరి చేతులలో ఉన్నాయి ? వీటిని అన్నింటినీ, అత్త విమర్శనా పూర్వకంగా ఆలోచిస్తే బీదవాళ్ళకు ఈ భూసంస్కరణలు, ఏ విధంగాను తోడ్పడవు ఈ భూసంస్కరణలు అక్కరలేదనే నా వాదన అన్నింటి కంటే మొదలు, పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేస్తేనే గాని, బీదవాళ్ళ జీవన ప్రమాణం పెరగదు. ఎవరి వృత్తులలో వారికి ప్రభుత్వసహాయం దొరికిననాడే వాళ్ళు, బాగుపడే అవకాశం ఉంది. కావున నేను ప్రభుత్వాన్ని కోరేది ఏమంటే, ఈ చర్య కార్మికులకు అన్యాయం జరగకుండా, cotron industries, చెరకా సంఘాల చూదిరిగానే, దీనిని కూడ, కుటీర పరిశ్రమగా పరిగణించి, గ్రామాలలో వృద్ధిపొందేటట్లు చూడాలని కోరుతున్నాను ముఖ్యంగా, Khadi Board లో, ఎక్కువగా ఈ చర్య పరిశ్రమలను పెడతామని, ఎన్నెన్నో చెప్పారు. అవి ఎక్కడ పెట్టారో, ఎంత అభివృద్ధి చెందినవో, తెలియడం లేదు. ప్రభుత్వము ఈ విషయాన్ని పరిశీలించి, సభ్యులకు దాని వివరాలు అందజేస్తారని మనవిచేస్తూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ బి. జి. ఎం. ఎ నరసింగరావు (కణితి) - అధ్యక్ష : ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వపు, ఈ పరిశ్రమల కాళా పద్ధతు నేను స్తుతించుచున్నాను. ద్వితీయ పంచ వర్ష ప్రణాళికలో, ముఖ్యంగా ఈ పరిశ్రమలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇవ్వారు. ప్రణాళిక లక్ష్యాలను budget లో కేటాయించిన ప్రకారంగా, మన ప్రభుత్వము పూర్తిగా, అమలు జరుపుతున్నదని చెప్పక తప్పదు. గత సంవత్సరం జిల్లా పారిశ్రామిక రంగాన్ని సమీక్షి చేసినట్లయితే, పంచదార మిల్లులను, నూలు మిల్లులను, సిమెంటు మిల్లులను, మొదలైనవి, నెలకొల్పి, ఇతోధిక కృషి చేసినందులకు ప్రభుత్వానికి మనం తప్పకుండా జోహార్లు చెయ్యవలసి ఉన్నది. అంతేకాకుండా ఈ సంవత్సరపు budget లో ఉన్న proposals చూస్తే, మన ప్రభుత్వము, ఈ పారిశ్రామిక రంగంలో, సర్వతోముఖ, కృషి, చెయ్యడానికి, నిశ్చయించుకున్నట్లు స్పష్టంగా కనబడుతున్నది.

ఏదో ఏమైనా, మన అవసరాల దృష్ట్యా చూస్తే, ఎంత కృషి చేసినాకూడ, చాలదని చెప్పక తప్పదు. ఈనాడు, మన అవసరాలు విపరీతంగా ఉన్నాయి. కాని, మన అవసరాలకు తగ్గట్లు డబ్బు లభ్యము అవుతుందో, లేదో, చూస్తే, మనకు డబ్బు మాత్రము కొరతగా ఉన్నట్లు కనిపిస్తున్నది. ఈ రెండింటిని సమన్వయ పరచి, పారిశ్రామిక policy ని, ప్రభుత్వము, సక్రమంగా నిర్వహించాలి. మిగతా దేశాలతో పోల్చి చూస్తే, భారతదేశంకూడ, పారిశ్రామికంగా ముందుకు పోవడానికి, అన్ని విధాల కృషి చేస్తుందనే చెప్పాలి.

ఈమధ్య నేను జర్మనీకి వెళ్ళి చూచాను, యుద్ధం మూలకంగా అక్కడి పరిశ్రమలు పూర్తిగా నశ్వనాశనం అయిపోయినవి. యుద్ధం అయిన తరువాత war reparation పేరుతో, అక్కడ మిగిలిపోయి ఉన్న యావత్తు కర్మాగారాలను అన్ని దేశాలవారు పంచుకున్నారు. పూర్తిగా blunder చేసేశారు. యుద్ధానంతరం అక్కడ ఖాళీ లేకుండా, అయ్యవారి నట్టిల్లు లాగ తయారు చేశారు. గత సంవత్సరం వెళ్ళి చూచేసరికి, జర్మనీ, యావత్తు, తిరిగి, కళకళలాడుతూ, pre-war industries production కన్నా, ఇప్పటికీ, 25% అధికంగా, ఉత్పత్తిని, సాధించగలిగారు అంటే, ఆ ప్రజల కృషికి, ఆ ప్రభుత్వ కృషికి, మనము ఎంతైనా, విన్యయము జెండక తప్పదు. ప్రజలు, ప్రభుత్వము, యజమానులు, అందరూ కలసి, "ఇది మనదేశం, ఈ దేశాన్ని ఎలాగైనా పారిశ్రామికంగా ముందుకు తీసుకువచ్చి, తిరిగి మన ప్రతిష్టను, మనం కాపాడుకోవాలని, ఒకే ఒక విశ్వయంతో, అహో రాత్రాలు, పనిచేశారు కాబట్టే అక్కడ అవిధంగా పారిశ్రామిక విజయం సాధించగలిగారు. అలాంటి కృషినే, ఇక్కడ, మనము, మన ప్రభుత్వము, మన పరిశ్రమలలో, పెట్టగలిగినాడు, మనం తప్పకుండా, వారివలెనే ముందుకు పోగలము. ఒక్క వ్యవసాయ రంగంలోనే కాకుండా, పారిశ్రామిక రంగంలో, ఏదేశం అయితే ముందంజవెయ్యదో, ఆదేశం ఎప్పటికీ, ముందుకు పోజాలదు

ఇది అందరికీ తెలిసిన సత్యమే. మన ప్రజలనుంచి పారిశ్రామిక అభివృద్ధి కోసం initiative వస్తుందా అని చూస్తే, ఇక్కడ ఏ విధమైనటువంటి initiative కనపడడం లేదు. డబ్బు మాత్రము చాలమంది చేతులలో ఉన్నది. అడబ్బును పరిశ్రమలో, పెట్టుబడి పెట్టడానికి వెనుకాడుతున్నారు. లక్ష్మీకాంతమ్మ గారు చెప్పినట్లు, "capital is shy." అది నిజమే. ఆ, shyness ను పోగొట్టి, ఈ డబ్బును తీసుకువచ్చి, పరిశ్రమలలో పెట్టినచో, దేశానికి ఎక్కువ మేలును చేసాల్సివచ్చిన వారవుతారు. అంతకన్నా patriotic act ఇంకేమీ ఉండదని మనని చేస్తున్నాను.

ఎవరైనా సరే ఫ్యాక్టరీలు పెట్టేందుకు పూనుకుంటే ప్రభుత్వము ప్రతిబంధకాలు ఏవీ పెట్టకుండా సర్వవిధముల సహకారము సత్వరంగా యిచ్చేట్లుయితే ఇంకా ఎక్కువ ఫ్యాక్టరీలు పెట్టడానికి అవకాశముంటుంది. "ఏ application పెట్టినా సరే జాప్య మౌతుంది. చాల ఇబ్బందులు తయారౌతున్నవి. Capital Block అయిపోతుంది ప్రభుత్వమునుంచి ఏవిధంగాకూడా ప్రజలకు encouragement వుండడము లేదు" అని ప్రజలంతా చెప్పుచున్నారు. ఆవిధంగాక ప్రభుత్వము సర్వవిధముల సహకారము యిచ్చి పరిశ్రమలను ముందుకు తీసుకొచ్చేట్లుయితే యావన్మందికూడా బాగుపడతారని నేను మనవిచేస్తున్నాను. పరిశ్రమలలో కార్మికులకు భాగస్వామ్యము యివ్వవలసిన అవసరాన్ని గురించి మొన్న ప్రైవేట్ కౌన్సిలర్లు-ప్రభుత్వము, యజమానులు, కార్మికులు కలసి ఢిల్లీలో జరిగిన Indian Labour Conference లో ఒక ఒప్పందము చేసుకున్నారు దానిలో పరిశ్రమలలో కార్మికులకు భాగస్వామ్యము యివ్వాలనే సూత్రాన్ని ప్రభుత్వము గుర్తించినది. దానిని experimental గా కొన్ని పరిశ్రమలలో ప్రవేశపెట్టడానికి అన్ని ప్రభుత్వాలుకూడా ఆమోదించాయి మద్రాస్ ప్రభుత్వము వారు ఆమోదించి వారి దగ్గరవున్న కొన్ని పరిశ్రమలలో అమలు చేయడానికి సిద్ధంగాకూడా వున్నారు. ఆంధ్ర ప్రభుత్వము ఇప్పటి వరకు అటువంటి scheme ను దేనిని తీసుకురలేదు. త్వరగా తీసుకొస్తారని నేను ఆశిస్తున్నాను. పారిశ్రామిక శాంతి కోసము Indian Labour Conference లో జరిగిన ఒప్పందాన్ని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అమలు జరిపినట్లుయితే ద్వితీయ పంచవర్షప్రణాళికకు కార్మికుల సహాయం పూర్తిగా లభిస్తుందని నేను హామీ యిస్తున్నాను. మొన్న, కేరళలో జరిగిన ఎ. ఐ. టి. యు. సి. Conference లో అధి కమ్యూనిస్టులదైనా, కార్మికుల ద్వితీయపంచవర్షప్రణాళికకు పూర్తిగా సహకార మివ్వాలని తీర్మానించినారు. ఐతే ప్రభుత్వము యజమానులు కూడా ఏ హామీలైతే యిచ్చారో వాటిని పూర్తిగా నిలబెట్టుకోవలసి వుంటుంది ఆ proposals ను ఒక scheme రూపములో తెచ్చేట్లుయితే తప్పకుండా కార్మికులకు విశ్వాసము కలుగుతుంది. పారిశ్రామిక రంగములో అవిశ్వాసమునే మాటవుండకుండా పారిశ్రామిక విజయము సాధించగలమనిచెప్పి ప్రభుత్వానికి మనవి చేస్తున్నాను విశాఖ పట్టణములో ఉప్పు పరిశ్రమ ఎక్కువగా వుంది, ఈ ఉప్పు పరిశ్రమను విజంగా అభివృద్ధిచేసేట్లుయితే వేలాది కార్మికులకు నృత్తి కలుగజేయడమే కాకుండా మన భారతదేశానికి కావలసిన chemicals అన్ని తయారౌతాయి Soda Ash, caustic soda తయారు చేసే కర్మాగారమును పెట్టవచ్చును అంతే కాకుండా by-products క్రింద Liquid Chlorine, Hydro-Chloric Acid, D.D.T. ఇంకా ఇటువంటి insecticides ను తయారు చేయడానికి అవకాశాలున్నాయి. భారతదేశము వీటిని విదేశాలనుంచి చాల దిగుమతి

నుకుంటున్నారు. దిగుమతిచేయడమువల్ల అనేక కోట్ల రూపాయలు పరాయి దేశా-
లకు పోతాయి. అంతేకాకుండా మన మందులకు 50 కోట్ల రూపాయలు ప్రతి
సంవత్సరము విదేశాలకు యిస్తున్నాము. విదేశాలనుంచి కొనడము వల్ల [foreign
exchange drain విపరీతంగా వుంది మనదేశంలోనే యీ మందులు తయారు
చేసే కర్మాగారాలను ఎందుకు మనమే పెట్టుకోగూడదు? ఈ డబ్బుతో ఎక్కడ
కైనా మందుల ఫ్యాక్టరీని పెట్టెట్లయితే బాగుంటుంది. పింప్రి దగ్గర మాత్రము ఒక
చిన్న ఫ్యాక్టరీని పెట్టారు మందులు తయారు చేసే కర్మాగారాలు పెట్టినట్లయితే
నిజమైన అభివృద్ధికి దారి తీస్తుందని మనవి చేస్తూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ షేక్ మాలా సాహెబ్ (ఉదయగిరి) - అధ్యక్ష, మంత్రిగారు ప్రవేశ
పెట్టిన యీ పరిశ్రమ డిమాండును బలపరుస్తూ వారికి కొన్ని సలహాలు యివ్వ
వలెనను. ఇదివరకు యీ పరిశ్రమల డిమాండుపై ఎన్నో దపాలు మాట్లాడినాను.
తిరిగి ఇప్పుడుకూడా అవకాశము వచ్చింది ధాన్యంధరలకు యీ పరిశ్రమకు
సంబంధముంది. ధాన్యములధరలు పడిపోకుండా వుండాలంటే డబ్బు ఉత్పత్తికూడా
వుండాలి. పరిశ్రమల ఉత్పత్తివల్ల డబ్బు ఉత్పత్తికూడా పెరుగుతుంది. డబ్బు
లేదనే కారణంతో ప్రభుత్వము కొత్తపరిశ్రమలను నెలకొల్పి లేకపోతున్నది అన్ని
ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పినారు. ఇది నిజమేఅయితే దేశంలోవుండే దారిద్ర్యాన్ని
పోగొట్టాలంటే విరుద్ధోగనమనస్సు పరిష్కరించాలంటే, ప్రజానికానికి పనులు
కల్పించాలంటే పరిశ్రమలే ఆధారము. ఏదేశంలో చూచినా ఆ దేశదారిద్ర్యాని
ఆ దేశంలోని పరిశ్రమలే పోగొట్టినాయి. ప్రభుత్వానికి పరిశ్రమలు జీవనాడుల
వంటివి. అందుకై ప్రభుత్వము పరిశ్రమల విషయమై శ్రద్ధ తీసుకోవాలి కొన్ని
పందర్బములలో market down అయిందని అంటాము. మనదేశంలో తయారయ్యే
పరకులు వేరే దేశాలకు పంపవలసిన అవసరంలేదు. మనదేశంలో ఉత్పత్తిఅయ్యే
పరకులు మనదేశానికి చాలదు. ఈవరకు చాలక ఇతర దేశాలనుంచి తెప్పించు
కుంటున్నాము. అటువంటిపుడు ఏరకంగా నష్టంపస్తున్నదని అడుగుతాను. ఈ
నష్టము రావడానికి కారణమేమిటి? ఎక్కడ ఈ లోపమున్నదో ఇంతవరకు
గుర్తించలేకపోతున్నాడు. నేను కొన్ని పరిశ్రమలు చూచాను. మద్రాసులో
అక్రిల్ నీల్ ముక్కలు తీయడానికి మిల్లు చూచాను. అక్కడవున్న లోపాలుకూడా
కొంతవరకు తనిఖీలేవు అడిగి తెలుసుకొన్నాను. మన ఆంధ్రప్రదేశ్ లో వున్న
పరిశ్రమలలో అలాంటివి మొత్తముమీద వున్న పరిశ్రమలతోకాదు పేరుపొందినవి.
నేను మిల్లు తీయడానికి వెళ్ళి మిల్లు జతచేయి అల్పమివ్వమనిపాక్షిక
పరిశ్రమలలో కొంతమంది మునుపటి వున్నవి. ఈ పరిశ్రమలను నెలకొల్పడానికి

share capital పెట్టడానికి ఎవరూ ముందుకు రావడంలేదంటున్నారు. నిపుణులు కూడా లేరంటున్నారు. పరిశ్రమలు యీ విధంగా యీనాడు దెబ్బతిని పోతున్నాయి. ఉత్పత్తి అయ్యే సరకులకు రేటు పిక్స్ చేసే వారికిని, డీలర్సుకున్న indirect contact వుండడంబట్టి లక్షలకొలది నష్టాలు వస్తున్నవి. ఏపరిశ్రమలో నష్టము వచ్చినా ప్రభుత్వమే భరించాలి. తర్వాత దానిలో వచ్చిన లాభమునుంచి యీ నష్టమును recover చేసుకోవాలి. అందుచేత ప్రభుత్వానికి అందగా వుండేటటువంటి ధనవంతులుకూడా యీ పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి పెట్టడానికి సందేహిస్తారు. ప్రభుత్వము అన్యాయంగా indirect పద్ధతులతో జాతీయము చేసుకోవడానికి ఏదో కారణము చెప్పి వాండ్ర డబ్బుంతా గాలికి ఎగిరిపోయేటట్లు చేసి యీ పరిశ్రమలను తీసుకున్నారని చెప్పి ప్రజలు నిందించడానికి కారణమౌతుంది మున్నుండు పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి పెట్టేవాండ్లుకూడా ముందుకురారు. అటువంటిప్పుడు ప్రభుత్వ అధీనంలోవున్న పరిశ్రమలలో నష్టములకుండా చేయడానికి audit సక్రమంగా జరిపి నిపుణులను నియమించాలని మనవిచేస్తున్నాను.

మరొక విషయం ఏమంటే ఇప్పుడు మనం నెలకొల్పే పరిశ్రమలవల్ల తయారయే సరుకులు ఆంధ్రప్రదేశ్ అవసరాలకే చాలవు. ముఖ్యమైన పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి పెట్టి ప్రజలకు జీవనాధారము కలిగిస్తున్నవారున్నారు వారి పెట్టుబడులు, తెలివితేటలు, దైర్య సాహసాలు దృష్టిలో పెట్టుకుని వారు దెబ్బతినకుండా వారి వాటా ధనం భద్రపరచడం ముఖ్యం. ప్రభుత్వంకూడా ఇటువంటి పరిశ్రమలలో పెట్టుబడి పెట్టి అభివృద్ధి చేసినయెడల ప్రభుత్వానికి ఆదాయం ఎక్కువవచ్చును. ఈ దేశదారిద్ర్య నిర్మూలనం జరుగును. ఈ విషయాలన్నింటిపై ముఖ్యమంత్రిగారు శ్రద్ధ వహించి దైర్యసాహసాలతో ఈ కార్యక్రమాలన్నింటిలో జోక్యంకలిగించుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను. నాకీ అవకాశం ఇచ్చినందుకు అధ్యక్షులవారికి వందనములర్పిస్తూ విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ ఎమ్. రాజేశ్వరరావు (దివి-రిజర్వుడు) :- అధ్యక్ష, ద్వితీయ పంచ వర్ష ప్రణాళికలో పారిశ్రామికాభివృద్ధికి చాల ప్రధానస్థానం ఇవ్వబడింది. ఈ ప్రణాళికా కాలంలో సుమారు 12½ లక్షల మందికి ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించాలనే ఉద్దేశంతోనే మొత్తం ప్రణాళికాకోసము నిర్ణయించబడిన డబ్బులో దాదాపు నాలుగవ వంతు పరిశ్రమలకై కేటాయించబడినది. అందుచేత ద్వితీయ ప్రణాళికలో పరిశ్రమలయొక్క అధిక్యత ఏమిటో అందరికీ స్పష్టంగా తెలిసినదే. కాని దురదృష్టం ఏమంటే మనరాష్ట్ర ప్రణాళికకు సంబంధించినంతవరకు 13 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే ద్వితీయ ప్రణాళికా కాలంలో కేటాయించారంటే కేంద్రప్రభుత్వం

ఏ ఉద్దేశంతో మొత్తం ప్రణాళికలో పరిశ్రమలకు అధికృత ఇచ్చారో ఆ ఉద్దేశాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నదా అనిపిస్తోంది ఏమైనప్పటికీ, ఇప్పటికి రెండు సంవత్సరాలే గడిచాయి, ఇకముందైనా ఈ gap ను పూర్తిచేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తుందని విశ్వసిస్తున్నాను, ముఖ్యమంత్రిగారు పెద్ద పరిశ్రమలను గురించి చెబుతూ ఇదివరకు ఉన్న పరిస్థితిని బాగుచేయడంకోసం చాలా ప్రయత్నం చేస్తున్నా అని చెప్పారు. అందులోనికి నేను వెళ్ళదలచుకోలేదు చర్మ పరిశ్రమ గురించి మాత్రం ఒకటి రెండు విషయాలు వారిదృష్టికి తీసుకురాదలచుకున్నాను. కుటీర పరిశ్రమలలో చర్మ పరిశ్రమ, చేనేత పరిశ్రమ తరువాత రెండవ స్థానం అలంకరిస్తుందని అందరికీ తెలిసినదే. ద్వితీయ ప్రణాళికలో ఈ పరిశ్రమ కోసం 6.1 కోటి రూపాయలు కేటాయించ బడినవి. ద్వితీయ ప్రణాళిక draft plan చూస్తే ఈనాడు భారతదేశానికి కావలసిన తోళ్ళ వస్తువులలో నూటికి 25 వంతులు కూడా మనం ఉత్పత్తి చేసుకోలేక పోతున్నాం అని స్పష్టంగా అందులో వివరించారు. తోళ్ళ వస్తువులు ఉత్పత్తి చేయడానికి కావలసిన వస్తుసామగ్రి (material) మనకు ఉన్నప్పటికీ ప్రభుత్వ పోర్టా హంలేని ఇతరణంచేత నూటికి 25 వంతులు కూడా మనం ఉత్పత్తి చేసుకోలేక పోతున్నామని ప్రణాళికలో పేర్కొని 6.1 కోట్ల రూపాయలు కేటాయించారు. ఈ దృష్ట్యా మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వ బడ్జెటును చూస్తే చాలా విచారం వేస్తుంది. ఈ విషయమై బడ్జెటులో చెబుతున్న heads మాత్రం, కుటీర పరిశ్రమల క్రింద 15 వేలు, సహకార సంఘాల క్రింద 30 వేలు ఉన్నవి ఉన్నవి ఉన్నాయి. ఈ ఖర్చును కూడా అఖిల భారత కుటీర గ్రామ సంక్షేమ బోర్డువారి బిల్లునున్నట్లు కనిపిస్తున్నది వారు ఇచ్చే 250 లక్షల రూపాయలలో ఈ రెండు మొత్తాలకూడా ఇమిడి ఉన్నాయి. అటు పరిశ్రమల (Signal scale industries) క్రింద ఉత్పత్తి శక్తి కేంద్రాలు (Production capacity increasing enterprises) గానో తోళ్ళ వదును చేసే కేంద్రాలు గానో (Model forming industries) ఉన్న ఏటా రుబెజవాడ, గుంతకల్లు, వడంగల్లు ప్రాంతాదులలో అయిదు వోట్లు కలిపి 614 వేల రూపాయలు కేటాయించినట్లు కనిపిస్తోంది. ఇది రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సంబంధించినది. అయితే 1956, 57, 1957 58 బడ్జెటులను చూస్తే గత రెండు సంవత్సరాలుగా ఈ రకంగా కేటాయిస్తున్న ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. అయినా ఇంతవరకు ఆఫీసులో పెట్టడం మాత్రం జరుగలేదు. అందుకొకటే ఉదాహరణ ఈ బడ్జెటులో కేటాయించారేమోనని తానిస్తున్నాను. ఏటాలోని కేంద్ర విషయమే రెండు సంవత్సరాల క్రితం 1956 వేల రూపాయలు కేటాయించారు. ఇప్పుడు 614 వేల రూపాయలు కేటాయించారు. ఇది చాలా తక్కువగా ఉంది. అందుకే మన ప్రభుత్వం అన్ని వాడే చెప్పాయి. దీనివల్ల మన ప్రభుత్వం పనిలోపలగా ఉన్నాం అనిపిస్తుంది. అందుకే ఈ పరిశ్రమ,

ఇదివరకు పెట్టుబడిదారుల చేతులలో ఉండి ఇప్పుడు మూసివేయబడిన కారణంచేత నిరుద్యోగులైన వారికి తిరిగి ఉద్యోగాలు కల్పించే విషయంలో ప్రభుత్వం ఎంత ఆతురతగా ఉన్నదో స్పష్టంగా అర్థం అవుతునేఉంది. ఈ విషయమై నేను ప్రభుత్వాన్ని విమర్శించదలచుకోలేదు. వారు ఏదో ఆరంభం చేయదలచుకున్నారు కాబట్టి ఈ సంవత్సరం కూడా చూస్తేనే తప్ప ఇదమిద్దంగా ప్రభుత్వాన్ని నిందించడానికి అవకాశం లేదు. ఏమైనప్పటికీ ఎంత తక్కువగా ఆరంభించినా, ఈ సంవత్సరమైనా ఈ స్కీమును ప్రారంభిస్తే చాలా సంతోషిస్తాను. చర్మ పరిశ్రమలో అనేక వేలమంది నిరుద్యోగులైపోయారు ఏలూరు, రాజమండ్రి, విజయవాడ ప్రాంతాలలో ఇదివరకు వేసిన లెక్క ప్రకారం 45 వేల మంది నిరుద్యోగులైనట్లు కనిపిస్తోంది. చర్మపరిశ్రమలో ఇదివరకున్న మహమ్మదీయులు—లబ్బీలు—మూసివేసిన కారణంచేత ఈ పెద్దపరిశ్రమను నడిపే తాహతు చర్మ కారకులకు లేని కారణంచేత వారందరు నిరుద్యోగులై నీచమైన వృత్తులకు పాల్పడి కనీస జీవనానికి కూడా సంపాదించుకోలేని స్థితికి దిగజారడం ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చాము. అదృష్టవశాత్తు ఈ రోజున అఖిలభారత కుటీర, గ్రామ పరిశ్రమల బోర్డువారు కుటీర పరిశ్రమలేవైనా స్థాపిస్తే తగుసహాయం ఇస్తామని అందుకు తగ్గ ప్రణాళికనామోదించారు. అయితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎలాంటి శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నట్లు కన్పించదు. 1956-57వ సంవత్సరంలో అనేక సంఘాలను పెట్టి అఖిలభారత కుటీర, గ్రామపరిశ్రమలబోర్డు వారికి పంపిస్తే, మేము మంజూరు చేస్తాము; మీ రాష్ట్రబోర్డు ద్వారా పంపండి అని అన్నారు. కొంత కాలం పరిశ్రమల డైరెక్టరు ద్వారా పంపిస్తే రాష్ట్ర బోర్డు ద్వారా రావాలని అన్నారు. ఇక్కడ అటువంటి బోర్డు లేదు. హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో ఉండేది; దానిని పునర్నిర్మిస్తున్నాము (reconstitute) అన్నారు. ఇంతవరకు పునర్నిర్మించబడలేదు. ఈమధ్య వి ఎల్. మహతాగారు వచ్చినపుడు ఏదో ఒప్పందం కుదిరిందని విన్నాము. బోర్డును నిర్మించేవరకు బోర్డు స్థానే ప్రభుత్వమే ఈ బాధ్యత వహిస్తుందని అన్నట్లు ఒప్పందం అని వింటున్నాము. అవిధంగా చేసినా సంతోషించవలసిన విషయమే. గమనించవలసిన విషయం మరొకటి ఉన్నది. అఖిలభారత బోర్డువారు అనేక సంఘాలకు డబ్బు ఇచ్చారు, ఆ డబ్బును కూడా వినియోగించుకోడానికి అవకాశం లేకుండా పోతున్నదని బాధపడుతున్నాము. సహకార పద్ధతిమీద ఈ డబ్బును ఇచ్చి, నట్లయితే దీనిపై తనిఖీ (inspection) చేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఇన్స్పెక్టర్లు కావలసివస్తున్నారు డిప్యూటీ రిజిస్ట్రారును అడిగితే staff లేరు; బడ్జెటులో కేటాయించలేదు అంటున్నారు. డబ్బు బ్యాంకులలో వేసుకోడం తప్ప ఖర్చుపెట్టడానికి అవకాశం లేకపోతోంది. రిజిస్టర్లు సంఘాలున్నాయి పరిశ్రమల డిపార్టు

మెంటు వారు ఇనస్పెక్టర్లను వేసే తాహతు లేకపోవడంమూలంగా డబ్బు ఖర్చు పెట్టడానికి అలాగే ఉండిపోతోంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వంవారు సహాయంచేసినా చేయక పోయినా, అఖిలభారత బోర్డువారు ఇచ్చిన లక్ష రూపాయలడబ్బును కొన్ని వేల రూపాయల ఖర్చుతో అవసరమైన సాంకేతిక సిబ్బందిని (technical staff) రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇవ్వని కారణంగా ఉపయోగించుకోలేక పోతున్నాము. ప్రభుత్వంవారు రాష్ట్రబోర్డును ఏర్పాటుచేసినా చేయకపోయినా, ఒక ఒప్పందం చేసుకున్నారని తెలుస్తున్నది. కాబట్టి, బోర్డువారు ఇచ్చేడబ్బునైనా ఉపయోగించుకోడానికి పీలుగా సాంకేతిక సిబ్బందినైనా ఇస్తారని భావిస్తున్నాను. ఇది హరిజనాభ్యుదయానికి సంబంధించిన డిమాండు కాకపోయినా, హరిజనులను గురించి ఒక విషయం చెప్పదలచుకున్నాను. ఎన్నో శాస్త్రాలు చెబుతుంటారు. అస్పృశ్యత పోవాలి, segregation పోవాలి అంటుంటారు. హరిజనులు స్వతఃసిద్ధంగా బ్రతికితేనే శ్రేయోరాజ్యం, సామ్యవాద సమాజస్థాపన జరుగుతుంది అంటుంటారు. హరిజనాభ్యుదయం క్రింద ఏర్పాటు చేసే ప్రణాళికలలో వారి వృత్తులకు ప్రోత్సాహం కల్పించే పరిశ్రమలను స్థాపించుట ద్వారా ఈ సమస్య పరిష్కారం అవుతుందేమో అనుకుంటున్నాను. శ్రీ భగవంతురవుగారు మంత్రిగాఉన్నారు. వారు నేను కలిసి ప్రభుత్వం ఏర్పాటుచేసిన సంఘంలో సభ్యులుగా ఉన్నాము. హరిజనులను ఇతర పేదతరగతులకు చెందినవారిని పైకి తీసుకురావడానికి వారు ఏవేవో పరిశ్రమలను సూచించారు. అవన్నీ ఆందులో వ్రాశాము, సిఫార్సుచేశాము, ఆ రిపోర్టును చూసినట్లే లేదు. అవేవో నెలకొల్పడానికి ప్రభుత్వం కృషి చేస్తున్నట్లుకాని కనీసం ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు కాని కన్పించడం లేదు. వారు మంత్రిగా అయి కొద్ది కాలమే అయింది. వారు ఈ ఆపకాశాన్ని తీసుకుని, ఏ పరిశ్రమలవల్ల నైతే వీరి స్థితిగతులు అభివృద్ధి చెందుతాయి అని వారు ఇదివరలో సిఫార్సు చేసినారో వాటి వల్లించిది డిపార్టుమెంటుచేత పరీక్షలన చేయించి అమలు చేయించడానికి గల అవకాశాలను చూడాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను ఈవిధంగా హరిజనులకు తదితర వెనుకబడిన వర్గాలకు, చేనేత పారిశ్రామికులకు చేసిన సదుపాయం మాదిరిగా ఆయా వృత్తుల వారికి పరిశ్రమలను నెలకొల్పినట్లయితే, మిగతా చట్టాలు ఏవిధంగా ఉన్నా, వీటి ద్వారా హరిజనులు, తదితర వెనుకబడిన వర్గాలవారు స్వతఃసిద్ధమైన జీవనోపాధి కల్పించుకోడానికి అవకాశం కలుగుతుంది. Segregation కూడా తొలగించడానికి అవకాశం ఉంటుంది.

మౌనముగా జాతీయం చేయవలసి, భాతామండలి చెబుతున్నారు. దీనిని గురించి ఎవరికీ విచారించి చూచిపోయినా లేదు. మొదటిసారిగా భారీ పరిశ్రమలను

జాతీయం చేయవలెననేదే మనందరి అభిప్రాయం. ఐతే నేషనలైజేషన్ వల్ల వచ్చే ఉపయోగములేవో మనకు స్పష్టంగా తెలియవు. ఎక్కడో రష్యాలో వాటి పరిశాలను గురించి తెలిసికోడానికి అవకాశమున్నదేమో గాని మనకు అట్టివి అంతగా లేవు ఐతే ఆంధ్రరాష్ట్రంలో ఇందుకు కొంత అవకాశం కలిగింది గత సంవత్సరం పరిశ్రమల డిమాండ్ మీద మాట్లాడుతున్న శ్రీ సంజీవరెడ్డిగారు కొన్ని వివరాలను తెలియజేశారు. వాటిని బట్టి నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీలో తప్ప తక్కిన పరిశ్రమలలో నష్టమే వస్తున్నట్లు వారు చెప్పారు. ప్రభుత్వ పరిశ్రమలు ఈవిధంగా నిర్వహింపబడు తున్నప్పుడు, జాతీయంవల్ల దేశం ఎంతవరకు లాభపడుతుందనే విషయం గమనించ వలసిఉంది. దీనిని గురించి ప్రభుత్వం జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలి పరిశ్రమలను జాతీయం చేయడమా? చేస్తే ఏవిధంగా నడపాలి, వాటిని effective manner లో అభివృద్ధి పరచడానికి అవకాశమున్నదా? అనే విషయాలను గూర్చి ఆలోచించాలి వీటిని పరిశీలించి బాగోగులను తెలుసుకొనేవరకు, జాతీయాన్ని ఆపుచేయాలి మేనే జింగ్ ఏజెన్సీల గురించి శ్రీ శ్రీరామమూర్తిగారు చెప్పారు. వారు చెప్పినదానితో ఏకీభవించక తప్పదు మనకు ఒక industrial corporation ను ఎందుకు ఏర్పాటు చేయకూడదని అడుగుతున్నాను. భారతప్రభుత్వంగూడ ఇటువంటి corporation ను ఏర్పాటు చేసింది అటువంటి దానిని మన ప్రభుత్వం ఏర్పాటుచేసి managing Agencies క్రింద ఉన్న సంస్థలను ఈ కార్పొరేషన్ ఆధ్వర్యము క్రిందకు తెచ్చిన ఉపయోగముంటుందేమో ఆలోచించవలెనని కోరుతున్నాను. అట్టి పరిస్థితులు లేక పోయినట్లయితే అందరముకూడ ఏక కంఠముతో ఈ జాతీయం వద్దతి వద్దని, ఈ డబ్బు దుర్వినియోగాన్ని ఆపుచేయమని చెప్పే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఏ సిద్ధాంతాలకు మన మింతవరకు కట్టుబడినామో ఆ సిద్ధాంతాలనే వెనుకకు నెట్టినవాళ్లము అవుతాము అనుకుంటున్నాను. ముఖ్యమంత్రిగారు, పరిశ్రమల శాఖను నిర్వహిస్తున్నందుకు వారిని అభినందిస్తున్నాను. పరిశ్రమలను జాతీయం చేసే విషయంలో మనం జాగ్రత్తగా పరిశీలనచేయకపోయినట్లయితే ప్రజల డబ్బును దుర్వినియోగం చేశామనే నేరం మన మీదఉంటుందని భావిస్తున్నాను. చర్యకారులకు తదితర హరిజనులకు స్వయం పోషక మైన వృత్తి కల్పించటానికి కుటీర పరిశ్రమలు ఎక్కడెక్కడ ఉన్నవో వాటిని అభి వృద్ధి చేయబెట్టో ప్రభుత్వం శ్రద్ధగా ఆలోచించవలెనని కోరుతూ వెలపు తీసి కొంటున్నాను.

శ్రీ కె. రాజమల్లు (సిరిపూర్-జనరల్): అధ్యక్ష : తెలంగాణ ప్రాంతములో ఉన్న పరిశ్రమలలో పింగరేణి కాలరీస్ చాలపెద్ద పరిశ్రమ. కొత్తగూడెం ప్రాంతము లో 12 వేల మంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. దానికి సంబంధించిన ప్రాంత

కాలరీలలో 6 వేల మందిదాకా పనిచేస్తున్నారు. ఈకంపెనీలలో ప్రభుత్వానికి 88% షేర్లు ఉన్నప్పటికీగూడ మన బడ్జెట్లో ఏమీ కేటాయించలేదు. అప్పు ఇవ్వలేదు ఏఉద్దేశ్యముతో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయదలచుకున్నామో ఆ ఉద్దేశ్యములను మనము విడనాడగూడదు. ఇప్పుడున్న సింగరేణి కాలరీల యాజమాన్యం చాల సామర్థ్యంగలది వారు చాలచరుకుగా పనిచేస్తున్నారు. చాల ఎఫీషెంట్ పెక్కి షియర్స్ ఉన్నారు. వారికి తగిన ఆర్థికసహాయం చేసినట్లైతే కొత్త pits ను open చేయగలరు. అందువలన నాల్గు, ఐదు వేలమందికి అదనంగా పనిదొరుకుతుంది, ఐతే ఈగనులలోని పనివిషయంకూడ భారీ యంత్రసామాగ్రిని ఉపయోగించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నవి కార్మికులు చేసేపనిని యంత్రాలద్వారా చేయించుటవల్ల కార్మికులకు వృత్తిపోతుంది. అందువల్ల పూర్వంవలెనే కోల్ కటింగ్ విధానాన్ని అమలు చేయించవలెనని కోరుతున్నాను. మనరాష్ట్రంలో స్పాల్ స్కేల్ ఇండస్ట్రీస్ ఏర్పాటుచేయాలి. ఎక్కువ మందికి పనికల్పించే విధానాన్ని మనం అమలుపరచాలి భారీయంత్రసామాగ్రినిమిత్తం పారిస్ఎక్స్పెంజిని అనవసరంగా వ్యయపరచకుండా కోల్ కటింగ్ పద్ధతిని అనుసరించవలెనని ముఖ్యమంత్రిగారు సలహా ఇచ్చినట్లైతే సింగరేణి కాలరీస్లోని ఎక్కువమంది కార్మికులకు వృత్తికలుగచేసిన వాళ్ళమవుతాము. కొత్తగూడెం, తాండూర్, కాలరీస్లో నాలుగు కొత్త pits ను ఓపెన్ చేసినట్లయితే ఇంకా 7, 8 వేలమందికి పనిదొరుకుతుంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ పరిశ్రమకు ఆర్థిక సహాయం చేయవలెనని కోరుచు ముగిస్తున్నాను.

*శ్రీ బి. రత్నపభావతి (బిద్వేల్):- అధ్యక్ష, గత సంవత్సరం బడ్జెట్ షూమావేళంలో ముఖ్యమంత్రిగారు ప్రభుత్వ యాజమాన్యం క్రింద ఉన్న పరిశ్రమల గురించి ఒక పమగ్రమైన నోట్సు ఇచ్చారు. దానిలో హైద్రాబాద్ రాష్ట్రంలో ఉండి నటువంటి పరిశ్రమలన్నింటినీ గూర్చి తెలియజేశారు. అలాటి హైద్రాబాద్ రాష్ట్రములో గల పరిశ్రమలలో కొన్ని Mysore రాష్ట్రానికి, కొన్ని Bombay కి రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ వల్ల దఖలు పరచబడినవి. ఈ పరిశ్రమలలో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ కు ఉన్న భాగమెంత, ఇతర ప్రభుత్వాలకున్న భాగమెంత అనే వివరాలు తెలియజేస్తామని అప్పట్లో ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పారు. అటువంటి సమాచారం ముఖ్యమంత్రిగారు పేకరించారా అని అడుగుతున్నాను. వెనుకటి హైద్రాబాద్ ప్రభుత్వానికి చెందిన పరిశ్రమలు ఈనాటి ఆంధ్ర, మైసూర్, బొంబాయి ప్రభుత్వాల మధ్య పంపిణీగా నిర్ణయించబడినవి. (Bifurcation) ఇప్పుడైనను తెలియజేయవలెనని ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పారు. గత సంవత్సరం మనకు ఇచ్చిన నోట్సు

బట్టి ఇండస్ట్రియల్ ఫండ్ నుంచికాని, ఫైనాన్స్ డిపార్ట్మెంట్ నుంచికాని, మొత్తం 922 లక్షల రూపాయలు రాష్ట్రంలోని పరిశ్రమలకు ఇయ్యబడినదని ఉన్నది ఈ మొత్తంలో ఇండస్ట్రియల్ ఫండ్ నుంచి 164 లక్షలు, ఫైనాన్స్ శాఖనుంచి 758 లక్షలు ఇవ్వబడినట్లు పేర్కొన్నారు ఈ డబ్బులకా 39 పరిశ్రమలకు ఇవ్వబడింది. వీటిలో 17 మన రాష్ట్రానికి వెలుపల, తక్కినవి తెలంగాణాప్రాంతములోను ఉన్నవని చెప్పారు ఆంధ్ర ప్రాంతానికి చెందినంతవరకు హేమలతా టెక్స్టైల్స్ అనే కంపెనీకి కొంత అప్పు ఇచ్చారు ఈ కంపెనీవారు ఇంతవరకు ఎన్ని వంతులు చెల్లించినది తెలియచేయగోరారు. హైద్రాబాద్ ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ వారు, జడ్పర్లలోని ఆయిల్ మిల్లులకు కొన్ని లక్షల రూపాయలు అప్పుగా ఇచ్చారు. ఈ ఆయిల్ మిల్లుల యజమాని, నారాయణ్ దాస్ డాగా అనే కాంగ్రెస్ వ్యక్తి, రాజ్యసభ మెంబరుకూడా. స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా వారుకూడా కొంతవరకు ఈ కంపెనీకి అప్పు ఇచ్చారు 4, 3, లక్షల రూపాయలవరకు ఎట్టి సెక్యూరిటీ లేకుండా అప్పు ఇచ్చినట్లు తెలుస్తోంది ఇచ్చిన డబ్బు తిరిగి వస్తుందో లేదో చూచుకోకుండా ఎట్టి సెక్యూరిటీ లేకుండా అప్పు ఎందువల్ల ఇయ్యబడిందో ముఖ్యమంత్రిగారు తెలియజేయవలెనని కోరుతున్నాను. స్టేట్ బ్యాంక్ వ్యవహారాలను విమర్శిస్తూ, "నవశక్తి" కొన్ని వార్తలను ప్రచురించింది. హైద్రాబాద్ లోను, జిల్లాలలోనుకూడా కొంత గందరగోళం జరిగింది. దీనిని గురించి స్టేట్ బ్యాంక్ వారిని అడగాలి "నిజంగా వారు అప్పు ఇచ్చారా, ఆ యిచ్చిన అప్పుకు సెక్యూరిటీ ఉన్నదా" అనే విషయాలు శ్రద్ధగా పరిశీలించాలి. నేను చీఫ్ మినిస్టర్ గారికి, 11 వ తారీకున ఒక ఉత్తరం వ్రాశాను మనరాష్ట్రంలోవున్న ప్రభుత్వపరిశ్రమలయొక్క బ్యాలన్ షీట్స్ సప్లయిచేయమని కోరినాను. వారి సెక్రెటరీగారు నాకు ఒక నోటు పంపించారు కాని ఆ నోటును నేను సంపూర్ణంగా చదివినతరువాతకూడా, ఈ పరిశ్రమల పరిస్థితులగురించి మొదట నాకు తెలిసినదాని కంటే ఎక్కువ ఏమీ తెలుసుకునే అవకాశంలేకపోయినది ఈ పరిశ్రమలలో మేనేజింగ్ ఏజంటుస్ పెద్దపెద్ద షాహుకార్లు, పెట్టుబడిదార్లు ఉన్నారు. వాళ్లకుతంత్రములు చాలా ఉన్నవి, అవి అందరికీతెలుసు ఈ పరిశ్రమలు యంత ఆధ్యాన్న పరిస్థితులలోకి రావడానికి వారేకారణమని చీఫ్ మినిస్టరుగారు అంగీకరించారు కనుక ఈ స్టేటుమెంటు ఏమీ లాభం? వివరంగా అన్నివిషయాలు లోతుపాతులతో బయటపడితే సభ్యులు సలహాలు యివ్వడానికి అవకాశంఉండేది. కాని అటువంటి వివరాలు ఏమీ ఇవ్వలేదు, వారు యిచ్చిన స్టేటుమెంటు, నిరుడు సంవత్సరం యిచ్చిన నోటు—వీటిని బట్టి నేను ఒక స్టేటుమెంటు తయారుచేశాను. అది మీద్వారా చీఫ్ మినిస్టరుగారికి అందజేసుకోవాలనుకుంటున్నాను, నేను యిప్పుడూ మాట్లాడే విషయాలు దానిమీద ఆధారపడి వుంటాయి.

ప్రాగాటూన్స్ కార్పొరేషన్ 43వ సంవత్సరంలో పెట్టారు. కొంతకాలం నష్టం వచ్చింది. ఈ సంవత్సరం కొంతలాభంవచ్చే పరిస్థితులలో పడ్డామని చీఫ్ మినిస్టరుగారు చెప్పారు. ఆసియా మొత్తంలో యింతపెద్ద పరిశ్రమలేదనే ప్రశంస వచ్చింది. ఇందులో ప్రభుత్వానికి 61 వర్సంటు పేర్లు ఉన్నాయి. లాభంకూడా వస్తోంది అటువంటప్పుడు దీనిని భారత ప్రభుత్వానికి యివ్వవలసిన అవసరమే మున్నదని అడుగుతున్నాను దీనిని ఎక్స్‌పాన్షన్ చేయడానికి డబ్బు లేదని అన్నారు ఈ సందర్భంలో చీఫ్ మినిస్టరుగారిని ఒక ప్రశ్న అడుగుతున్నాను. ఇక్కడ బిల్లాస్ మేనేజ్ మెంట్ క్రింద ఉన్న పరిశ్రమలు చాలా ఉన్నవి. ముఖ్యంగా సిర్ సిల్క్స్, సిర్పూర్ మిల్సు వారి మేనేజ్ మెంట్ క్రింద ఉన్నవి చాలా లాభాలు సంపాదించు కొంటున్నారు ఆ రెండు పరిశ్రమలకు యీ ప్రభుత్వం అప్పుయిచ్చింది. సిర్ సిల్క్సుకు 3 కోట్ల 24 లక్షలు, సిర్పూర్ మిల్సుకు రు. 1 కోటి 2 లక్షలు అప్పులు యిచ్చారు. తమ ఆస్తిపాస్తులతో స్వంతంగా పరిశ్రమలను నడుపుకొనగల శక్తి ఉన్నవారికి, పెద్ద పెట్టుబడిదారులైన బిల్లాస్ కు నాలుగున్నర కోట్ల రూపాయలు యీ ప్రభుత్వం అప్పు యిచ్చింది. కాని మన చేతులలో ఉన్న ప్రాగాటూన్సుకు, దానిని పెంచుచేసి ఎక్కువ లాభము సంపాదించడానికి అవకాశమున్న పరిశ్రమకు—ఈ పెట్టుబడి మన ప్రభుత్వం ఎందుకు పెట్టకూడదు? బిల్లాస్ నుంచి మన డబ్బు తీసుకొనకూడదా? ఈ రోజున నైజామువద్ద వందలబోట్లు ఉన్నాయి. ఆయనకూ, ప్రభుత్వమునకూ సన్నిహిత సంబంధములున్నవి ఆయనవద్దనుంచి ఖచ్చితంగా ప్రభుత్వం అప్పు తీసుకొనుటకు అవకాశం ఉన్నది. ఆయన పేర్లుకొని పెట్టుబడిపెట్టవచ్చును. ఆయన బిల్లాసుకు కొన్ని కోట్లు అప్పు యిచ్చాడు. మన క్రెడిట్ వర్రీసేస్ బిల్లాస్ కంపెనీ ఎక్కువే ఉన్నదికదా? ఆయన మన ప్రభుత్వమునకు మాత్రం ఎందుకు అప్పు యివ్వడు? కనుక డబ్బు లేదనేకారణంతో ప్రాగాటూన్సును కేంద్ర ప్రభుత్వానికి యివ్వడం సమంజసం కాదని చెబుతున్నాను. కేంద్రప్రభుత్వం అప్పు యివ్వక పోయినా, బిల్లాస్ నుంచి మన డబ్బు వెనక్కు తీసుకొనవచ్చును. తరువాత నైజామ్ నుంచికూడా ప్రభుత్వం అప్పు తీసుకొనుటకు అవకాశం ఉన్నదని మనవి చేస్తున్నాను.

నైజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీని గురించి సజీవరెడ్డిగారు చాలా చెప్పారు. పోయిన పదివత్సరముకు, యీ సంవత్సరముకు ఏమీలేదా కనిపించలేదు. వారి ఉపన్యాసములో గాని, పెక్రబరీగారు అందజేసిన ప్లేటుమెంటులో గాని, ఈ సంవత్సరం ఆ ఫ్యాక్టరీకి ఎంతలాభమువచ్చినదో చెప్పలేకపోయారు. పోయిన సంవత్సరముకు, ఈ సంవత్సరముకు ఏమీలేదా కనిపించలేదు. అది విషయమై

ఒక నిర్ణయానికి రాలేకుండా ఉన్నాము. ఈ ఫ్యాక్టరీని 1937వ సంవత్సరంలో పెట్టారు ఆ ఫ్యాక్టరీ పేరు విన్నంత మాత్రాన ప్రతివారికీ తట్టేది ఏమంటే—This is a monument of corruption inefficiency, bribery and nepotism అని అనిపిస్తుంది. దీనివల్ల ఆ ఇండస్ట్రీకి ఏమీలాభం లేకుండా ఉన్నది. గవర్నమెంటు పేర్చు పెట్టిన ఈ వర్గీకరణను యింకా అభివృద్ధి చేయడానికి ఏమీ చేయుట లేదు సంజీవరెడ్డిగారు చెబుతూ, మన operating director ను అందులో వేస్తామని, అది బాగుపడుతుందని అన్నారు. అక్కడ చెరకుపంటకు భూమిని సాగు చేసే టైములో, ఎక్కువ ఎరువులు పెట్టి పంట పండించే అవకాశం కలుగజేయాలి. ఇంతవరకు జరుగుతున్న దోపిడీని, లంచగొండితనాన్ని యీ ప్రభుత్వం రూపు మాప గలిగితే, అక్కడ ఎక్కువలాభం ఉంటుంది. లేకపోతే పెట్టుబడి పెట్టినదానికి ఏమీ లాభం ఉండదని మనవి చేస్తున్నాను. అక్కడ ఏవిధంగా లాభం తీయడానికి అవకాశం ఉన్నదో చెబుతున్నాను. బొంబాయి రాష్ట్రంలో బెల్లాపూర్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీ ఉన్నది. దాని కెపాసిటీ వెయ్యి టన్నులు మన నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి 3,200 టన్నులు.

1953లో బెల్లాపూర్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి	రు	29,55,000
నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి		41,43,000
1954లో బెల్లాపూర్		34,00,000
నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి		40,00,000 చిల్లర
1956లో బెల్లాపూర్		38,49,000
నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి		42,65,000లు వచ్చినది.

నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీ పెట్టుబడి రు. 1,45,00,000 లు. బెల్లాపూర్ ఫ్యాక్టరీకి రు. 46,00,000లు మాత్రమే. ఎక్కువ పెట్టుబడి ఉండి, ఎక్కువ crushing capacity ఉన్న నిజామ్ షుగర్ ఫ్యాక్టరీకి—లాభాలలో యింత తేడా రావడానికి కారణమేమిటని తెలుసుకొనే ప్రయత్నం చేశారా అని ముఖ్యమంత్రిగారివే అడుగుతున్నాను. ఈ ఫ్యాక్టరీకి ఎంతమంది చిన్నచిన్న పేరు హోల్డిర్లు డబ్బుకట్టినారో తెలియదు గాని యిది కేవలము కొద్దిమంది వ్యక్తులకు మాత్రమే—ఎక్కువ డబ్బు ఉండి అధికారము చెలాయించేవారికి—యిది ఉపయోగపడుతున్నది. 1955-56 ఎలెక్షన్సులో ఒక విచిత్ర సంఘటన జరిగింది. ఈ ఫ్యాక్టరీకి మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగా ఉన్న ఖాన్ బహదూర్ అబ్దుల్ కరీమ్ బాబాఖాన్ ఒక లక్ష రూపాయలు ఎలెక్షన్ ఫండుకు యిచ్చారు. అది రుజువు చేయగలను. ఆ చెక్కు-బుక్కులో 20 మందికి ఒక్కొక్కరికి అయిదువేల రూపాయలదొప్పన 20 చెక్కులు issue చేశారు. ఇది

ముఖ్యమంత్రిగారి దృష్టికి వచ్చిఉంటుందనుకుంటాను ఈ కంపెనీకి వచ్చేలాభాలు ఒక ఫార్మికి గాని, ఏ సంఘాలకు గాని యివ్వకూడదా అంటే యివ్వవచ్చును. దానికి ఒక procedure ఉన్నది. Company law ప్రకారం కొంత మొత్తమునకు పైబడి మేనేజింగ్ డైరెక్టరు యివ్వదలచుకుంటే, గవర్నమెంట్ డైరెక్టరు కౌంటర్ సైక్ చేసేవరికు యివ్వకూడదు అటువంటి కౌంటర్ సైన్ గవర్నమెంటు డైరెక్టరు చేశాడా? ఆ విషయం వారికి తెలుసా అని అడుతున్నాను. గవర్నమెంట్ డైరెక్టర్లుగా ఉన్నవారు - దామోదరరెడ్డిగారు, ఆర్ ప్రసాద్ గారు, విద్యాసాగర్ గారు యింకా ఒకరిద్దరు ఉండవచ్చును. అవిషయం మీకు తెలుసా? తెలియకుండా జరిగినదా? ఈ factory లో 72% గవర్నమెంటు షేర్స్ ఉన్నవి. ఆ లక్ష రూపాయలలో 72 వేలు కాంగ్రెసుపార్టీ ఎలెక్షన్లకు పోయింది, అది కాంగ్రెసు ప్రతినిధులు ఉపయోగించుకొన్నారని రుజువు చేయగలను. మంత్రివర్గములో ఉన్నవారే కొంతమంది తీసుకొన్నారు. వారిపేర్లు - కనీసం ఇప్పుడు ఉన్నవారి పేర్లు నంజీవరెడ్డిగారు చెప్పకపోయినా, వెల్లిపోయినవారిపేర్లు చెప్పగలుగుతారని ఆశిస్తున్నాను ఈ ఫ్యాక్టరీకి సంబంధించిన blue-prints చూస్తే అక్కడ కొన్ని ఇండ్లు ఉన్నట్లు వ్రాశారు. అక్కడకుపోయి చూస్తే అటువంటివేమీలేవు ఆ ఇండ్లను ఏటనే లేదా? డబ్బు ఖర్చుపెట్టినట్లు రెక్కలలో వ్రాశారా? అది తెలుసుకోమని చెబుతున్నాను అక్కడ భూములు ఉన్నవి. గవర్నమెంటుకు సంబంధించి 16 వేల ఎకరాలు ఉన్నవి. చెరుకు పండిస్తారు. ఈ భూములలో ఎకరానికి ఎంత పండించగలుగుతున్నారు? ఆ ప్రక్కనే ఎక్స్ - మినిస్టర్ల భూములు ఉన్నాయి. వాళ్ల భూములలో ఎకరానికి ఎంతఫలితము వస్తోంది? ఈ భూములలో ఎరువులు తక్కువ వేస్తున్నారా? ఖర్చు తక్కువ పెట్టుతున్నారా? - ప్రక్కవాటితో పోల్చిచెప్పమని ముఖ్యమంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను.

ఈ భూములలో సత్తువచేయటానికి ఎరువులు తీసుకొంటారు, కొందరు ఎరువులు ఆ భూములకు వేయకుండా. అమ్ముకొని డబ్బు చేసుకొంటున్నారని ఒక వాడుక వచ్చింది. అది నిజంకాదంటే నేను సంతోషిస్తాను, అదే నిజమైతే, దానికి తగిన చర్యలు తీసుకోవాలని ముఖ్యమంత్రిగారికి తెలియజేస్తున్నాను. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఉన్నటువంటి పరిశ్రమలన్నీ మనం ఒకటూరి సింహావలోకనం చేసిచూస్తే ఒక పంగతి టోధపడుతుంది. ప్రభుత్వం ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టిన పరిశ్రమలన్నీ బిల్లా చేతుల్లోకి పోయాయి. బిల్లా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఆర్థికస్వచ్ఛతలో ఒక సామ్రాజ్యాన్ని ఏర్పరచారు. ప్రభుత్వం 3 కోట్ల 37 లక్షల రూపాయలు పెట్టుబడిపెట్టగా, అందులో బిల్లా అమ్మాయిలో ఉన్న పరిశ్రమలకు ఆరు కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడి పెట్టటం

జరిగింది ప్రభుత్వం పెట్టుబడిపెట్టిన డబ్బులో 6 కోట్ల రూపాయల ప్రభుత్వం డబ్బును బిల్లా ఈ రోజు వినియోగించుకొంటున్నాడు ఖాతప్రభుత్వం ఎకనమిక్ పాలసీలో చేసినటువంటి సూచనలు, కాన్స్టిట్యూషన్ లో ఉన్నటువంటి ప్రియంజుల్, డైరెక్టివ్ ప్రిన్సిపుల్స్, 1947 లో ఎ ఐ సి సి చేసినటువంటి తీర్మానం ముఖ్యమంత్రిగారికి నేను జ్ఞాపకం చేస్తున్నాను నేను అందులో ఆఖరుదానిని మాత్రం చదువుతాను.

"Our aim should be to evolve an economic structure which will yield maximum production without the creation of private monopolies and concentration of wealth and which will create proper balance between urban and rural economies".

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం పరిశ్రమలలో 9 కోట్ల 37 లక్షలు పెట్టగా అందులో 8 కోట్ల చిల్లర ఈ రోజు ఒక వ్యక్తి చేతిలో ఉంచటం జరిగింది ఇది 1947 లో ఆల్ ఇండియా కాంగ్రెస్ పార్టీ చేసిన తీర్మానానికి అనుగుణంగా ఉన్నదా అని ఏఫ్మినిస్ట్ర్ గారిని అడుగుతున్నాను ఉన్న ద్రవ్యమునంతా ఒక వ్యక్తి చేతిలోపెట్టి అతడు ఒక్కడే ధనవంతుడు కావటానికి మన ప్రభుత్వంయొక్క పాలసీ ఉపయోగపడుతోంది. మన ప్రభుత్వ పాలసీ ఇండస్ట్రియలైజేషన్ కు ఉపయోగపడటంలేదు. బిల్లా చేతుల్లోకి, వారి ఏజన్సీకిందకు ఇన్ని పరిశ్రమలు పోవటానికి కారణం ఏమిటి? "ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడకమునుపే, మేము రాకపూర్వమే ఈ ఏజన్సీస్ అన్నీ పోయాయి" అని ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పవచ్చును. అంతమాత్రం చేత, ఈ ప్రభుత్వంయొక్క బాధ్యత తీరిపోదని మనవిచేస్తున్నాను. మనచేతుల్లోంచి ఇన్ని పరిశ్రమలు ఎట్లాపోయాయి? ప్రభుత్వంపెట్టిన పెట్టుబడి బిల్లా చేతుల్లోకి పోవటానికి కారణం ఏమిటి, అని అడుగుతున్నాను. కాంగ్రెసు చేసిన తీర్మానాలకు, ప్రభుత్వం యొక్క సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా వ్యవహారం చేయవలసిన బాధ్యత ఈ ప్రభుత్వం మీద ఉన్నది. ఒకప్పుడు నాహిల్గామియా అనేవారు ఇక్కడ పెక్కటరీగా ఉంటూవచ్చారు. ఆయన ఇప్పుడు కంబ్రోల్డ్ ఆఫ్ ఇంపోర్ట్స్ అండ్ ఎక్స్ పోర్ట్స్ ఉద్యోగంలో ఢిల్లీలో ఉంటున్నారు. ఆయన కాలంలో ఈ ఇండస్ట్రిస్ అన్నీ బిల్లా మేనేజిమెంట్ క్రిందకు పోయాయి, అన్నది మనకు రికార్డులమూలంగా తెలుస్తున్నది. ఈయనగురించి మనం చాలా పందేహించవలసిఉన్నది. దీనిని గురించి విచారించితగ్గు చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను. ఇప్పటికే నా, ఈపరిశ్రమలన్నీ ఇద్దరు ముగ్గురు వ్యక్తుల చేతుల్లో కాన్సన్ ట్రేడ్ కాకుండా చూడాలి. ప్రభుత్వం పెట్టిన పెట్టుబడి డబ్బు ప్రభుత్వం వినియోగించుకోవటం చూడాలి. కాంగ్రెస్ పార్టీ చేసిన

తీర్మానాలకు, ప్రభుత్వం యొక్క సిద్ధాంతాలకు అనుగుణంగా వ్యవహారం చేయాలని నేను చెబుతున్నాను

శ్రీ యస్. సంజీవరెడ్డి : మిస్టర్ స్పీకర్ సర్, ఇప్పుడు నేను దీర్ఘోపన్యాసం చేయదలచుకోలేదు. పెద్ద ఉపన్యాసం ఇవ్వవలసిన ఆవశ్యకత సభ్యులు కలిగించలేదు సభ్యులు కొన్ని సలహాలు చెప్పినారు. కాటేజ్ ఇండస్ట్రిస్ గురించి చాలామంది మాట్లాడారు. టేసరీస్ గురించి, ఖాదీగురించి చెప్పినారు. 'సెపరేట్ బోర్డు లేకపోవడంవల్ల ఆంధ్రకు ఇబ్బంది కలుగుతున్నది దానికి ఒక సెపరేట్ బోర్డు క్రియేట్ చేసుకొంటే, హెచ్చుగా డబ్బు ఖర్చుపెట్టటానికి వీలవుతుంది, ఈ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి అవుతాయి' అని కొందరు సభ్యులు సూచించారు. వారి సూచనలను మేము అంగీకరిస్తున్నాము. సెపరేట్ బోర్డు క్రియేట్ చేయడానికి ప్రభుత్వం అప్పుడే చర్య పుచ్చుకొంటున్నది ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటికీ కలిపి ఒక బోర్డు ఏర్పాటు చేసుకోవటానికి చట్ట సమ్మతమైన ఇబ్బందులు ఉన్నాయి. ఆ చట్టాలను సవరించటం కష్టంగా ఉంది. హైదరాబాదులో ఉన్న ఖాదీబోర్డు రద్దుచేసే అధికారం మనకు మాత్రమే లేదు ఇది మూడు ప్రభుత్వాలకు సంబంధించి ఉంది. ఇలాంటి చట్ట సమ్మతమైన ఇబ్బందులు ఉండటంవల్ల ఆలస్యం అవుతున్నది తప్ప, మన ప్రభుత్వం యొక్క అజాగ్రత్తవల్ల కాదు ఇక్కడ తక్కువ డబ్బు ఖర్చుపెట్టాలనే ఉద్దేశంలేదు సెపరేట్ బోర్డు క్రియేట్ చేయటానికి లేదా ఒక బోర్డుగా ఇంటిగ్రేట్ చేయటానికి ప్రభుత్వం అప్పుడే చర్య పుచ్చుకొంటున్నది.

"టేసరీస్ కు ప్రభుత్వం వారు ఖర్చు పెడుతున్నారని కాని యీ డబ్బు సెపరేట్ ముట్టతోంది, హరిజనులకు ముట్టటంలేదు ఆ వృత్తి చేసుకొనే కులం వారికి ముట్టటంలేదు" దని కొందరు చెప్పినారు. ప్రభుత్వంవారు ఆ వృత్తికి సహాయం చేస్తున్నారు గాని, ఆ వృత్తి చేసే కులం వారికి కాదు, ఆ కులంవారే యీ వృత్తి చేయాలని ఏమీలేదు. ఈ రోజున అన్ని కులాలవారు అన్ని వృత్తులు చేస్తున్నారు. ఈ వృత్తి అవలంబించిన ప్రతివారికీ - వారు ఏ కులంవారైనా - ప్రభుత్వం సహకారం ఇవ్వాలిగాని, ఒక కులానికి కావ్యతరంగా ఒక వృత్తి అనేది లేదు. అన్ని రంగాల్లో అన్ని కులాలవారు వస్తున్నారు. యిట్టి అతిదీరికే సహకారం ఇవ్వాలి. ఈ వృత్తి అభివృద్ధి కావాలనే దానితో నేను అభివృద్ధిని సూచిస్తున్నాను. ఈ వృత్తికి ఇంకా ఎక్కువ డబ్బు ఇవ్వటానికి అలాగే సామాన్య గ్రామీణులతో పాటు విజయవాడలో ఉన్నది సామాన్య గ్రామీణుల ఏర్పాటు చేయాలి. ఇంట్లో కుంభం డబ్బు తీర్చి పెట్టాలి ప్రభుత్వం నిర్దిష్టం చేసింది.

చాలామంది సభ్యులు మేజర్ ఇండస్ట్రీస్ గురించి మాట్లాడారు ఒక పార్టీ లీడర్ అయిన రత్ననభావతిగారికి 20 నిమిషాలు టైము ఇవ్వటంచేత, వారు ఇతర సభ్యులు చెప్పిన విషయాలన్నీ క్రోడీకరించి చెప్పారు వారు సిర్ సిల్క్, సిర్ పూర్ మిల్లులగురించి చెప్పారు. “ఆ డబ్బు అంతా బిర్లాలకు ఎందుకు ఇచ్చారు ? అని అంటున్నారు వారు చెప్పినదానిని బట్టిచూస్తే, బిర్లాలకు మనం డబ్బు దానం ఇచ్చి నట్లుగా కనుపిస్తున్నది. వారికి మనం ఎప్పుడు దానం ఇచ్చాము, అని అనిపించింది “మూడు, నాలుగు కోట్ల రూపాయలు ఇచ్చారే ? ఆ డబ్బు అంతా తిరిగి ఎందుకు తీసుకోకూడదు ? ఆ డబ్బు ఎందుకు ఇతర ఇండస్ట్రీసులో పెట్టకూడదు ? అల్మిన్స్లో ఎందుకు పెట్టకూడదు ? కోల్ ఫీల్డ్స్ మీద ఎందుకు ఇన్ వెస్ట్ చేయకూడదు ?” అని అంటున్నారు. ఆ డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చిందికాదు బిర్లాస్ వచ్చినతర్వాత ఇచ్చిందికాదు. బిర్లాస్ రానిరోజుల్లో, యీ పరిశ్రమలకు సప్లం వస్తున్న రోజుల్లో అప్పటి ప్రభుత్వం యీ డబ్బు ఇచ్చింది. ఆ ఇండస్ట్రీస్ బిర్లావారికి స్వాధీనం చేసినవెంటనే ‘మా అప్పు అంతా మాకు ఇవ్వేయమంటే’ బిర్లావారేకాదు, ఎవ్వరూ ఇవ్వలేదు. ఆ ఇండస్ట్రీస్ డెవలప్ అయితే, ఎడ్మిటోసహా నెమ్మదిగా ‘రీ-పే’ చేయవచ్చుగాని, “ఆ డబ్బు నాకు వెంటనే రీ-పే చేయమంటే” ఆ ఇండస్ట్రీ ఒక రోజులో కాలేప్స్ అయిపోతుంది. వారు జింక్ పీట్స్, మిషనరీ అమ్మి మన అప్పు తీర్చాలి ఆ పరిశ్రమను చంపివేయాలంటే ‘మా అప్పు ఇచ్చివెళ్లిపో’ అని కోర వచ్చు. కాని పరిశ్రమలను చంపే ఉద్దేశం మనదికాదు. అప్పు వెంటనే వసూలుచేసి, ఆ పరిశ్రమలను చంపటం మన ఉద్దేశంకాదు. ఆ పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయాలనేది మన ఉద్దేశం కాబట్టి, వాటికి తగిన ప్రోత్సాహం ఇస్తూ, మన పెద్దీ పోకుండా “అసలు” పోకుండా చూసుకోవలసిఉంటుంది వారు అప్పుడేకొంత “రీ-పే” చేశారు. వారు ఇప్పటికి 108 లక్షల రూపాయల అప్పు తీర్చారు. వారు అవిధంగా ప్రతి సంవత్సరం తీరుస్తూనేఉన్నారు.

సభ్యులు హేమలతా పెక్ష్టయిల్స్ గురించి చెప్పారు. దానికొంత అప్పు ఇచ్చారని అడుగుతున్నారు. వారికి అప్పు ఇప్పుడుకాదు ఇచ్చింది. ఆర్థికద్రాష్టిం ఏర్పడిన తర్వాతకూడ కాదు, వారికి అప్పు ఇచ్చింది. పూర్వం మద్రాసు ప్రభుత్వం ఇచ్చిన అప్పు అది. ఆ మిల్లు బాగా పనిచేస్తున్నది. అప్పటినుంచి యీనాటివరకు వారు డబ్బు చెల్లిస్తూనే ఉన్నారు. వారు ఏ సంవత్సరంలో ఎంత ఇచ్చారో వెంటనే చెప్పమంటే చెప్పలేను. వారికి ఇచ్చిన అప్పు వారు తీరుస్తూనే ఉన్నారు. అది ఇప్పుడు బాగానే పనిచేస్తున్నది.

మిగిలిన మిత్రులు విలేజ్ ఇండస్ట్రీస్ గురించి మాట్లాడారు. 'ప్రాగాటూల్స్ మనం కేంద్రప్రభుత్వానికి ఎందుకు ఇవ్వాలి? మనమే ఎందుకు నడువకూడదు?' అని చాలామంది అడిగారు. ఆ నిర్ణయం ఇప్పుడు తీసుకొన్నదికాదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడకపూర్వం, అప్పుడు ఉన్న ఇబ్బందులు గమనించి, ఆ పరిశ్రమలకు చస్తున్న నష్టం గమనించి, హెచ్చు కేపిటల్ పెట్టి, కనీసం ఒక కోటి రూపాయలైనా ఖర్చుపెట్టి దానిని అభివృద్ధి చేస్తే, హెచ్చులాభాలు రావటానికి వీలవుతుందన్న ఉద్దేశంతో, అప్పటి ప్రభుత్వం యీ నిర్ణయానికి వచ్చింది.

మనకు డబ్బు ఉంటే, కోల్ ఫీల్డ్స్ పైన ఖర్చుపెట్టవచ్చును మనదగ్గర డబ్బు ఉంటే, అల్మిన్స్ మనమే స్వాధీనం చేసుకొని డబ్బు ఖర్చుపెట్టటానికి వీలుండేది.

Allwyn Metal Works విషయములో ప్రభుత్వమువద్ద డబ్బు ఉన్నట్లయితే Special Officer ను వేయటానికి గాని ఇతర ఏజన్సితో అవసరము లేకుండా పాటిని స్వాధీనము చేసుకోటానికి గాని వీలుగాఉండేది. డబ్బులేకపోవడం వల్లనే బిల్లాకు యివ్వవలసి వచ్చింది. బిల్లాకు యిచ్చినంత మాత్రాననే ప్రైవేటు ఏజన్సీలకు ఎందువల్ల యిచ్చారని అంటున్నారు. Government of India అంటే ఎవరూ పరాయివాళ్లు కాదు వాళ్లుకూడ మనవాళ్లే. ఆ డబ్బు ఎక్కడినుంచో ఆమెరికా నుంచి గాని, రష్యానుంచి గాని వచ్చినది కాదు మనము pay చేసిన ప్రతి అంశకూడ ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికే pay చేస్తున్నాము. వారికి ఇస్తే, అదిగూడ ఒక తప్పుగా మాట్లాడుతున్నారు. ప్రాగాటూల్స్ ఇండియాలోకల్లా మంచి industry యే సరి మన రత్నపథావతిగారు కూడ ఒప్పుకుంటున్నారు. మనము పరిశ్రమలను ఎట్లాగైనా అభివృద్ధికి తేవాలని అనుకుంటున్నాము. అవి బాగా అభివృద్ధి అయితే తప్ప లాభములేదు. కాని గత సంవత్సరము వరకు ప్రతి సంవత్సరము కూడ నష్టము వస్తూనే ఉన్నది. గతసంవత్సరము, యీసంవత్సరము ఆంతో ఇంతో కొద్దిగా లాభమువస్తున్నది. కాని దానిని అంత పెద్ద ఆదాయముగా తీసుకోటానికి వీలులేదు. కాని ఇంకా ఒక కోటి రూపాయలు దానిమీద ఖర్చుచేస్తే ఇంకా ఎక్కువ ఆదాయము రావటానికి వీలు అవుతుంది. కాని అంతసొమ్ము పెట్టు బడి పెట్టే పరిస్థితులలో ప్రభుత్వము లేదు. అయినను Government of India వారికి ఇవ్వడము నుంచి అవి అనుకోవడములో తప్పేము లేదు. "తొమ్మిది కోట్లతో అరుకోట్ల బిల్లాకు ఇచ్చారేమిటి? వాళ్ళకు ఎట్లా ఇచ్చారు" అని అన్నారు. ఈ సొమ్ము యీ ప్రభుత్వము యిచ్చింది కాదు. గత హైదరాబాదు ప్రభుత్వమే యిచ్చింది. అయితప్పటికీ యీ విషయములో విచారణ చేయించవలసిందని

సమస్యలు అడుగుతున్నారు దీనికి విచారణ చేయవలసినది ఏమి ఉంటుంది? వారికి యీ డబ్బు యిచ్చింది మేనేజిమెంటు కొరకు మాత్రమే అయినచు యీ ఆరుకోట్లు కూడ వారికి దానముగా ఇవ్వలేదు బిల్లావారు మేనేజిమెంటులోనికి వచ్చిన తరువాత యీ మూడు సంవత్సరములలో వారు ఏమైనా ఖర్చు చేశారా, ప్రభుత్వము పెట్టిన డబ్బేకాకుండా, సిర్పూరు మిల్సులోను, సిర్సిల్కాలోనూ వాళ్ళు ఏమైనా capital తెచ్చిపెట్టారా, వారు యింకా డబ్బుతెచ్చి యిందులోపెట్టి యీ industryని develop చేశారా, లేదా అనేది మనము పరిశీలించాల్సి ఉన్నది Industries ను develop చేసి, యిందులో ఎక్కువగ లాభము సంపాదించబడినకే గదా వాళ్ళ యీ వ్యాపారం చేస్తున్నారు, వారుయిది అంతా చేసేది ఏదో దేశోద్ధరణ కొరకు కాదు. లాభము సంపాదించాలనే యీ వ్యాపారంలోనికి దిగారు వాళ్ళు యివి develop చేయాలని, యింకొక industry ని start చేయాలని కృషి చేస్తున్నారు నాకు యిప్పటివరకు వచ్చిన information ను బట్టి బిల్లావారు ఈ సిర్పూరు, సిర్సిల్కా, స్వాధీనము చేసుకున్న తరువాత, మన ప్రభుత్వానికి ఉన్న షేరుధర్మము కాక, రెండు కోట్లు share capital లోకూడ గత సంవత్సరము దానిని అభివృద్ధి పరచారు. పేపరు మిల్సులో 1.56 కోట్లు అభివృద్ధి పరచారు. Shares కొనడములో నైతేనేమి. ఇతరుల వద్దనుంచి అప్పులు తెచ్చిపెట్టడములో నైతేనేమి, ఏదోవిధముగ అభివృద్ధి పరచారు కొత్త machinery ని import చేసుకుని Paper Mills లోని production యింకా ఎక్కువ చేశారు. తద్వారా లాభాలను అభివృద్ధి పరచారు. పూర్వము ఎన్ని కోట్లు ప్రభుత్వము అప్పు యిచ్చినా నష్టమే వస్తూఉంది ఆలాంటిది యిప్పుడు వారి క్లాక్ మిల వారు నిలవబడ గలుగుతున్నారు. అంతేకాకుండా కొద్దిగా లాభము సంపాదించి ప్రభుత్వము యొక్క అప్పును కూడ కొద్ది కొద్దిగా తీర్చు తున్నారు. ఇది మంచి పద్ధతికాదు, ఈ పద్ధతి అనుసరిస్తే బాగుంటుంది అని ఎవరై నా చెబితే నేను తప్పకుండా ఆ పద్ధతిని అనుసరించేవాడినే. వారి agency ని మనము ఒక్కసారిగా తీసివేయలేము. మనము వారిని తీసి వేస్తామని అనుకుంటే, వారుబైట నుంచి capital తీసుకొనివచ్చి యిందులో పెట్టరు. అదే వారికి వచ్చిన అనుమానము ఈనాడు Allwyn Metal Works, Asbestos విషయముతో కూడ బిల్లా వారికివుండే అనుమానము ఏమిటంటే, “మమ్ములను fresh capital తీసుకొని వచ్చి పెట్టబడుతున్నారు. నాకే మేము ఏ నలభై లక్షలో, యూరై లక్షలో తీసుకుని వచ్చి పెట్టబడుతుంది, ప్రభుత్వానికి యిందులో majority of shares, అంటే యూరై వరకేవారికి ఉన్నది. ఇంతలోముక్కు తీసుకొచ్చి పెట్టిన మేరుసంవత్సరమే మీరు మమ్ములకు పెట్టిపోయింది, మేము వేరుచేయాలి; అందువల్ల మేమెందుకు యింత కాలము Londonలో వుంటాము. ఈ విషయం చూడండి” నేనైనా మట్టుకోవాలి; నేను

ఎందుకు తెచ్చిపెట్టాలి. రేపు మీరు వెళ్లమంటే, మేము వెళ్ళిపోవలసిన పరిస్థితి ఎందుకు తెచ్చుకోవాలి" అని అన్నారు. Allwyn Metal Works లోను Asbestos లోను మనకు majority of shares ఉన్నవి గనుక మనమే వారికి term ను dictate చేయవచ్చు. కాని పిర్సూరు, సిర్సిల్కు విషయములో ప్రభుత్వానికి 14% of the shares మాత్రమే ఉన్నవి. అలాంటప్పుడు మనము వారికి ఎట్లా dictate చేయగలము? మిగిలిన shareholders యొక్క shares అన్నీ చేరి 80% వున్నది అలాంటప్పుడు మనము ఏమిచేయగలము? ఈనందర్బాబులన్నీ ఆలోచించకుండా మనం ఊరికనే ఎవ్వరినీ విడిచి లాభములేదు ఇంకను మనము వారిలో ఏదైనా తప్పు కనిపెట్టి ఆతప్పులను సద్దకోవటానికి ఆలోచించుకోవచ్చు అని వారికి hand over చేసినది యీనాడుకాదు. అవి రెండు కూడ ప్రభుత్వము యొక్క కంపెనీలు కావు. పిర్సూరులో ప్రభుత్వానికి ఉన్న షేరు ధనము అంతా 25 పరసెంటో ఎంతో ఉన్నది అది యిప్పుడు ఒక మాదిరిగ జరుగుతున్నది. ఇంతకుముందు ఆ కంపెనీలలో చాలా నష్టము వస్తున్నది ప్రభుత్వాన్ని యింకా అప్పులు యివ్వండి. ఇవ్వండి అని అడుగుతూండేటటువంటి పరిస్థితులలో ఉన్నవి. అలాంటిది యిప్పుడు వారు ప్రభుత్వానికి యివ్వవలసిన అప్పు ఒక కోటికి పైగా తీర్చివేశారు. ఇప్పుడు ఏదో విధముగ లాభాలు సంపాదించి వృద్ధికి తెచ్చుకుని అప్పులు తీర్చేనయములో మనము వాటిని చెడగొట్టకుండా, మన అప్పును మనకు వచ్చే విధానముకూడ మనము చూచుకోవాలి. అలా చేయటానికి వారికి అవకాశమును ఇవ్వాలి అట్లా చేయకుండా మా అప్పు యిచ్చివేయండి అని ఒక్కసారిగా వాళ్ళను ఒత్తిడిచేస్తే, వాళ్ళు ఎట్లా ఇవ్వగలుగుతారు? ఇది ఎట్లా ఉంటుందంటే, బంగారుగుడ్డు పెట్టే బాతును బ్రతకనియ్యకుండా చంపినట్లే అవుతుంది. ఆప్పు ఒక్కసారిగా కట్టమని చెప్పితే, అది అంతా అమ్మివేసి ఫెల్లిపోతారు. ప్రభుత్వమునకు రావలసిన డబ్బు రాకుండా నష్టపడవలసి వస్తుంది.

ఇక మిగిలిన Industries ను గురించి మనమిత్రులు, శ్రీనివాసరావు వగైరాయ మాట్లాడుతూ Industrial Advisory Board ఎందువల్ల వేయలేదని అన్నారు. ఆ విషయము గురించి ప్రభుత్వము ప్రయత్నిస్తున్నే ఉన్నది. త్వరలోనే రోజులలోనే అది పూర్తి అవుతుందని చెబుతున్నాను.

తరువాత Nationalised Transport విషయములో ఏదో partiality ఉన్నదని దానిని గురించి జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలని ఒక మిత్రుడు అన్నాడు. వారు ఆ నిదర్శనగ వస్తున్నందుకు నాకు సంతోషమే కాదు. ఇందులో partiality ఇరగటానికి అవకాశమే లేదు. ప్రభుత్వము యీ విషయములో ఒక policy ని అనుసరిస్తున్నది. ఇప్పుడు ప్రాధాన్యతను మంచి మంచివివక్షతతో కరకు ఒక రూటు

ఉన్నది ఈ రూటులో ఉన్నవి ఎవరో ఒకరివి ఇద్దరివి కావు ఎంతో మందిని ఉన్నవి అటువంటిప్పుడు అందరి బిస్సులు complete గా తీసుకుంటూంటే, partiality అనేది ఎక్కడ వుంటుంది. ఆ రూటులో ఎవరు ఉన్నారో శ్రీనివాస రావుగారికి తెలియదు. నాకు తెలియదు. బోర్డులో ఉన్న రంగయ్యగారికి, షహ్ బుద్దీను గారికి కూడ తెలియదనే నా ఉద్దేశ్యము. అందులో ఎవరో ఉంటారు ఆ రూటులోని బిస్సులు complete గా తీసుకున్నప్పుడు ఎవరైనానరే, ఆ sweep లో వెళ్లి పోతుంటారు. కాబట్టి partiality కి అవకాశమే లేదు. Partiality వున్నదని affected party, aggrieved party గా వుండేటట్లు ఉండేవాళ్లు చెప్పవచ్చు. అది సహజమే కదా ; “నా బిస్సు తీసుకున్నారే, ఎక్కడో ఏలూరులోని బిస్సులు తీసుకోకూడదా : శ్రీకాకుళంలోని బిస్సు తీసుకోకూడదా” అని చెబుతారనుకుంటాను. అలాంటి వాళ్లు అందరు interested parties గనుక, వాళ్లు చెప్పేదానిలో నిజము ఉన్నదని భావించటానికి వీలులేదు. Partiality అంటే, ఒకరి బిస్సు తీసుకుని అందులో యింకొకరి బిస్సుపెట్టడం అలా చెస్తే, అప్పుడు అడగవచ్చు కాని అందులో ఒక ఇబ్బంది మాత్రము ఉంటే ఉండవచ్చు హైదరాబాదు నుంచి ఒక్కసారిగా బందరు వరకు తీసుకోవడమా, లేక Government of India నుంచి యింకా డబ్బు రావటానికి 10,15 రోజుల్లో, నెలరోజుల్లో వడుతుంది గనుక, ఆ డబ్బుతో మనము బిస్సులు కొనేవరకు నిలబెట్టడము అనేది మనము ఆలోచించుకోవాల్సి ఉంటుంది. అలాంటి ఇబ్బంది ఏమైనా ఉంటే, దానిని మనము Road Transport Conferance లో adjust చేసుకోవచ్చు. ఒకే బిస్సు రూటులో ఉన్న 14 బిస్సులలో 10 బిస్సులు తీసుకోవడము, నాలుగు నిలబెట్టడమనేది మాత్రము జరగదు. అలాంటిది మాత్రము జరగకుండా చూచుకుందాము. ఒకవేళ కార్పొరేషనువారు చేసినప్పటికినీ, అభ్యంతరము పెట్టే హక్కు మనకు ఉన్నదనుకుంటాను. ప్రభుత్వము interfere కావటానికి వీలున్నది.

తరువాత Co-operative Sugar Factories ను గురించి చాలామంది వఖ్యలు మాట్లాడారు. ‘కేంద్రప్రభుత్వము ఇవ్వకపోతే, యీ ప్రభుత్వము, వారిపైన ఒత్తిడి తీసుకొని రావద్దా? ఒక్కదానికే import licence ద్వారా machinery వస్తుందని అన్నారే, మనకు కావలసినది మనము తెప్పించుకోటానికి ఎందువల్ల వీలులేదు’ అని అన్నారు. కాని నాకు మాత్రము ఒక సమ్మతము ఉన్నది. పత్తిడి తెచ్చినతరువాత కనీసము డబ్బు వసూలుచేసినటువంటిది మూడు, నాలుగైనా వరే, వాటికి licence లు గాని foreign exchange గాని ఏమైనా అడ్డము వస్తే, రాజగోపాలాచార్యులుగారు పోతమిషనరీ అయినా తీసుకొనివచ్చి యీ

కార్యక్రమము ప్రారంభించవచ్చు అని సలహాయిచ్చారు గనుక, మనము ఆ ప్రకారము చ్చయవచ్చుననుకుంటాను. అలాంటిది వీలు అవుతుందేమో చూడాలి కాని ఏ విధముగనైనా నారే యీ Co-operative Sugar Factory మాత్రము start చేసి తీరుతాము. రైతులకు ఒకసారి ఆశాభంగము కలుగజేస్తే, మరొకప్పుడు ఎప్పుడు కూడ వారు ముందుకు ఉత్సాహముతో రారు ఉన్న ఉత్సాహము కాస్తా పోతుందని నా భయము దీనిని ఈ సంవత్సరములో ఎప్పుడో తప్పకుండా ప్రారంభిస్తాము ఇంతేకాకుండా ఇక్కడ ఉన్న నిజపరిస్థితికూడ మన గోపాలరెడ్డిగారికి తెలుసు. వారు ఢిల్లీకి వెళ్ళినప్పటికినీ మనకు తప్పకుండా యీ విషయములో సహాయము చేస్తారనే నమ్మకము నాకు ఇప్పుడిప్పుడు కలుగుతున్నది మనము దానిని తప్పకుండా సాధించగలమని ఆనుకుంటున్నాను.

ఇక మన అంజయ్యగారు మాట్లాడుతూ Nizam Sugar Factory లో ఎవరినో Operating Director ను ప్రభుత్వము వేసింది, దానికి నేను ప్రభుత్వాన్ని అభినందిస్తున్నానని, అట్లాగే ఈ Sirpur, Sir Silks విషయములోకూడ ఎందువల్ల ఒకరినివేయకూడదు అని అన్నారు. మన ఇంటి పెత్తనమేఅయితే సాగించటానికి మనకు వీలుఉంది. వరాయి యింటి పెత్తనము మనము ఎట్లా చేయగలము ? ఈ విషయము వారు ఆలోచించినట్లు లేదు. Nizam Sugar Factory అంటే, అందులో మనకు majority of shares ఉన్నవి. అందువల్ల దానిలో మనము Operating Director ను వేయటానికి మనకు కొంచెము హక్కు ఏర్పడింది. కానీ నిర్వారు, నిర్ నిల్వూ విషయము అట్లాకాదు. అందులో మనకు కొద్దిగానే shares ఉంటే, మనము Operating Director ను ఎట్లా వేయగలము ? ఏ authority మీద ? ఏచట్టము ప్రకారము వేయగలము ? మనకుఉన్న షేర్లు చాలాకొద్దే కనుక మనము అందులో తోక్యము కలిగిండుకోటానికి వీలులేదు. ఏదైనా చట్ట సమ్మతముగా ఉండేది చేయాలి. చట్టమునకు విరుద్ధముగ చేయటానికి వీలులేదు.

ఇక మన శ్రీనాథమూర్తిగారు యాసాది బాలా చక్రగా వుట్టాడారు. వాడు ఆవిధమునగా మాట్లాడింది ఇదే మొదటి సారి. అనుకుంటున్నాను. ఇకనుండు వూడ వూడు ఆవిధముననే మాట్లాడుతారని ఆశిస్తున్నాను. వాడు మాట్లాడుతూ, శ్రీనాథమూర్తిగారులో స్వంతబొమ్మ ఉర్పు చేయలేదే. అందువల్ల నాకు బాలా చక్రమానవనగా ఉర్పుచేసి అచ్చాడు. వానికి సాధారణముగా అడుగునాటి వస్త్రానే ఉంటున్నది. వాడు నేను ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు బేనూరున్నానని. వాని స్వంతబొమ్మ వస్త్రానే వేసి నాకు చూపించాడని. అది ఏ దశలో ఉన్నది. వామోక్తి తెచ్చివేట్లో ఉన్నదని. వాడున్నప్పుడు నేనున్నానని. వాడున్నప్పుడు నేనున్నానని.

వీలు లేదుగదా ! అలాంటి అనుమానము ఏదైనాఉంటే, కంపెనీలో ఉన్న యితర డైరెక్టర్లు, shareholders యిందులో డబ్బు వెయ్యరు వారంతా జాగ్రత్తగానే అవతల ఉండేవారు గదా ! వారి డబ్బు అంతా తెచ్చి యిందులో పెట్టి, అది అంతను సులభముగ పోగొట్టుకోరు అనుకుంటారు. అందులో విద్వాంసులు తీసుకునివచ్చిన shareholders చాలామంది ఉన్నారు వారుకూడ డబ్బు యిచ్చారు “Industrial sector లో 14½ కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే ఖర్చు చేయడానికి మన ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది” అని శ్రీమతి లక్ష్మీకాంతమ్మగారు అన్నారు. అది నిజమే. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో irrigation కు, power కు ఎక్కువ prominence ఇచ్చాము Industries కు అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు Major Industries కు ఎప్పుడూ central sector లోనే ఉండాలి. వాటిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు భరించలేవు భివాయ్ ఫేర్ట్ ఫ్యాంట్ గాని, fertilizer factory గాని— యిటువంటివన్నీ central sector లోనే తయారైనాయి. State Governments ఆ భారాన్ని మోయలేవు. కాబట్టి మోయలేని భారాన్ని తెచ్చుకొని బాధపడకుండా యీ 14½ కోట్ల రూపాయలతోనే paper mills, సీరమిక్ ఫ్యాక్టరీ మొదలైన వాటిని అభివృద్ధి చేసుకొనేందుకు నిర్ణయించుకున్నాము Heavy industries కొన్ని కోట్ల రూపాయల ఖర్చుతో తయారయ్యేవన్నీ ఢిల్లీ ప్రభుత్వం యొక్క సహాయ, సహకారాలతోనే స్థాపించబడవలసి యున్నది. మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే కాదు, ఏ రాష్ట్ర ప్రభుత్వము కూడ యిట్టి బలీయమైన కార్యక్రమాలకు పూనుకోలేవని చెబుతున్నాను

చర్యకార వృత్తులగురించి, అందులోని సమస్యల గురించి కొంతమంది సభ్యులు చెప్పారు. మాలాసా హెబ్ గారు, బి. జి. యం. ఎ. నరసింగరావుగారు సిమెంటు, పుగర్ ఫ్యాక్టరీల అభివృద్ధికి ప్రభుత్వం ఎక్కువ డబ్బు ఇవ్వాలని చెప్పారు. చాలాసంతోషం కలిగింది. అట్లా ఇవ్వాలనే ప్రభుత్వోద్దేశం. ఇంకా కొంతమంది మిత్తులు కేంద్ర ప్రభుత్వం సహకారం ఇవ్వడం లేదని చెప్పారు. మనమందరమూ Central Government పైన ఒత్తిడి చేయాలన్నారు. కాని, అంత ఒత్తిడి చేయవలసిన అవసరం లేదనుకుంటాను. మనం ఇక్కడ చేస్తున్న ఉపన్యాసాలన్నీ కేంద్ర ప్రభుత్వానికి తెలుస్తూనే ఉన్నాయి. సభ్యులు ఇచ్చిన సలహాలే మార్కు బలం. “Coal Fields ను Central Government కు పోసేయకూడదు.” అని క్రిందటి సమావేశంలో చాలామంది సభ్యులు చెప్పడం వలననే మేము అందుకనుగుణముగా చర్యలు తీసుకోగలిగాము. ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి 60% ఇచ్చి అప్పతీసుకునేవట్లుగా అంతకు పూర్వమే decide అయి వున్నది. సభ్యుల అభిప్రాయాలు తెలిపినతరువాతనే దానిని reverse చేయగలిగాము

మనం ఎందుకు నడవలేము, ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి ఎందుకు ఇవ్వాలి? అని యీనాడు Praga Tools విషయంలో సభ్యులంతా చెప్పినట్లుగానే గతసంవత్సరం బడ్జెట్ సమావేశములో Coal Fields ను గురించి చెప్పడంవల్ల మేము ఢిల్లీపోయి మన అభిప్రాయాన్ని చెప్పగలిగినాము మొదట అనుకొన్న policy ని reverse చేసి, Coal Fields ను State Government స్వాధీనంలోనే ఉంచుకుని కంపెనీ నడుపుటకు నిశ్చయించుకున్నాము. సభ్యుల అభిప్రాయాల బలంతో ప్రజల బలంతో ఢిల్లీ ప్రభుత్వానికి ఏమైనా చెప్పాలంటే చెప్పగలము. అక్కడ ఉన్నదికూడా మన ప్రభుత్వమే. వారు మనమీదను తప్పుకుండా అంగీకరిస్తారు. మనకు పరాయి వాళ్ళకారు. ప్రజాభిప్రాయం తెలియనివారు కారు. కాబట్టి మనం వారిమీదపడి బ్రహ్మాండంగా ఒత్తిడి చేయనక్కరలేదు వారిని ఒప్పించగలము.

• Election Fund అని Sugar Factory వారు ఒకసారి 50 వేల రూపాయలు, మరొకసారి 50 వేల రూపాయలు—మొత్తం లక్షరూపాయలు ఇచ్చారు' అన్నారు. ఏదైనా illegal గాచేసివుంటే మనం action తీసుకోవానికి వీలవుతుంది. 'Ex-Ministers కూ, Ministers కూ ఏదో ఇచ్చారు' అన్నారు. చందాలు ఇవ్వడం అనే ఆచారం యిదివరకెప్పుడైనా ఉన్నదా? ఇస్తున్నారా? లేక ఎవరైనా ఒక వ్యక్తిపోయి సంపాదించుకున్నాడా అనే విషయం జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలి.

(Sri B. Ratnasabhupathi rose in his seat)

Mr. Speaker :- First of all, the hon. Member has to seek my permission?

Sri B. Ratnasabhupathi: Yes sir. కంపెనీ చట్టం pass అయినది. దానిలోని see. 283 (1) (e) కి లో బడి చందాలు ఇవ్వడం జరిగిందా, లేక ఆ పెక్కును violate చేసినారా అనేది తెలుసుకోవాలి.

శ్రీ యన్. వంజీవరెడ్డి : దేశంలో యింకా చాలా కంపెనీలు ఉన్నాయి. విజాం పుగర్ ప్యాక్షర్ క్రొత్తగా రాలేదు. జోంబాయిలోనూ కలకత్తాలోనూ, అన్ని చోట్లా చట్టప్రకారమే జరుగుతున్నాయి. చట్టానికి విరుద్ధంగా జరిగివుంటే సభ్యులు చెప్పినట్లుగా ఏదైనా చర్యలు తీసుకోవానికి అవకాశం ఉంటుంది చట్టప్రకారం జరిగిందా, లేక విరుద్ధంగా జరిగిందా అనేది విచారింపు కొన్నతరువాత ఏదైనా చేయాలి ఇది మొదటిదికాదు. కాలేజీలు, యూనివర్సిటీలు, Institutions కు యిస్తారు ఈ ఒక్క కంపెనీని కాదు, అన్ని కంపెనీలు, యూనివర్సిటీలు, చట్టవిరుద్ధంగా ఉంటా,

లేదా అనే legal point సభ్యులు అడుగుతున్నారు. నేను lawyer ను కాను లక్షణదాసుగారు ఉత్సాహంగా మాట్లాడదలంచుకొన్నారు, కాని వారికి time లభ్యం కాకపోవడం వలన jute factory విషయం నాకు చెప్పారు మనకు అవసరమైనన్ని jute factories లేకపోవడంవల్ల శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్నాలలోని రైతాంగం చాలా నష్టపడుతున్నారు. మనకు jute factory ఒక్కటే ఉన్నది ఇంకా ఫ్యాక్టరీలను ఏర్పాటు చేసుకోడానికి Central Government నుంచి assistance తీసుకోడానికి ప్రయత్నం చేస్తారా అని లక్షణదాసుగారు అడిగారు. మనం ఇంకా ఒకటి రెండు jute factories ను పెట్టుకోవలసిన capacity ఉన్నది కాని అవిషయమై యిప్పుడు off-hand గా నేనేమీ చెప్పలేను. Central Government నుంచి ఎంతవరకు assistance లభిస్తుందో చూడవలసియున్నది.

లక్ష్మీకాంతమ్మగారు ఉపన్యాసంలో చాలావిషయాలు చెప్పారు Time తక్కువగా ఉన్నందువల్ల యింకా కొన్ని విషయాలను చెప్పలేకపోయినారు. Co-operative Sugar Factory ని గురించి యింకొక 4 points వ్రాసి నాకు పంపించారు. అవిషయాన్నికూడా పరిశీలన చేస్తాము. పరిశ్రమలను అభివృద్ధి పరచాలి, ప్రభుత్వం డబ్బు పోకూడదు, అనే విషయాలతో మనమందరమూ ఏకాభిప్రాయంతో ఉన్నాము. ఏమైనా పొరపాట్లు ఉంటే యీ విధంగా సరిదిద్దవచ్చునని ఎవరైనా సలహాలిస్తే చాగుంటుంది. Aliwyn Metal Works విషయంలో capital లేక పోవడంవలన 10 సంవత్సరాల కండిషన్ పెట్టుకొని యివ్వడానికి ఆలోచిస్తున్నామనీ, 50 రూపాయల share ను రు. 10 కి తగ్గించాలనుకొంటున్నామనీ, నేను చెప్పినాను ఇంకోవిధంగా చేయమని ఎవరైనా సలహా చెబుతారేమోననే ఉద్దేశంతో నేను అట్లా చెప్పినాను. నేను యీ వ్యవహారమంతా తెలిసి జేయుటలేదు, తెలియకపోవడంవలననే మీ సలహాలు కావాలని కోరుతున్నాను ఈ పద్ధతి తప్పు. ఇంకొకవిధంగా చేస్తే ప్రభుత్వానికి, ప్రజలకు లాభంవస్తుంది అని ఎవరైనా వారికి తోచిన సలహా లివ్వవచ్చును. ఏ పద్ధతి అనుసరించడంవల్ల ప్రజలకూ, ప్రభుత్వానికి లాభం కలుగుతుంది అనేదృష్టితోనే 'how the Government is thinking' అనే lines పై సభ్యులకు తెలియచేశాను.

కమ్యూనిస్టా, సోషలిస్టా, కాంగ్రెసా అనే విషయం కాదు యిప్పుడున్నది ఏవిధంగా చేస్తే ప్రభుత్వానికి రు. 10 లాభం కలుగుతుంది అనే దృష్టితో అందరము ఆలోచిస్తున్నాము. కాని ఇందులో చాలా ఇబ్బందులున్నాయి. ఆ ఇబ్బందులను దాటి బయటపడడం ఎట్లాగో ఎవ్వరమూ చెప్పలేకపోతున్నాము. ఇబ్బందులున్నాయని అందరకూ తెలుసు.

ఏమి చేస్తే ఏమి జరుగుతుందో అనే శంకతో Cabinet లోకి వచ్చిన ప్రతి subject నూ కనీసం మూడుసార్లులైనా post-pone చేస్తుంటాను. Secretariat Officers మీటింగు పెట్టుకుంటారు Cabinet Sub-Committees వేస్తున్నాము. అప్పుడు Cabinet లోకివస్తుంది కాని ఇది అంత సులభమైన విషయంకాదు. పెద్ద Industrialists, గాని Jugglery of figures తీలినవారెవ్వరాలేరు. అందరి సహకారం పొందుతున్నాము త్వరలోనే Industrial Advisory Committee ని వేస్తున్నాము. అందులో యీ రాష్ట్రము వారి నే కాక, వ్యాపారి విషయాలు వాగా తెలిసి (dis-interested persons) వ్యాపారంలో ఇరుకుకోకుండా ఉండే వారిని బోంబాయి నుంచి ఒకరిద్దరినీ, మద్రాసునుంచి ఒకరిద్దరినీ తెచ్చుకొని వారి సలహా సంప్రదింపుల ద్వారా యింకా ఎక్కువ లాభాలు వచ్చేట్లు చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నాము. సభ్యులు సలహాలు ఇవ్వవలసినది యీ ఒక్కనాడే కాదు. వారు వ్రాసి పంపవచ్చు. లేక నాతో discuss చేసినా చేయవచ్చు. ఈ విధంగా చేస్తే దేశానికి మంచిది, లాభం కలుగుతుంది అని వారికేదైనా తోచి, నాకు సలహానిస్తే నేను సంతోషపూర్వకంగా స్వీకరించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నానని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ amount ను sanction చేయవలసినదిగా సభవారిని కోరుతున్నాను

Demand No XXIV-Industries-Rs. 1,66,97,800/-

Mr. Speaker : The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

To start more industries

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

కుటీర పరిశ్రమలకు కేంద్ర ప్రభుత్వంనుండి రావలసిన విరాళాల సమయంలో సంపాదన పోగొట్టుకొంటున్న ప్రభుత్వ విధానాన్ని విమర్శించుటకు.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

To impress on the Government for starting
a Fertiliser Factory in Andhra Pradesh.

The motions were negatived.

Mr. Speaker · The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

For the failure of Government to bring all
village artisans to work by organising Small
Scale Industries

The motion was negatived.

Sri M. Satyanarayana Raju : I demand a division, Sir.
The House then divided.

Ayes 31, Noes 72.

The motion was negatived.

Mr. Speaker The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

నిర్మల్ ఇత్తడి పారిశ్రామిక సహకార సంఘమునకు యేవిధమైన ధనసహాయము
యివ్వలేనందున

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

ప్రతి కాలాకాలో చేతిపనుల పరిశ్రమ ప్రభుత్వకేంద్రములను స్థాపింపలేని
అసమర్థతను గురించి.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

నిర్మల వెదురు సహకారసంఘమునకు కావలసిన వెదురు కలుగజేయ
నందులకు.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

జోగిపేటలో ప్రసిద్ధమైన, ప్రాచీనమైన చర్మపరిశ్రమ సొవైబీవారికి ఋణము
యివ్వని పృథుత్వ విధానమును విమర్శించగలందులకు

The motions were negatived.

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800
for Industries by Rs. 100/-

For the failure of the Government to constitute non-official committees to go into the working of the Industries under Government management.

The motion was negatived.

Sri Pillalamarri Venkateswarlu I demand division, Sir.

The House then divided

Ayes 31, Noes 75.

The motion was negatived.

Mr Speaker: The question is

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs. 100/-

ప్రభుత్వం యొక్క పారిశ్రామిక విధానమును విమర్శించుటకు

The motion was negatived

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs 100/-

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రభుత్వమునకు ప్రధానభాగం గల పరిశ్రమల సక్రమంగా పనిచేయించి, వాటివల్ల లాభం వచ్చినట్లు చేయుటలో చాలవరకు విఫలమగుటను విమర్శించుటకు

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs. 100/-

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో పరిశ్రమాభివృద్ధికి సక్రమచర్యలు తీసుకోకపోవటాన్ని విమర్శించుటకు

The motions were negatived.

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs. 100/-

కుటీర పరిశ్రమలకై ప్రభుత్వము యిచ్చిన ముణముల వివరములు తెలిసికొనుటకు.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs. 100/-

ఎరువుల స్వాక్షరీలు స్థాపించవలయుటకు

The motions were negatived.

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800/-
for Industries by Rs. 100/-

కుటీర పరిశ్రమల అభివృద్ధికై జిల్లాలలో తగు పోస్ట్‌హాము, మరియు
ఆర్థిక సహాయము చేయనందులకు

The motion was negatived

Sri Krishnamachari: I demand a division, Sir.

The House then divided.

Ayes 31, Noes 80

The motion was negatived.

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by Rs 100/-

To discuss the failure of the Government
to nationalise the Bodhan Sugar Factory in which
Government have 75% of shares.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by Rs 100/-

To discuss the failure of the Government to
take suitable steps for starting a Fertiliser
Factory in the State.

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by Rs. 100/-

To discuss the retrogressive measures of the
Government in handing over Government
concerns to private managements and the
Government's failure to avoid the mismanage-
ment in Industries.

The motions were negatived.

Mr. Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs. 1,66,97,800/-
for Industries by Rs. 100/-

పరిశ్రమల నిర్వహణలో జరుగుతున్న అసమర్థత విధానానుగురించి,
ప్రైవేట్ పరిశ్రమలలో పెట్టబడిన ప్రభుత్వ ధనం సద్వినియోగం జరుగునట్లుగా
ప్రభుత్వ అజమాయిషీని ఏర్పర్చలేకపోవడం గురించి

To reduce the allotment of Rs 1,66,97,800/-
for Industries by

Rs. 100/-

కుటీర పరిశ్రమలకు తగిన ప్రోత్సాహం ఆచరణ రూపేణ యివ్వకపోవడం
గురించి

The motions were negatived.

*Demand No. XLIII—Capital Outlay on Industrial
Development—Rs. 1,75,30,000*

Mr Speaker: The question is:

To reduce the allotment of Rs 1,75,30,000/
for Capital Outlay on Industrial Development by Rs. 100/.
ప్రభుత్వ విధానం విమర్శించుటకు

The motion was negatived

Mr. Speaker: The question is

To reduce the allotment of Rs 1,75,30,000/-
for Capital Outlay on Industrial Development by Rs 100/-

విజామాబాదులో షుగర్ ఫ్యాక్టరీ సహకార సూత్రాలపై స్థాపించేకొరకు
ఆలస్యము చేయుచున్నందుకు

The motion was negatived

Mr Speaker. The question is

To reduce the allotment of Rs. 1,75,30,000/-
for Capital Outlay on Industrial Development by Rs. 100/-

జోగిపేట చర్మ పరిశ్రమ సహకార సంఘమునకు సహాయపడ ప్రభుత్వం
గుర్తించగలందులకు.

The motion was negatived.

Demand No. XXIV—Industries- Rs. 1,66,97,800.

Mr. Speaker: The question is:

“That the Government be granted a sum
not exceeding Rs. 1,66,97,800 under Demand
No. XXIV—Industries’

The motion was adopted

*Demand No. XLIII—Capital Outlay on Industrial
Development—Rs. 1,75,30,000.*

Mr. Speaker: The question is:

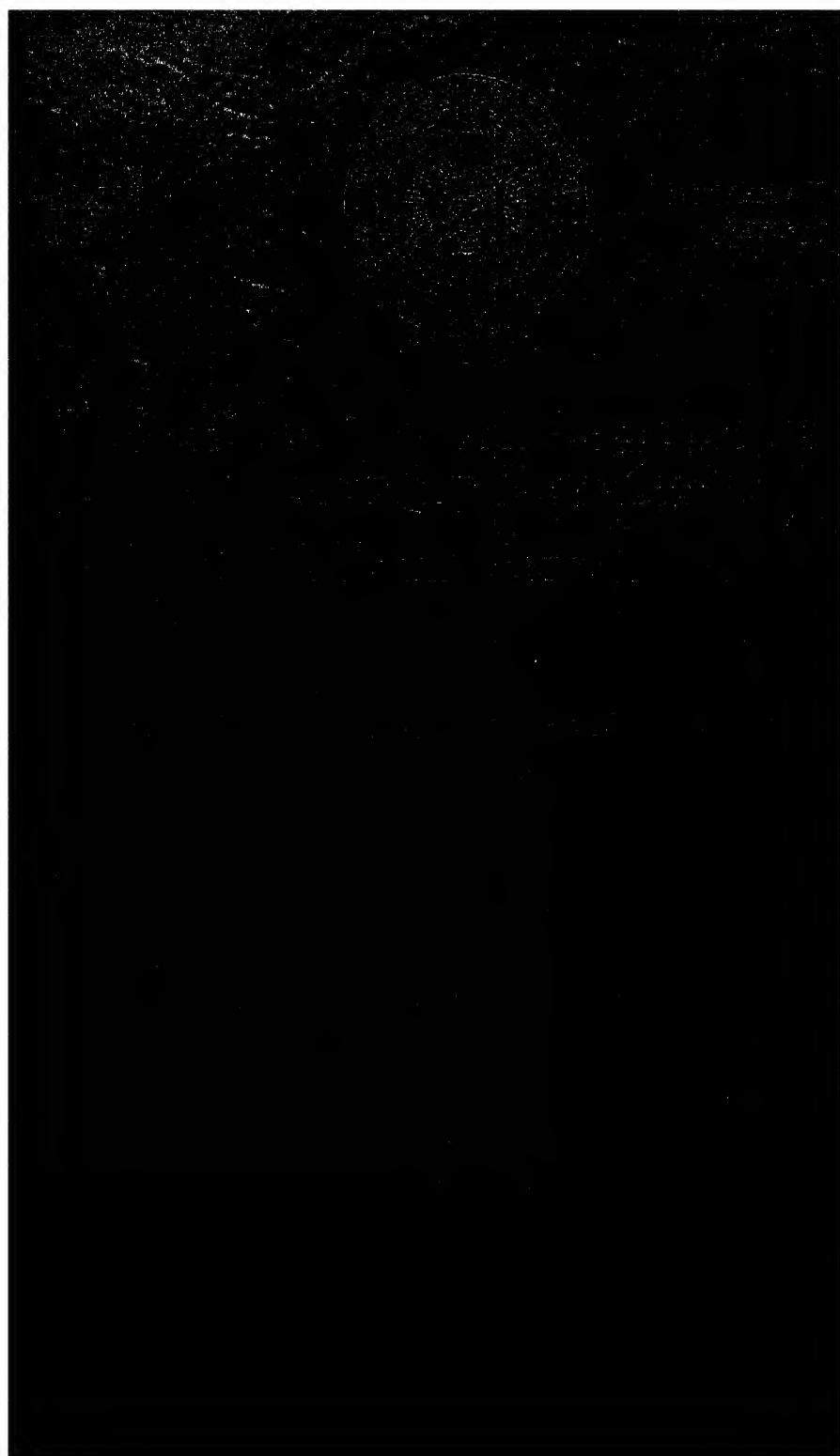
“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,75,30,000 under Demand No. XLIII—Capital Outlay on Industrial Development”

The motion was adopted.

*The House then adjourned till Half Past Eight of the
Clock on Monday, the 24th March, 1958.*

1

2

3